

Edebiyat Defteri

Ramazan AKKAS **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
28 Haziran 2021 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

SEN BURDAN GİTTİN GİDELİ

[italik]SEN BURDAN GİTTİN GİDELİ

Güler idim gülmez oldum
Sen burdan gittin gideli
Derdinle sarardım soldum
Sen burdan gittin gideli

Duman sis kapladı dağlar
Viran oldu bahçe bağlar
Bu gönül durmadan ağlar
Sen burdan gittin gideli

Yüreğim köz oldu yanar
Her geleni seni sanar
Yara derin durmaz kanar
Sen burdan gittin gideli

Geçmiyor sensiz bir anım
Sızlar durur her bir yanım
Gel gör nasıl perişanım
Sen burdan gittin gideli

Kilit vurdum şu dilime
Dost oldum gayrı ölüme
Görenler acır halime
Sen burdan gittin gideli

Yaralandım gayrı sustum
Kırıldım hayata küstüm
Sessiz geceler tek dostum
Sen burdan gittin gideli

Yandı yürek tütmez oldu
Hayat böyle gitmez oldu
Garip bülbül ötmez oldu
Sen burdan gittin gideli

Kimse halim bilmez oldu
Gözyaşımı silmez oldu
Sensiz yüzüm gülmez oldu
Sen burdan gittin gideli

Tutmadım bir başka eli
Gören diyor bana deli
Zor oldu bunun bedeli
Sen burdan gittin gideli.

Aşık Ramazan'ım yandı
Gündüzüm geceye döndü
Gönül aşka zor dayandı
Sen burdan gittin gideli

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.09.2011[/italik]]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/557886/sen-burdan-gittin-gideli.html>

ŞEHERLİMİ OLDUN? KIRLI FADİME

[italik]

Değiştirmişsin çilteni çulunu
Şehirlimi oldun kirli Fadime
Artık unutmuşsun köyün yolunu
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Anana derlerdi davşan Emine
Kirden pasaktan girilmez evine
Şimdi burun büküyorsun köyüne
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

İşin gücün her zaman gırgır gibi
Sirtında yük çekerdin aygır gibi
Sesin cırtlak çıkardı beygir gibi
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Güvenilmez tutan yanar ipine
Hele dönde bir bak kendi tipine
Sanki düşmüştün boyacı küpüne
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Ağırdır tartmıyor kulakta küpe
Uzun tırnakları yapılır çapa
Çul değişsede sıpa aynı sıpa
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Hep çilli eli yüzü alacalı
Şişe gibi gözlüğü dereceli
Ne sanıyon kendini sıracalı
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Somurtkandı yüzün,hiç gülmez idin
Pasaklı temizliği bilmez idin
Akardı burnunu da silmez idin
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Selam vermez oldun emmin dayına
Alışamaz olduk yeni huyuna
Büyüklenme bak sen cüce boyuna
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Unutma yattığın yırtık döşekti
Varınız yoğunuz güdük eşekti
Baban da el kapısında uşaktı
Şehirlimi oldun? Kirli Fadime

Tüysüz tavuk gibi yolmuş kaşını
Jöle kutusuna sokmuş başını
Ramazan'ım kimse bilmez yaşını
Şehirlimi oldun? kirli Fadime

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.01.2012[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/558378/seherlimi-oldun-kirli-fadime.html>

HARCADIM GENÇLİĞİ GÜN AKŞAM OLDU

[italik]

Bir ömür hayat tarlasında gün gün
Harcadım gençliği gün akşam oldu
Dünya zindanında bedenim sürgün
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Kirlendi dünyayı tutan avuçlar
Çoğaldı deftere yazılan suçlar
Ağardı tel tel başımdaki saçlar
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Dermanım kalmadı ayakta dizde
Yürüyemez oldum bayırda düzde
Kırıksıklık arttı alında yüzde
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Beni bir yaşlılık korkusu sardı
Yaşımı hiç sorma kemale erdi
Daha yapacağım çok işler vardı
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Yaşandı bitti hepside bir sırdır
Bomboş geçti hayat şamata gırgır
Ne var elimde,koskoca bir sıfır
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Ey hayat sensin yıllarımı çalan
Gençlikten geriye bir mazi,kalan
Geç anladım bu dünya bir yalan
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Şakırdım bülbül gibi ötmez oldum
Kendi işimi bile tutmaz oldum
Rahat rahat yatakta yatmaz oldum
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Artık ufka dikiyorum gözümü
Mısralara söylüyorum sözümü
Geçti yıllar bulamadım özümü
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Güz geçti ömrün kara kışındayım
Yufka gönlüm ezik göz yaşındayım
Şimdi sorgu sual telaşındayım
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Ramazan hayat çözülmez kördüğüm
Hayalmiş demek kafamda kurduğum
Bitiverdi ne var ne yok gördüğüm
Harcadım gençliği gün akşam oldu

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-TEPEKÖY
10.10.2011[/kalin][/italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559032/harcadim-gencligi-gun-aksam-oldu.html>

BÖLÜNMEZ ASLA BU VATAN BİZİMDİR

[italik]Dalgalan göklerde ey şanlı bayrak
Bize emanettir her karış toprak
Yiğitler can verir sana,koşarak
Kefensiz toprakta yatan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Aynı millet aynı bayrak aynı dil
Hainleri unutmayız bunu bil
Kasabasıyla ilçesiyle il il
Türk tarihine şan katan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Bu vatan için can veren yiğitler
Onlar ölü değil,çünkü şehitler
Al bayrak inmez iyi bilin itler
Hainlere mermi atan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Birimiz şehit olur bin doğarız
Hainleri,kalleşleri boğarız
Bu toprağa damla damla yağarız
Canını hak yola satan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Aksada oluk oluk al kanımız
Kurban olsun bu vatana canımız
Dillere destandır bizim şanımız
Vatan için silah tutan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Sırtından vurmak hainlerin işi
Kırılır elbet sırtlanların dişi
Unutma atanı düşün geçmişi
Ateşten lokmayı yutan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Dört bir yana hain tuzak kuruldu
Yiğit Mehmetçiğim nasıl vuruldu
Ana yürekleri yandı kavruldu
Her seherde ağaran tan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Bu vatani seveni yar ederiz
Yanar yürekler ahuzar ederiz
Hainlere dünyayı dar ederiz
Şehzade,padişah,sultan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Öldürüldü asker,sivil,bebekler
Her genç seve seve vatani bekler
Arkadan ısırın kuduz köpekler
Tarihe verdiğimiz şan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir

Ramazan'ım yürek yanar köz olur
Ateş düşer ocaklara iz olur
Alçakları asmak bile az olur
Yürü gidi yürü meydan bizimidir
Bölünmez asla bu vatan bizimidir.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.10.2011
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559565/bolunmez-asla-bu-vatan-bizimdir.html>

GELDE BAYRAMIMIZ HEP BAYRAM OLSUN

[italik]

Gittiğin o yerden dön geri anam
Gelde bayramımız hep bayram olsun
Gülmedim gittiğinden beri anam
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Bayramlar her zaman buruk geçiyor
Kapanan yarımı bir bir açıyor
Yoksun diye şu yüreğim acıyor
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Kader diye büktüm boynumu yere
Kaldım buralarda sensiz biçare
Kapansın artık sinemdeki yara
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Anam helal et hakkını sen bana
Duan ile elbet can gelir cana
Her bayramda ağlarım yana yana
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Sen gidince anam ben öksüz kaldım
Yokluğunda hayaline sarıldım
Görmeyince rüyalara darıldım
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Mezarına varıp mesken eyleyim
Bunca dertlerimi sana söyleyim
Yalnızım dünyada sensiz neyleyim
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Göç eyledin fani dünya yurdundan
Ağladım günlerce anam ardından
Ağardı saçlarım senin derdinden
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Hiç kimseye ana diyemez oldum
Aklıma geldikçe sarardım soldum
Eski resimlerde teselli buldum
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Anam bir gün olsun sefa sürmedin
Bu hayatta mutlu bir gün görmedin
Dünyada sende murada ermedin
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Olmuyorki anam sensiz olmuyor
Hiçbir zaman senin yerin dolmuyor
Ramazan'ın gönlü huzur bulmuyor
Gelde bayramımız hep bayram olsun

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.11.2011
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559979/gelde-bayramimiz-hep-bayram-olsun.html>

BENİ ÇOKTAN UNUTMUŞSUN VEFASIZ

[italik]

Verdiğimiz bütün sözlerden çayıp
Beni çoktan unutmuşsun vefasız
Sana verdiğim sevdami yok sayıp
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Yazık oldu bize böyle severken
Yıkıldım ardından gelin giderken
Senden başkasını sevemem derken
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Yıllar sonra gördüm evin önünde
Giyip kuşanmışsın bayram gününde
Bir oğlun bir kızın olmuş seninde
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Yüreğim sızladı bir an görünce
Öyle bir ah çektim içten derince
Terkedip burayı yuva kurunca
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Kapalı saçları şimdi salmışsın
Lüks arabalara biner olmuşsun
Kendine iyi bir hayat bulmuşsun
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Ellerin koluna kadar bilezik
Sosyeteye girmiş olmuşsun nazik
Yaşanan günlere etmişsin yazık
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Sürmeler çekmişsin ela gözüne
Bakmaya doymadım güzel yüzüne
Düşürüp kor gibi aşkın közüne
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

İsmi verdim bircik kızıma
Boyun eğdim kaderime yazıma
Başın önde bakamadın yüzüme
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

İntizar etmeye dilim varmazki
Kanayan yarımı kimse sarmazki
Senin gözün artık beni görmezki
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Ramazan'a verip aşkın zehrini
Terkedip gittin sevda şehrini
Çöle döndürüp gönlümün nehrini
Beni çoktan unutmuşsun vefasız

Ramazn AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.08.2011[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560355/beni-coktan-unutmussun-vefasiz.html>

VURGUN GİBİ ÇÖKER HASRET AKŞAMLARI

Gurbet ağır gelir boynun bükülür
Gözlerin dolar iki damla yaş süzülür
Burnun sızlar,boğazın düğümlenir çözülür
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Yaşanan güzel günler gelir hatırına
Hüzün çöker mektubun her satırına
Dayanılması zordur gurbetin kahrına
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Çocukların hayali gelir gözünün önüne
Bir çizgi daha çekersin geçen her gününe
Özlemin bir kat daha artar ailene köyüne
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Nerde olursan ol garibanlar ezilir
Gurbet ağır gelir hayattan bezilir
Yemek yersin boğazına dizilir
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Gurbet elde neler gelir garip başına
Kurban olam köyümün toprağına taşına
Kimse bakmaz gözlerinin yaşına
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Yatarsın yatağına gözüne uyku gelmez
Hasta olsan halini hiç kimse bilmez
Gelmişiz dünyaya yüzümüz gülmez
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Güvenilmez kimseye amcana,dayına
Bir kuru ekmek üç beş zeytin düşer payına
Şeker yerine keder atarsın çayına
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Rastlayamazsın tanıdık güler yüze
Neler vermezsin bir ahbapla üç beş söze
Gün batınca yine dönersin öksüze
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Bir demli çay bir sigara yoldaşım
Ne anam var ne babam var ne kardaşım
Gecenin zifiri karanlığıdır tek sırdaşım
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Garip Ramazan'ım gülmez oldu yüzüm
Elden bir şey gelmez böyle yazılmış yazım
Gözümde tüter oldu iki oğlum bir kızım
Vurgun gibi çöker hasret akşamları

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.10.2010
[/italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560698/vurgun-gibi-coker-hasret-aksamlari.html>

SEN ELLERE GELİNİMİ OLDUN?

[italik]

Senden hiç ayrılmam derken
Sen ellere gelinmi oldun
Bir yuva kurmak isterken
Sen ellere gelinmi oldun

Bunca zaman gitti boşa
Senin kalbin dönmüş taşa
Bakmadan gözümde yaşa
Sen ellere gelinmi oldun

Bu ne,yazgımı kadermi
Hayat hep böyle gidermi
Sevenler hiç terkedermi
Sen ellere gelinmi oldun

Çıkardım gönül köşküne
Güven olmazmış aşkına
Çevirdin beni şaşkına
Sen ellere gelinmi oldun

Sana kır çiçeğim derdim
Ömrümü uğruna verdim
Bilirsin ne çok severdim
Sen ellere gelinmi oldun

Ne sözler vermiştin bana
Sende gülme aşktan yana
Bedduam var her gün sana
Sen ellere gelinmi oldun

Hani evlenecektik biz
Ev kuracaktır tertemiz
Şimdi boş çıktı elimiz
Sen ellere gelinmi oldun

Aldattın beni kandırdın
Sevdim,mecnuna döndürdün
Yıktın ocağım söndürdün
Sen ellere gelinmi oldun

Kandırdılar beş paraya
Döndüm bir bahtı karaya
Tuz basarak şu yaraya
Sen ellere gelinmi oldun

Yollarına bakıp bakıp
Gittin böylece bırakıp
Aşık Ramazan'ı yakıp
Sen ellere gelinmi oldun

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/560825/sen-ellere-gelinmi-oldun.html>

BULGUR PİLAVI

[italik]

Allahın nimeti garibin dostu
Yemeklerin şahı bulgur pilavı
Bir yufka ekmekle bir de kompostu
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Hem tavuklusu güzel hemde ciğer
Unutmayın dostlar büyük bir değer
Her zaman bereket pişerse eğer
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Domates turşusu bir kuru soğan
Köpükler dökülür yayıktan ayran
Bütün bu yemekler hep sana hayran
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Ne kebabı ne de minbar dolması
Büyük nimet sofralarda olması
Ne lahana ne de yaprak sarması
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Patlıcan musakka,imam bayıldı
Tadın meşhur tüm dünyaya yayıldı
Her zaman yemeğin piri sayıldı
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Nohut yahni,tandırın fasulyesi
Damakların değişmeyen neşesi
Yerin sofraların hep baş köşesi
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Ne döneri nede kıymalı pide
Tost ile ayranı ne yapsın mide
Onlar şimdi hep kaldılar geride
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Soğuk ayran bir tabak bulgur aşı
Yaşlandırmaz hep aynı tutar yaşı
Güzel yemeklerin her zaman başı
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Baklava böreği bir yana bırak
Şekerpare, helva hepside çırak
Onsuz sofralar kupkuru çorak
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Saç tava,kuzu sarma,kete,güllaç
Yesekte sabah yine oluruz aç
Ramazan der midelere tek ilaç
Yemeklerin şahı bulgur pilavı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.12.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561094/bulgur-pilavi.html>

GAYRI NEM KALDI

[italik]

Yalnız kaldım Şu koskoca dŕnyada
Bir dikili taştan gayrı nem kaldı
Dil alıŐmıŐ her gŕn ahı feryada
Bir akılsız baştan gayrı nem kaldı

Bu dŕnyada yaŐamakta kar ise
Koca Őmrŕm bir başıma dar ise
Tŕkdedim elimde neyim var ise
Bir katıksız aştan gayrı nem kaldı

Duyuramadım kimseye sŕzŕmŕ
Kor ettiler baŐrımdaki kŕzŕmŕ
Kader gŕldŕrmedi benim yŕzŕmŕ
ÇatılmıŐ bir kaŐtan gayrı nem kaldı

Giden gitti kalakaldım burada
Kapanmadı kalbimdeki yarada
Dertlerin ardından Őlŕm sırada
İki damla yaştan gayrı nem kaldı

AŐlayan olurmu bilmem ardımdan
Yıllardır kurtulamadım derdimden
Gelen vurdu giden vurdu sırtımdan
Yaralı bir kuŐtan gayrı nem kaldı

Garibin halini ne bilsin eller
İçimi bilmeden konuşur diller
Kar dŕŐtŕ başıma kurumuş gŕller
Bahar bilmez kıŐtan gayrı nem kaldı

Yŕce daŐ başı gŕrŕnmez dumandan
Ecel gemisi kalkar bu limandan
Anılar canlanır geçmiş zamandan
Hayal ile dŕŐten gayrı nem kaldı

AŞık Ramazan'ım yanıyor içim
Bilmemki ne idi gŕnahım suçum
Dertlerle aŐarmıŐ simsiyah saçım
DŕkŕlmŕŐ bir diŐten gayrı nem kaldı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepekŕy
04.03.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561481/gayri-nem-kaldi.html>

GARİBİM DÜNYADA

[italik]

Garibim dünyada gülmedi yüzüm
Bir gün ölsem bile bilenim yoktur
Nideyim kadere geçmezki sözüm
Ağlasam gözyaşım silenim yoktur

Ölüm gelse kurtulurum ben ancak
Dertlerin elinde oldum oyuncak
Korkuyorum bunun sonu nolacak
Bir kere yüzüme gülenim yoktur

Şu koskoca dünyada yalnız kaldım
Yaramı saracak dost bulamadım
Boşuna yaşadım boşa aldandım
Bir parça ekmeği bölenim yoktur

Sızlar durur bağrımdaki bu yara
Kara yazılmış bu bahtımız kara
En sonunda düştü yolum ağyara
Kaybettim kendimi bulanım yoktur

Derdimi sormayın dağları aştı
Feryadım ahım göklere ulaştı
Birde üstüne hasretlik bulaştı
Biçereyim derman olanım yoktur

Düşman olmuş nereye adım atsam
Kimlere söylesem kime anlatsam
Çokmudur bir yudum mutluluk tatsam
Şu garip gönlümü alanım yoktur

En yakınım ardımdan vurdu gitti
Doğruyu bulmadan gençliğim bitti
Dost bildiklerim hep beni teketti
Yıllardır kapımı çalanım yoktur

Aşık Ramazan'ım feryadım sana
Bırak ızdırabı can gelsin cana
Tek isteğim mutluluk kana kana
Sözlerim hep doğru yalanım yoktur.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
22.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/561698/garibim-dunyada.html>

AŞKINDAN YANDIĞIM EL OLDU GAYRI

[italik]

Şu fani dünyada ben ne edeyim
Aşkından yandıgım el oldu gayrı
Kime anlatayım kime gideyim
Kurduğum hayaller yel oldu gayrı

Gittin sen aklımı alıp başımdan
Hem işimden oldum hemde aşımından
Değirmen dönerdi bu gözyaşımından
Akan gözyaşlarım sel oldu gayrı

Açmadan kuruttun benim gülümü
Yıktın ocağımı,savur külümü
Her zaman düşünür oldum ölümü
O mutlu hayatım tel oldu gayrı

Ayrılıpta gittin evin yurdundan
Bir daha gülmedim senin ardından
Ne hallere düştüm senin derdinden
Döküldü saçlarım kel oldu gayrı

Ayrılık ne kadar zorumuş meğer
Boşaymış hep sana verdiğim değer
Bir gün beni sual edersen eğer
Bu garip ardından del oldu gayrı

Göklere ulaştı ahım feryadım
Meçhule giderim ben adım adım
Mutluluktan benim bir tek muradım
Seninle birlikte kül oldu gayrı

Sende gülme benim gibi ey zalim
Beddua etmeye yoktur mecalim
Yıkık viraneyim perişan halim
Azrail peşimden gel oldu gayrı

Taşlara derdimi anlatır oldum
Sitemim toprağa dinletir oldum
Haykırsam dağları inletir oldum
Dağlar bana mesken,yol oldu gayrı

Derdimi döktüğüm ey yüce dağlar
Sessiz gecelerde bir garip ağlar
Çaresizlik benim yolumu bağlar
Kuruttun gönlümü çöl oldu gayrı

Anladımki sende yok imiş izan
Kurudu yaprağım vurunca hazan
Sevinçli,neşeli aşık Ramazan
Derbeder perişan kul oldu gayrı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.12.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562174/askindan-yandigim-el-oldu-gayri.html>

BİR DOST BULAMADIM GARİP GÖNLÜME

[italik]

Anamdan doğalı garip kalmışım
Bir dost bulamadım garip gönlüme.
Bilmemki bu ahı kimden almışım
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Derdimi anlatsam bilen olmazki
Ağlasam gözyaşım silen olmazki
Bir kez şu yüzüme gülen olmazki
Bir dost bulamadım garip gönlüme

Tepeköy'ün aman vermez dağları
Geldi geçiyor bu gençlik çağları
Dolaştım köyleri bu diyarları
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Nevşehir ilini gezdim dolaştım
Nice yollar geçtim dağları aştım
Bu nasıl kadermiş ben bile şaşım
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Acıgöl ilçemiz gölü kurumuş
Kalaycıdağı'nı duman bürümüş
Herkes sevdiğini almış yürümüş
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Kaymaklı ilçesi yeraltı şehri
Garibin bilinmez kıymeti gahri
Sel gibi çağlıyor gönlümün nehri
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Avanos'dan geçer şu Kızılırmak
Yetti gayrı cana hep yalnız durmak
Nasip olurmu ki murada ermek
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Ürgüp'ün etrafı vadiyle dere
Peri bacaları uzar göklere
Tam kendime uygun kafama göre
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Meşhur Kozaklının şifalı suyu
Acıgöl, Gülşehir ve Derinkuyu
Hem kendisi güzel, hemide huyu
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Aşık Ramazan'ım hayattan bezdim
Dertlerle delirdim kafayı bozdum
Memleketi diyar diyar hep gezdim
Bir dost bulamadım garip gönlüme.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
09.09.2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562295/bir-dost-bulamadim-garip-gonlume.html>

DALGIN DALGIN

[italik]

Bunca yıl dikenli yolda
Yürüyorum dalgın dalgın
Ömür denen yüce dalda
Kuruyorum dalgın dalgın

Bu hayat neler getirdi
Çok şeyler aldı götürdü
Bunca dert beni bitirdi
Çürüyorum dalgın dalgın

Yandı yüreğim nar gibi
Bazen yok bazen var gibi
Güneşi gören kar gibi
Eriyorum dalgın dalgın

Dünyaya geliş nedeni
Şükretmek hep var edeni
Hayatta aciz bedeni
Sürüyorum dalgın dalgın

Boşa attım her adım
Kaçtırdılar hep tadımı
Bu dünyada muradımı
Arıyorum dalgın dalgın

Bilmedim akı kararı
Bomboştur gönül sarayı
Kapanmayan bu yarayı
Sarıyorum dalgın dalgın

Bir gönülde sevgide bir
Seven hep sevdiğiyledir
Bu dünyada ben misafir
Duruyorum dalgın dalgın

Bizde yaşıyoruz güya
İşte hayat işte dünya
Uyanıkken bile rüya
Görüyorum dalgın dalgın

Beni sen affeyle yarap
Affetmezsen halim harap
Bilmeden başıma çorap
Örüyorum dalgın dalgın

Ölüm bu iki heceli
Gelir gündüzlü geceli
Aşık Ramazan eceli
Sarıyorum dalgın dalgın

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR Tepeköy
09.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562587/dalgın-dalgın.html>

ÇEKİP GİDİYORUM

[italik]

İçime gömüp de temiz sevdaları
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden
Önüme koysanda bütün dünyaları
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Hasretin kalbimi yakıp dağlasada
Yüreğim acıdan hep kan ağlasada
Yollarımı tipi, boran bağlasada
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Son defa kokunu içime çekerek
Elveda deyip de boynumu bükerek
Gözlerimden kanlı yaşları dökerek
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Yak mektuplarımı, resimlerimi yak
Bir yaşananlara, birde aynaya bak
Vicdanım çok rahat, kalbim tertemiz pak
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Yaralı kırık kalp, bağrımda taş ile
Mahzun, boynu bükük eğik bir baş ile
Gözümünden süzülen bir damla yaş ile
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Rezil rüsvay ettin sen beni ellere
Hep senin yüzünden düştüm bu dillere
Bir başıma düşüp de uzun yollara
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Çıkamadım ben bu sevdanın düzüne
Namertmişsin boşa güvendim sözüne
Son defa bakmadan çehrene yüzüne
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Anladım yumşamaz senin kalbin taştan
Şu gönlüm perişan çıktı bu savaştan
Hayatı yeniden kuracağım baştan
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Nasıl geldi bilmem, bunca işler başa
Bu hayatı bensiz yaşıyorsan yaşa
Seni vicdanınla bırakıp başbaşa
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Affetmem versemde ben son nefesimi
Bir daha duymazsın burada sesimi
Aşık Ramazan'ım silip adresimi
Çekip gidiyorum gayri bu ellerden

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.10.2000

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/562764/cekip-gidiyorum.html>

ZEMHERİDE BULDUM KENDİMİ

[italik]

Duman bürümüş sis kaplamış Ziraat dağı
Geldi geçti ömrüm,bitirdim geçlik çağını
Hazan vurdu,harap ettim gönül bağı
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Sıra dağların hiç gitmez olur sisi dumanı
Basar bağına bu toprak,gözlerini yumanı
Bunca yıl nasıl geçti,boşa harcadım zamanı
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Mis gibi çiçek kokar Tıraz tepenin başları
Yeşillikten görünmez olur toprağı taşları
Hayata tutunup,kurumuşken bu gözyaşları
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Şimdi durmaz soğuk eser,Karnıyarık ovası
Kuzeydağı tepeleri kartalların yuvası
Nasıl gelip geçti bilmem,yaz ayının havası
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Giden gitti ,toplayıp hep tarağını tasını
Yağan yağmur temizler tabiatın kir pasını
Bir gün tutan olurmu bilmem garibin yasını
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Ziraatdağı'nın başlarında baykuşlar öter
Yanar hep sobalar,bacalardan dumanlar tüter
Gelmezdi hiç aklıma,güzel günler bir gün biter
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Masmavi gökyüzü dağlarımın başının tacı
Çelen'in tepesinde rüzgar eser acı acı
Şu kırık gönlüm suskun hayata,dilim dua'cı
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

O sımsıcak günlerimi dolu dolu yaşarken
Yemyeşil ovalarda kırlarda gezip koşarken
Deli asi gönül dalga dalga esip coşarken
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Şu fani hayat tozpembe görünürken gözüme
Derin duygularım tercüman olurdu sözüme
Yoluna koydum,şimdi yaklaştım derken çözüme
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Karadağın yeşil ovayadır,sitemi nazı
Aşık Ramazan'ım bitsin artık bağımda sızı
Heyecanla dört gözle beklerken baharı yazı
Kar düştü ömrüme,zemheride buldum kendimi.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.10.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563233/zemheride-buldum-kendimi.html>

ALİ DAYININ HOROZU

[italik]
Köyü hep gezer dolaşır
Ali dayının horozu
Her gördüğüne dalaşır
Ali dayının horozu

Kümes kümes tek tek gezer
Tavukları her gün üzer
Dolaşır durur iş güzar
Ali dayının horozu

Yalakadır,hep kıyısı
Civarda tekdir sayısı
Mahalle kaba dayısı
Ali dayının horozu

Çoktur bilinmez karısı
Ambarda dolu darısı
Her zaman öter borusu
Ali dayının horozu

Durmaz hep yapar kurunu
Hiç eksik olmaz sorunu
Sanki milyarder torunu
Ali dayının horozu

Mahallede kuş uçurmaz
Kapıdan kimse geçirmez
Hiçbir olayı kaçırmaz
Ali dayının horozu

Dolaşır yalnız başına
Kimseyi takmaz peşine
Akıl ermez hiç işine
Ali dayının horozu

Bir gün orda bir gün burda
Evde durmaz çok hovarda
Her gece bir başka barda
Ali dayının horozu

Bir uzun hava asılır
Kasım kasım hep kasılır
Her gün medyaya basılır
Ali dayının horozu

Ramazan yazdı bak böyle
Yalanım varsa sen söyle
Kötü huyları terkeyle
Ali dayının horozu

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
26.01.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563560/ali-dayinin-horozu.html>

YA RAB DÜŞÜRME

[italik]

Ya ilahi senden bir dileğim var
Kapından sürüpte dara düşürme
Bülbülem ederim daim ahu zar
Yolundan çıkıpta nara düşürme

Cemalin nurudur sarmış her yanı
Aşık feda eder dostuna canı
Ey bu can teninde ruhun sultanı
Gönlümü başka bir yara düşürme

Harami kapattı benim yolumu
Nefsimde bağladı elim kolumu
Sana açıyorum ya rab halimi
Bu dilimi ahu zara düşürme

Merhameti büyük yüce yaradan
Bütün engelleri kaldır aradan
İmanla gidelim göçüp buradan
Mizanda yüzümü kara düşürme

Çok günah işledim ben kucak kucak
Bilmemki bu halim nasıl olacak
Rahmetin kurtarır tek beni,ancak
Mahşerde hesabım zora düşürme

Affet günahımı ey şahlar şahı
Burnumuza vurma nolur günahı
Komşu eyle bize Rasulullahı
Kızgın ateş ile kora düşürme

Gizli kalmaz sana ayandır halim
Dua için açtım semaya elim
Yeter zalim nefsim yaptığın zulüm
İmansız yüzümü ara düşürme

Dertli kullarına çareler sensin
Biz aciz kulları sen var edensin
Alimsin rabbim her şeyi bilensin
Şu aciz kulunu hara düşürme

Hayallerim vardı hep side uçtu
Günahım çoğaldı haddini açtı
Tükendi bu ömrüm geldi de geçti
Kara yüzümle bi zara düşürme

Aşık Ramazan'ım yok bende sabır
İşledim her zaman günahı kebir
Açarlar banada bir derin kabir Ramazan AKKAŞ
Yarab kabrimde bi çare düşürme NEVŞEHİR-Tepeköy
01.01.20011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/563893/ya-rab-dusurme.html>

DEDİM

[italik]

Bu dünyada muradımı
Alam dedim alamadım
Mutlulukta ben tadımı
Bulam dedim bulamadım

Çekti derdin hepisini
Yıktım gönül yapısını
Gerçek yarin kapısını
Çalam dedim çalamadım

Düştüm sevdam hep peşine
Rastlamadım bir eşine
Ben mutluluk ateşine
Dalam dedim dalamadım

Girip yarin bahçesine
Neşe katıp neşesine
Çiçek olup köşesine
Solam dedim solamadım

Zehroldu bir lokma ekmek
Bitermi bu dert hep çek çek
Saçlarımı tutup tek tek
Yolam dedim yolamadım

Sevdiğini herkes bulsun
Mutluluğu onda dolsun
Şu dünyada bir kez olsun
Gülem dedim gülemedim

Hep yaktılar bu canımı
Sardılar her bir yanımı
Ben dostumu düşmanımı
Bilem dedim bilemedim

Çekip elin bu elimden
İsmin söküp te dilimden
Atıp seni şu kalbimden
Silem dedim silemedim

Şimdi bitti gençlik çağ
Viran oldu gönül bağı
Ferhat gibi yüce dağı
Delem dedim delemedim

Hayat bana olmuş tuzak
Kaydı gitti ömrüm kızak
Ramazan'ım yollar uzak
Gelem dedim gelemedim

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
29.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/564418/d-e-d-i-m.html>

A D A M G İ B İ

[italik]

Hiç eğip bükmeden net ve yiğitçe
Adam gibi sevmek sevilme lazı
Sevdamızdan ödün vermeden mertçe
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Yepyeni bir sayfa açıp tertemiz
Bitmesin ölene kadar sevgimiz
Aşk sevda olsun yaşam gayemiz
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Gün ve gün artsada sinendeki ağrı
Aşk için yanmalı insanın bağı
Dönmeden verilen sözden dosdoğru
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Yürektir sevdanın aşkın tek koyu
Sevince değişir insanın huyu
Bir sinede bir aşk,bir ömür boyu
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Düşürme sevgini asla dilinden
Ayrılmadan bülbül gibi gülünden
Yıkılmadan durup hayat selinden
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Silerek herşeyi sevdiğin andan
Hep güven duyarak aşka bir yandan
Bir kişiye gönül vererek candan
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Sevdiğine bütün aşkını verip
Tertemiz sevgini önüne serip
Hayat zorluğuna hep göğüs gerip
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Sevgin meşhur olsun alem dilinde
Kumru gibi konup aşkın dalında
Birlikte çizilen hayat yolunda
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Gönül çiçek gibi solacak olsa
Hayat hüzün keder dolacak olsa
Sonu ölüm bile olacak olsa
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Ramazan'ı toprak alana kadar
Bir hayat birlikte olana kadar
Azrail kapıyı çalana kadar
Adam gibi sevmek sevilme lazı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
06.102006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565006/a-d-a-m-g-i-b-i.html>

YAKMA KENDİNİ

[italik]

Allahtan utanıp işleme sen şer
Hakiki bir yola bağla kendini
Hesabın sorulur kurulur mahşer
Ateşi aşk ile dağla kendini

Bir mürşid elinden tutmak istersen
Sevabına sevap katmak istersen
Manevi lezzeti tatmak istersen
Muhabbet yağıyla yağla kendini

Nefis ile şeytan tutmuş yolları
Ona uyanların perişan halları
Döndüremez hakka bağlı kulları
Hataya düşmeden kolla kendini

Allaha dost olan hiç kalmaz darda
Sabır eder daim düşsede derde
Ağlayıp zikredip durma seherde
Allaha tertemiz yolla kendini

Bunca günahların sende işi ne
Kötülüğün düşme sakın peşine
Düşmeden mahşerin kor ateşine
Mizana varmadan akla kendini

Bunca haramdan ne geçti eline
Kötü söz söyleme dur de diline
Hesap gününde vay senin haline
Azrail gelmeden yokla kendini

Koyarlar kabire boylu boyunca
Kimse kalmaz orda, seni koyunca
Gözlerini yılan akrep oyunca
Gücün yeter ise sakla kendini

Haramlara bakma çevir yüzünü
Yalan deme doğru söyle sözünü
Bir allaha bağla yalnız özünü
Kamil iman ile kapla kendini

Tövbeyle temizle bütün günahı
Kimseler duyamaz feryadı ahı
Dost eyle kendine yüce allahı
Aşk ile zikreyle pakla kendini

Ramazan sözümü yabana atma
Helal yemeğine haramı katma
Ariflere katıl gafletle yatma
Ecelin gelmeden topla kendini

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
01.05.2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565577/yakma-kendini.html>

LEYLAM

[italik]
Demek çekip gidiyorsun
Beni hiçmi sevmiyorsun?
Birde veda ediyorsun
Durma gayrı durma Leylam

Kar etmez sen ne söylesen
Sen oldun bu aşkı kesen
Herkes vurdu,şimdide sen
Vurma gayrı vurma Leylam

Yaktın benim gençliğimi
Sen harcadın bu sevgimi
Şu yaralı yüreğimi
Yorma gayrı yorma Leylam

Boş bıraktın sen elimi
Ahraz ettin bu dilimi
Yıkık dökük şu halimi
Sorma gayrı solma Leylam

Yaktın gittin sen çıramı
Senin gönlün hep karamı
Sinemdeki bu yaramı
Sarma gayrı sarma Leylam

Yok ettin sen huzurumu
Sakin sorma durumumu
Yıkılan şu gururumu
Kırma gayrı kırma Leylam

Yaktın beni aşk oduna
Türkü yaktım ben adına
Bu dünyada muradına
Erme gayrı erme Leylam

Nerden girdin saf dünyama
Hem düşüme hem hülyama
Hayalime ve rüyama
Girme gayrı girme Leylam

Fikrimdesin her an her dem
Sen olmazsan nasıl edem
Onulmaz bu derde merhem
Verme gayrı verme Leylam

Yazın taddım ben hazanı
Sevmem böyle iş bozanı
Bundan sonra Ramazan'ı
Görme gayrı görme Leylam

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
02.10.2011

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/566300/l-e-y-l-a-m.html>

HOŞ GELDİN SULTANIM

[italik]

Yıl beşyüzyetmişbir efendim doğdun
Hoş geldin sultanım şerefler verdin
Bütün alemleri rahmete boğdun
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Daha sen gelmeden müjde verildi
Şeytan korktu,putlar yere serildi
Tüm alem sevindi,güller derildi
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Abdullah'ın yetim gonca gülüydün
Amine'nin nurlu körpe oğluydun
Boş gelmedin sen hep rahmet doluydun
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Melekler gelipte kundağa sardı
Gelmeden şu alem ne haller gördü
Sen yoktun efendim ismin hep vardı
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Asırlardır bekler seni bu ümmet
Sayende alemi kapladı rahmet
Allahın habibi nuru Muhammed
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Semadan melekler yere indiler
Muhammed'e gelip tavaf döndüler
Hepside nur ala nura bandılar
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Melekler koymuşlar senş dizine
Kudret sürmesini çekmiş gözüne
Bir bakan bir daha bakar yüzüne
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Doğunca ilk sözün <ümmetim> oldu
Kainat ilk defa huzuru buldu
Save göl kurudu Semave doldu
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Abdulmuttalip'ti onun dedesi
Muhammed doğmadan ölmüş babası
Amine hatun hep dertli anası
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Aşık Ramazan'a eyle inayet
Her ümmetin senden ister şefaet
Seninle insanlık buldu selamet
Hoş geldin sultanım şerefler verdin

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-TEPEKÖY
03.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567471/hos-geldin-sultanim.html>

YAVRULARIM ÖRTSÜN BENİM ÜSTÜMÜ

[italik]

Can çıkınca gelip beni soyarlar
Yavrularım örtün benim üstümü
Götürürler kara kabre koyarlar
Yavrularım örtün benim üstümü

Bir gün ecel gelip kapı çalacak
Kim var bu dünyada baki kalacak
Azrail gelip bu canı alacak
Yavrularım örtün benim üstümü

Bu ömrü harcama boşu boşuna
Azrail bakmazki gözün yaşına
Toplanıp gelince mezar başına
Yavrularım örtün benim üstümü

Dostlar gelip saç başı yolmasın
Gözler ağlayıpta yaşla dolmasın
Mezarımın üstü açık kalmasın
Yavrularım örtün benim üstümü

Tabutu götüren hep kullar ile
Duaya açılan bu eller ile
Rabbimi zikreden eden pak diller ile
Yavrularım örtün benim üstümü

Gelenler başımda hiç ağlamasın
Eş dost üzülüpte yas bağlamasın
Yanık yürekleri köz dağlamasın
Yavrularım örtün benim üstümü

Üstüme giydiğim bir beyaz ile
Komşuların kıldığı bu namaz ile
Dillerdeki dua ve niyaz ile
Yavrularım örtün benim üstümü

Ecel gelir çöker hayat direği
Düşman güler dostun yanar yüreği
Eline alınca kazma küreği
Yavrularım örtün benim üstümü

Açılırken eller rabbe duaya
Mağfiret dilenir yüce mevlaya
Yalnız korken beni topraktan yuvaya
Yavrularım örtün benim üstümü

Ramazan eceldir, hep gelir başa
İster Adem gibi bin yıl da yaşa
İsmim yazılınca kabirdeki taş
Yavrularım örtün benim üstümü

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.10.2010

Katkısı ve yorumundan dolayı siyah gecem Hayrunnisa ŞENEL ablama sonsuz şükranlarımı sunuyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567896/yavrularim-ortsun-benim-ustumu.html>

AYLARDAN ŞUBAT

[italik]

Kar yağdı bahtımın yine üstüne
Dışarıda kar var, aylardan şubat
Tipi boran çöktü gönül büstüne
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Her taraf bembeyaz kar bende hüzün
Gözümden gitmiyor tertemiz yüzün
Hayalimde her an sürmeli gözün
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Bitmiyor geceler olmuyor sabah
Dilimde bir feryat yüreğimde ah
Vurgun gibi çöker bu hasret eyvah
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Doksanbeş yılı her taraf bembeyaz
Kapanmış yollar hep soğuk ve ayaz
Ne zaman gelecek gönlüme bu yaz
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Üşürken ısıtan beni sen oldun
Kış güneşi gibi içime doldun
Hayalinle perde perde kayboldun
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Rüzgar uğulduyor odam sımsıcak
Titrek ışık saçar yanan bu ocak
Baca hasret tüter hep kucak kucak
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Geçmek bilmiyorki durmuş bu zaman
Yalnızlık daha da artar an ve an
Her taraf karanlık odamsa zindan
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Ne zaman kurtulur içim bu dardan
Başım duman duman döner efkardan
Sana giden yollar kapanmış kardan
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Sensizlik yaşadım ben her gecede
Sen vardın dilimde ve her heceda
Sabahı ettim buz gibi pecede
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Donmuş buz gibi her yer, soğuk ve sert
Sokak bomboş ıssız yokki hiç bir fert
Ramazan sensizlik içimde bir dert
Dışarıda kar var, aylardan şubat

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
05.02.1995

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568298/aylardan-subat.html>

BİR KIZ SEVDİM ÜRGÜPLÜ

[italik]

Simsiyah saçları kalem kaşları
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü
Kendine bağladı o bakışları
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Demedim aşkımı ona bir kere
Boşa geçti yıllar göz göre göre
Gönlümü eyledi hep pare pare
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Geçtiği yollar hep mekanım oldu
Kitapların içi ismiyle doldu
Okul bitti sevdam öylece kaldı
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Unutamam güzel tatlı dilini
Alımlı çalımlı nazik halini
Savururdu siyah zülfün telini
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Naz edip peşinden beni gezdirdi
Sevdiğimden pişman etti bezdirdi
Güzelliği bana destan yazdırdı
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Bakmaya doymazdım güzel yüzüne
Sürmeli simsiyah ahu gözüne
Gönlümü kaptırdım peri kızına
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Duramazdım bir an bile görmeden
Geçti yıllar bir kez olsun sarmadan
Unutamam ben canımı vermeden
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Hoca ders anlatır onu izlerdim
Tenefüste adım adım gözlerdim
Bir dakika görmesem yanar özlerdim
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Ürgüp'te güzeldi okul yılları
Bana mesken oldu tozlu yolları
Beni benden aldı şirin halları
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Öyle derin derin bakışı vardı
Aşık Ramazan'ı yakışı vardı
Ceylan gibi tek tek sekişi vardı
Genç yaşımda bir kız sevdim Ürgüp'lü

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
17.07.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568984/bir-kiz-sevdim-urguplu.html>

BU KÖY BİZİM KÖYMÜDÜR

[italik]

Nazar ettim bizim köye hal olmuş
Bilemedim bu köy bizim köymüdür
Sanki küs insanlar hepsi lal olmuş
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Unutmuşlar gençler artık selamı
Çetleşerek yapar olmuş kelamı
Çok değişmiş gördüm canım sılamı
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Yıllarca içilen su içilmiyor
Gösteriş deyince hiç geçilmiyor
Şimdi eski dostlar da seçilmiyor
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Unutulur olmuş sokakta oyun
Nesli bitmiş keçi,kuzuyla koyun
Moda diye soyun kızım ha soyun
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Gayrı ekin ekip biçilmez olmuş
Pınar kurumuş su içilmez olmuş
Köyde arabadan geçilmez olmuş
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Oynanmıyor artık sokak maçları
Jölenenmiş dimdik durur saçları
Gençlerin değişmiş hep amaçları
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Sönmüş tandır,ocak,dumanlar tütmez
Horoz tavuk tutsak kümeste,ötmez
İnek,koyun küsmüş süt kaymak tutmaz
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Şehir gören açmış kafayı kolu
Dimi gitmiş giymiş düşük pantolu
Bumu sosyeteğe girmenin yolu?
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Moda desen başka bir kepezelik
Saçlar kirpi gibi bumu güzellik
Gelenekler olmuş hep delik delik
Bilemedim bu köy bizim köymüdür.

Hep kalkmış artık yer minderi,döşek
Mazi olmuş uzun kulaklı eşek
Ramazan değişmiş şimdiki kuşak
Bilemedim bu köy bizim köymüdür

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.09.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/569444/bu-koy-bizim-koymudur.html>

VATANIM GÜZEL NEVŞEHİR

[italik]
Memleket yurt oldun bana
Vatanım güzel Nevşehir
Muhabbetim sonsuz sana
Vatanım güzel Nevşehir

Mis gibi kokar dağların
Yemyeşil bahçe bağların
Çok eski senin çağların
Vatanım güzel Nevşehir

Her tarafın tarih kokar
Kızılırmak deli akar
Göç edeni hasret yakar
Vatanım güzel Nevşehir

İnsanları sevgi dolu
Başkadır lehçesi dili
Anadolunun tek gülü
Vatanım güzel Nevşehir

Yolların var uzun uzun
Bir başkadır hele yazın
Burda kalmaz biter hüznün
Vatanım güzel Nevşehir

Güzel şirin köylerin var
Ağaların beylerin var
Akarsuyun çayların var
Vatanım güzel Nevşehir

Sana gelen huzur bulur
Gönlü yalnız sende kalır
Ayrılmak çok acı gelir
Vatanım güzel Nevşehir

Yukardan bakar kalesi
Çeşit çeşit mahallesi
Hiçbir yerde yok böylesi
Vatanım güzel Nevşehir

Bitmez coşkusu sevinci
Onurdur bana övüncü
Bu diyarda hep bir inci
Vatanım güzel Nevşehir

Aşık Ramazan gönlümde
Yerin başkadır kalbimde
Şiir oldun sen dilimde
Vatanım güzel Nevşehir

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.05.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570022/vatanim-guzel-nevsehir.html>

KARDAŞ

[italik]

Mektup göndermişsin aldım yenice
Çok sevindim çocuk gibi delice
Hasretle okudum hep hece hece
Kurudu gözümden yaş gelmiyor kardaş

Halimi hiç sorma beter mi beter
Bırakmaz bu dertler hep beni tutar
Senin hasretinse gözümde tüter
Ne yapsamda çilem dolmuyor kardaş

Yürüyemez oldum tutmaz dizlerim
Hasret ağır gelir seni özlerim
Gelir diye hergün yollarını gözlerim
Gayrı bu gözlerim almıyor kardaş

Bu sene soğuktu çetin geçti kış
Hayatsa çıkılmaz oldu dik yokuş
Hep bana işlenmiş dert nakış nakış
Bir gün olsun yüzüm gülmüyor kardaş

Kar edemiyorum işler hep kesat
Sermaye dönmüyor veresi sat sat
Mahsül para etmez boş geçti hasat
Her gün düşün düşün olmuyor kardaş

Alacaklar çok da hiç alamadım
Değişmiş insanlar ben bilemedim
Bu halden bir çıkar yol bulamadım
Abin sürünüyor,ölmüyor kardaş

Dost bildiklerim hep sırtını döndü
Dünyanın dertleri üstüme bindi
Dayanamaz oldum yüreğim yandı
Halimi hiç kimse bilmiyor kardaş

Ekilen mahsüller para etmedi
Üç beş kuruş vardı oda yetmedi
Dertler bir kat daha arttı bitmedi
Kimseler kapımı çalmıyor kardaş

Hayat gayrı benim belimi büktü
Yaralı yüreğim kederden çöktü
Ağladı gözlerim ne yaşlar döktü
Kimse gözyaşım silmiyor kardaş

Sana diyeceğim şimdi bu kadar
Selamlar ederim hep katar katar
Ramazan'ı hasret eyledi beter
Gelem desem yollar salmıyor kardaş

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570369/k-a-r-d-a-s.html>

BORAZANMI YUTTUN

[italik]

Sabaha kadar hep horlayıp durdun
Borazanmı yuttun? Yeter be adam
Sesini bil cümle şehre duyurdun
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Sesinden mahalle yandı kavruldu
Yıkıldı çatılar uçtu savruldu
Ağaçlar kökünden yere devrildi
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Alem duydu senin bu gıcık sesi
Kalmadı kimsede uyku hevesi
Sanki açık kalmış ayı kafesi
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Senin bu horlaman haddini açtı
Komşular kalmadı hepside kaçtı
Yükünü yükleyen buradan göçtü
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Düdük çalar Bremen ozanı gibi
Kurulmuş dinamit düzeni gibi
Kaynıyor bulgur kazanı gibi
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Şehirde herkesi bir korku sarar
Yanına yaklaşmak sağlığa zarar
Horultun bir dünya rekoru kırar
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Yatağı döşeği yere sarkıttın
Deprem olmuş gibi bizi korkuttun
Bütün hayvanları nasıl ürküttün
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Yokmu defetmenin hiçbir kolayı
Ne zaman verecek bilmem molayı
Seferber oldu hep şehrin alayı
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Horultun salladı semayı arşı
Sanki bir araba,takılmış marşı
Savaş açtın bütün dünyaya karşı
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Başına bir ton su,döksen uyanmaz
Tepinsen üstüne çıksan uyanmaz
Ramazan bir tokat çaksan uyanmaz
Borazanmı yuttun? Yeter be adam

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.08.2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/570723/borazanmi-yuttun.html>

GİDİYORSUN DEMEK,ÖYLEMİ?

[italik]

Bütün aşkları bir yana bırakıp
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?
Benim şu gönlümü ateşe yakıp
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Ne çok sevdiğini söylerken beni
Nasıl terkettin sen böyle seveni
Ölümüne sevdim hayırsız seni
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Katık diye zehir kattın aşıma
Bakmadan gözümde akan yaşıma
Bırakıpta böyle yalnız başıma
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Yokluğun içimde bir büyük kayıp
Bitirdin sen aşkımı benden çayıp
Yaşananları da bir bir yok sayıp
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Yokluğunla saçı başı yoldurup
Kalbimde hüznün keder doldurup
Bu gönlümü çiçek gibi soldurup
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Hani verdiğimiz o sözler nerde
Düşürüp gönlümü onulmaz derde
Bir başıma koyup sen beni burda
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Yollarında engel olupdursamda
Bırakmasam gitme diye, sarsamda
Kapına gelip her gün yalvarsamda
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Lal olan dilimi ahu zar edip
Yaralı yüreği yakıp nar edip
Bu koca dünyayı bana dar edip
Çekip gidiyorsun demek öylemi?

Karşıma elveda deyip çıkmadan
Titreyen elimi son kez sıkmadan
Son defa yüzüme bile bakmadan
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Gönlümü çevirip susuz çöllere
Ramazan'ı koyup halden hallere
Yuvandan uçupta yaban ellere
Çekip gidiyorsun demek,öylemi?

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.07.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571227/gidiyorsun-demek-oylemi.html>

AL ARTIK AŞKINA LÜZUM KALMADI

[italik]

Yıllarca peşinden beni gezdirdin
Dert verip gönlüme beni ezdirdin
Usandım hayattan,bıkıp bezdirdin
Al artık aşkına lüzum kalmadı

Niye oyalayıp,gezdirdin durdun
Ansızın sen beni sırtımdan vurdun
Anlamadım neydi benimle derdin
Söyleyecek sana sözüm kalmadı

Saç baş darmadağın yırtık üzerim
Dertler deryasında batıp yüzerim
Bir garibim boynu bükük gezerim
Sayende gülecek yüzüm kalmadı

Ne derdimiş böyle sarardım soldum
Sen güldün ardımdan bense kahroldum
Ağlaya ağlaya gözümünden oldum
Artık yaş dökecek gözüm kalmadı

Gönül sensizliğe nasıl sabreder
Aşkına düşeli oldum derbeder
Yıkık perişan bu halim,çok beter
Tükendi mecalim,özüm kalmadı

Bitirdin hep yıktın,sen ocağımı
Şimdi boş bıraktın yar kucağımı
Bilemedim ben ne yapacağımı
Kapandı yollarım çözüm kalmadı

İflas etdim aşktan,kalmadı karım
Sanadır,bedduam hep intizarım
Bir daha sevmeye ben tövbekarım
Hayat bayır bana düzüm kalmadı

Gören acır benim yıkık halime
Nasıl düştüm bilmem böyle zalime
Pişmanlık tercüman oldu dilime
Son buldu sitemim,nazım kalmadı

Güldürmedin beni,sende hiç gülme
Benim gibi sürün,sürün de ölme
Bu dertten ölürsem kabrime gelme
Baharım güz oldu,yazım kalmadı

Dertlerin içinde ağardı saçım
Ben mutlu olmaya yıllardır açım
Aşık Ramazan'ım yanıyor içim
Koptu gönül teli,sazım kalmadı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.12.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571612/al-artik-askina-luzum-kalmadi.html>

HAYAT BENİ SIKIYOR ANNE

[italik]

Bıktım bu dünyadan zevk almaz oldum
Hayat artık beni sıkıyor anne
Dertler deryasında sarardım soldum
Hayat artık beni sıkıyor anne

Güvenilmez sahte o gülen yüzler
Doğru konuşan yok hep yalan sözler
Kin, nefretle bakar olmuş bu gözler
Hayat artık beni sıkıyor anne

Dalmış herkes yalan dünya işine
Kimi nefis, kimi şeytan peşine
Haram katar olduk, helal aşına
Hayat artık beni sıkıyor anne

Sahtekar olanlar sevilir olmuş
Doğru dürüst kişi dövülür olmuş
Yalakalık yapan övülür olmuş
Hayat artık beni sıkıyor anne

Mevsimler değişti, yaz oldu kışlar
Bozulmuş hep, ilmik ilmik nakışlar
Sevdayı unutmuş derin bakışlar
Hayat artık beni sıkıyor anne

İyler garip kalmış kimse bilmiyor
İnsan görüldüğü gibi olmuyor
Asılmış suratlar yüzler gülmüyor
Hayat artık beni sıkıyor anne

Ortalık hiyanet almış yürümüş
Dünyayı kötülük hain bürümüş
Açmadan tazecik güller kurumuş
Hayat artık beni sıkıyor anne

Cahiller dünyada hep sultan olmuş
Medeni hırsızın cepleri dolmuş
Kimisi açlıktan sararıp solmuş
Hayat artık beni sıkıyor anne

Biri bine varmış yalan dolanın
Sesi çıkmaz olmuş doğru olanın
Vay haline vay ki altta kalanın
Hayat artık beni sıkıyor anne

Aşık Ramazan bu karanlık niçin
Ağlıyor insanlık hep için için
Pişmanım dünyaya geldiğim için
Hayat artık beni sıkıyor anne

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571990/hayat-beni-sikiyor-anne.html>

ALDIĞIN NEFES SAYILI

[italik]
Ne kadar yaşarsan yaşa
Aldığın nefes sayılı
Ecel gelir bir gün başa
Aldığın nefes sayılı

Yaşadığın günler biter
Ocağında duman tüter
Viran olur baykuş öter
Aldığın nefes sayılı

Ecel gelince başına
Bakmaz gözünün yaşına
İsmin yazarlar taşına
Aldığın nefes sayılı

Gücün yetmez Azraile
Bekletmez hiç bir an bile
Yolculuk vardır menzile
Aldığın nefes sayılı

Çalışırsın ölmez gibi
Sanki bunu bilmez gibi
Hiç aklına gelmez gibi
Aldığın nefes sayılı

Kanma dünyanın işine
Aldanma bu gidişine
Hor bakma dostun eşine
Aldığın nefes sayılı

Dostların yerini kazar
Hazırlanır toprak mezar
Kaderinde böyle yazar
Aldığın nefes sayılı

Evin hazır en derinden
Kurtlar girer her yerinden
Giden gelmez seferinden
Aldığın nefes sayılı

Ömür biter geri gelmez
Kimseler halini bilmez
Kim var dünyada hiç ölmez
Aldığın nefes sayılı

Ramazan'ım dünya yalan
Malın mülkün olur talan
Kim var burda baki kalan
Aldığın nefes sayılı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
13.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572367/aldigin-nefes-sayili.html>

ÖLÜM ACISI

[italik]

Nice ocakları tarumar eden
Bilsen öyle zorki ölüm acısı
Ruh çıkınca cansız kalacak beden
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Çocuklar ağlaşır hep başucunda
Çekilmeye başlar ka,vücutunda
Bir kişi eksilir ev mevcudunda
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Sekarat halinde dil dönmez olur
Ağrıların artar hiç dinmez olur
Gelen giden kimdir bilinmez olur
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Azrail gelince ruhun çekilir
Can kafesin yavaş yavaş sökölür
Kimse bilmez gözden yaşlar dökölür
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Ne kadar kaçsanda gelir kapına
Komşuların yapışır salın sapına
Götürüp koyarlar toprak yapına
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Yanarsın bir yudum su içemezsin
Kapanınca gözler,hiç açamazsın
Akıbet bellidir sen kaçamazsın
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Düşmanların güler dostların ağlar
Gözyaşı hıçkırık yürekleri dağlar
Ömre hazan düşer virandır bağlar
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Şeytansa dolanır iman çalmaya
Azrail ayaktan başlar almaya
Götürür faniden baki kalmaya
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Soyarlar üstünü kalırsın öyle
Herkes düşer mutlak bu hale böyle
Kurtuluş varmıdır?ölümden,söyle!
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Ramazan kapını çalacak ölüm
Mevlaya gidecek elbette yolum
Ayağını denk al,eyleme zulüm
Bilsen öyle zorki ölüm acısı !

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/572730/olum-acisi.html>

HAIN NEFİS SENİ SENİ

[italik]

Her gün pusuda beklersin
Hain nefis seni seni
Günaha günah eklersin
Hain nefis seni seni

Cehennemden gelir soyun
Lain şeytan senin dayın
Baştan çıkarmaktır huyun
Hain nefis seni seni

Her gördüğüne bakarsın
Suçu boynuma takarsın
Sonunda beni yakarsın
Hain nefis seni seni

Teşvik edersin günaha
Bir yetmez dersin bir daha
Nasıl varırım allaha
Hain nefis seni seni

Duymazsın okunur ezan
Dostun olur haktan azan
Yokmudur sende hiç izan
Hain nefis seni seni

Dedi koduyu seversin
Haram lokmayı översin
Doğru kullara söversin
Hain nefis seni seni

Hep namazda sıkılırsın
Vesveseyle sokulursun
Cehenneme tıklılırsın
Hain nefis seni seni

Beni ne hale düşürdün
Günahı bana aşırdın
Artık sabrımı taşırdın
Hain nefis seni seni

Herkesle bozdun aramı
Harama kattın paramı
Kim saracak bu yaramı
Hain nefis seni seni

Aşık Ramazan'a bakma
Günah deryasına kakma
Cehennem narına yakma
Hain nefis seni seni

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573249/hain-nefis-seni-seni.html>

BAYRAM GÜNÜ (ANAM)

[italik]

Bayram geldi yine boynum bükülür
Ciğerimden sanki bir şey sökülür
Hüzünlenip gözden yaşlar dökülür
Ağlarım köşede el bayram eder

Anam yokki benim bayram edeyim
Kardeşlerim yokki kime gideyim
Bir garibim böyle bilmem nideyim
Eser badi sabah yel bayram eder

Anasız kuzular yollara bakar
Yokluğu sinemi kor gibi yakar
Gözlerimden damla damla yaş akar
Karışır ummana sel bayram eder

Bayram geldiğinde gülmez olurum
Herkes güler oynar ben kahrolurum
Kabrine varınca sükun bulurum
Sarılır yaprakla gül bayram eder

Bu dünyada yalnız kaldım ben naçar
Hasreti sinemde yaralar açar
Bayramlar hep böyle zor gelir geçer
Ben suskun perişan kul bayram eder

Sensiz geçirdiğim kaçınıcı bayram
Bayram sabahları açılır yaram
Yine yoksun anam ben kimi saram
Arılar kovanda bal bayram eder

Hasret acısıdır ne kadar elim
Her bayramda böyle söylenir dilim
Ramazan'ım işte budur ahvalim
Kucaklar toprağı dal bayram eder

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.08.2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573498/bayram-gunu-anam.html>

A Ğ L A M A

[italik]

Elden bir şey gelmez bahtımız kara
Mazimiz içimde kapanmaz yara
Resmim bari kalsın sende hatıra
Resimlere bakıp bakıp ağlama

Her zaman kalbimde, bitmez bu sevda
İstesen ömrümü ederim feda
Şimdi gidiyorum sana elveda
Yüreğini yakıp yakıp ağlama

Ayırdılar bizi engel koydular
Verilen sözlerden bir bir çaydılar
Ölmeden yaşayan ölü saydılar
İçten bir ah çekip çekip ağlama

Sendin bu gönlümün ayı güneşi
Sevdiğimin yoktu dünyada eşi
Söndür bağrındaki gayrı ateşi
Yüce dağa çıkıp çıkıp ağlama

Hasret bıraktılar güler yüzüne
Düşürdüler bizi aşkın közüne
Kapat yüreğini keder hüzüne
Dertlerinden bıkip bıkip ağlama

Dünyada gülmedi yüzümüz bizim
Sinemde yanıyor közümüz bizim
Kaderde yazılmış yazımız bizim
Yollarıma durup durup ağlama

Gamzelidir yüzün hilaldir kaşın
Dünyalara değer senin bakışın
Bahtın açık olsun dinsin gözyaşın
Kaderine küsüp küsüp ağlama

Herkes gibi bir gün yuva kurarsın
Sızlayan yararı elbet sararsın
Belki sende mesut mutlu yaşarsın
Mazilere dalıp dalıp ağlama

Böyle yazılmışsa benim kaderim
Durmam buralarda çekip giderim
Mutlu olman için dua ederim
Hep sinene vurup vurup ağlama

Sevdiğimden pişman değilim gülüm
Unutursam eğer kurusun dilim
Ramazan'ı önce alırsa ölüm
Saçlarını yolup yolup ağlama

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.08.2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573866/a-g-l-a-m-a.html>

KÜSTÜRDÜM GÖNLÜMÜ

[italik]

Hayırsız vefasız biri yüzünden
Küstürdüm gönlümü güldüremedim
Kapandı içine keder hüzünden
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Hayallerimi dost bildiğim yıktı
Yaşanmaz oldu bu hayat çok sıkı
Bir yar sevdim oda hayırsız çıktı
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Sen gittin yıkıldım zalım ardından
Perişanım oldum ben senin derdinden
Çıkarıp attınaya gönül yurdundan
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Bir gün olsun aşktan ben gülemedim
Aradım dürüst bir yar bulamadım
Ne yapsam ne etsem hiç bilemedim
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Gönüldür bu güzel çirkin bilmiyor
Sevdasından hala yola gelmiyor
Ne yapsamda bir kez yüzü gülmüyor
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Usandım hayattan hepten kırıldım
Sahte sevdalardan artık yoruldu
Yorgun düştüm ben bu aşka darıldım
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Kayı gitti ömrüm hep kızak gibi
Bu hayat kurulmuş bir tuzak gibi
Mutluluk gördümki pek uzak gibi
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Tövbe ettim senin gibi bir yara
Gönlümü düşürdün ateşi nara
Umudum kalınca başka bahara
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Ömrümü harcadım güzel yüzüne
Yıllarca katlandım senin nazına
Çekip gittin uydun eller sözüne
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Ramazan'ım giden gelirmi geri?
Yaram kapansada bellidir yeri
Terkedip gittiğin o günden beri
Küstürdüm gönlümü güldüremedim

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
28.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574243/kusturdum-gonlumu.html>

BAHTIMI KARA YAZMIŞLAR

[italik]

Neden işim gücüm doğru gitmiyor
Bildimki bahtımı kara yazmışlar
Ne kadar uğraşsam derdim bitmiyor
Yanıyor yüreğim nar'a yazmışlar

Gitti ömrüm gençlik çağım yıkıldı
Hazan vurdu bahçe bağım yıkıldı
Deprem oldu gönül dağım yıkıldı
Aldığım nefesi kâr'a yazmışlar

Ömrümü verdimde yüzü gülmüyor
Ne yapsam bir türlü yola gelmiyor
Hiçbir zaman kadir kıymet bilmiyor
Beni bir hayırsız yar'a yazmışlar

Meçhule giderim ben adım adım
Aradım sadık bir dost bulamadım
Yücelere çıkar ahı feryadım
Şu yanan sinemi kor'a yazmışlar

İnsanların aklım ermez işine
Şaştım ben hayatın bu gidişine
Garibin dünyada bilmem işine
Sitemimi ahu zar'a yazmışlar

Yıkılmış dünyada çökmüş direğim
Sızlıyor durmadan yanık yüreğim
Kırılmış kalemim belli gereğim
Beni hayatta hep zor'a yazmışlar

Dünyanın işi bu vuran vurana
Ardımdan planlar kuran kurana
Kapatıp yolumda duran durana
Yansın diye beni çıra yazmışlar

Uğraştım dünyada almadım murat
Çok geçtim hayatta incecik sırat
Söndürmez bağrıma aksada Fırat
Yare kavuşmamı sur'a yazmışlar

Kaybettim ben dosta giden yolumu
Kuruttular taze açmış gülümü
Tertemiz duygular dolu gönlümü
Bir bir gizleyipte sır'a yazmışlar

Düşmanlar sarmışlar dört bir yanıma
Feryatla geçirdim ben her anımı
Almak isterler hep benden canımı
Aşık Ramazanı dara yazmışlar

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
01.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/574668/bahtimi-kara-yazmislar.html>

G İ T M E

[italik]

Yaralandı gönlüm aşkın zehrinden
Sızlayan yarımı sarmadan gitme.
Ne hallere düştüm senin kahrından
Benim şu derdimi sormadan gitme.

Çaresiz bırakma ne olur etme
Sen de bu gurbetin yolunu tutma
Dertlerim az gibi, bir de sen katma
Yarama merhemi sürmeden gitme.

Bir tek aşkın vardı gerisi yalan
Ben sensiz kalırsam olurum talan
Senden başka kim var, gönlümü alan
Şu garip halimi görmeden gitme.

Ne hayaller kurdum seninle canım
Sen olmazsan sızlar durur her yanım
Hayalde,rüyada senle her anım
Rüyaları hayra yormadan gitme.

Varlığın hep bana mutluluk verdi
Gitmeden zor geldi ayrılık derdi
Bizden başka herkes murada erdi
Ben de muradıma ermeden gitme.

Sen olmazsan nasıl mutlu olurum
Söz dinlemez gönlüm,kimi bulurum
Bir garibim böyle, burda kalırım
Yoluna gülleri dermeden gitme

Senden başkasına kalbimde yer yok
Yalan sevdalara benim karnım tok
Aşkın hançer ise gel sineme sok
Yaralı gönlüme girmeden gitme.

Ne çok sevdiğimi unutma gülüm?
Sensiz olmak bana,her zaman zulüm
Ayrılmak yok bize, almadan ölüm
Ramazan'a bir söz vermeden gitme.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
23.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575039/g-i-t-m-e.html>

BİRİ ANAM, BİRİ BABAM

[italik]
Benim iki servetim var
Biri anam biri babam
İkisine hürmetim var
Biri anam, biri babam

Beni dünyaya getiren
Derdime derman yetiren
Hakkın yoluna götüren
Biri anam, biri babam

Onlara üf bile denmez
Hakları asla ödenmez
Sevgisi bitmez tükenmez
Biri anam, biri babam

Perişan olurdum çoktan
Büyüttüler vardan yoktan
Emanettir bana haktan
Biri anam, biri babam

Yoklukları büyük acı
Yüce mevla'ya duacı
Benim gönlümün ilacı
Biri anam, biri babam

Sevgilerin en dirisi
Boştur onlardan gayrısı
Kalbimin iki yarısı
Biri anam, biri babam

Unutmam alsa da ölüm
Dua eder durmaz dilim
Gönlümdeki iki gülüm
Biri anam, biri babam

Kalbimde büyüktür yeri
Doğduğum o günden beri
Artar durmadan değeri
Biri anam, biri babam

Sabretmektir benim işim
Şükürdür yemeğim aşım
Hem ayımdır, hem güneşim
Biri anam, biri babam

Ramazan dünyaya geldim
Gelince yanımda buldum
Onlarla ben mutlu oldum
Biri anam, biri babam

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
21.02.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575421/biri-anam-biri-babam.html>

AYRILIK

[italik]
Vuslatı beklerken, hasretlik düştü.
Seni benden aldı, zalim ayrılık.
Mesut mutlu günler dağları aşdı.
Şimdi çok perişan halim, ayrılık.

Bu ayrılık neden çaldı kapımı?
Perişan eyledi gönül yapımı.
Parça parça etti, sevda tapumu.
Kuruttu damağım dilim, ayrılık.

Bir daha sevmeye yok benim gücüm.
Yıllardır bitmedi sinem de acım.
Yalnızlık oldu bak, benim de tac'ım.
Yine boşa çıktı elim, ayrılık.

Senden başkasına dönüp bakmadım.
Kimsenin kalbini nar'a yakmadım.
Yılarca sevdim ben, yine bıkmadım.
Ben de bir insanım kulum, ayrılık.

Çok sevdim de, hain kıymet bilmedi.
Ağladım gözyaşım silen olmadı.
Anlattım derdimi küpler almadı.
Savruldu ocağım külüm, ayrılık.

Şu gönlüme hüznün tohumu ektim.
Ağladım durmadan gözyaşı döktüm.
Bir kere sevdim de, bin ceza çektim.
Nasıl düştü sana yolum, ayrılık.

Bana mesken oldu yüce dağlarım.
Nazlı yarım gitti, ondan ağlarım.
Yas içinde her gün kara bağlarım.
Bu bana ettiğin zulüm, ayrılık.

Her zaman bana sitemle naz etti.
Sevgimi bilmedi, hep laf söz etti.
Yaktı bağrımı nar'a, köz etti.
Fidandım kurudu dalım, ayrılık.

Aşkımı kendimden bile sakladım.
Kavuşuruz diye, her gün bekledim.
Derdi dert üstüne katıp, ekledim.
Gayrı zehir oldu balım, ayrılık.

Aşık Ramazan'ım hüzdündür adım.
Almadım dünya da kaldı murad'ım
Tükettim ömrümü, hep adım adım.
Şimdiyse tek dostum ölüm, ayrılık.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/575713/a-y-r-i-l-i-k.html>

KIYAMETTEN İŞARET VAR

[italik]
Dini bilmiyor müslüman
Kıyametten işaret var.
Yalnız dilde şimdi iman
Kıyametten işaret var.

Serbest işleniyor zina
Her tarafta dolmuş bina
Ne kaldı islamdan yana
Kıyametten işaret var.

Her gün bir başka cinayet
Emanete yok riayet
Her yeri sarmış ihanet
Kıyametten işaret var.

İnsanlık hali bozuldu
Doğruya mezar kazıldı
Deccale kafir yazıldı
Kıyametten işaret var.

Garipler aç zenginler tok
Doğru söyleyen kimse yok
Kuranında bildirmiş hak
Kıyametten işaret var.

Sokaklarda gezer gençler
Arada dolanır piçler
Türlü türlü günah işler
Kıyametten işaret var.

Düğün dersin herkes koşar
Kadın erkek birden coşar
Kimi içmiş avrat boşar
Kıyametten işaret var.

Damat hiç camiye gelmez
Otuziki farzı bilmez
Sadıcının akli ermez
Kıyametten işaret var.

Moda diye kepazelik
Yapılır büyük rezillik
Kalmadı hiç düzen dirlik
Kıyametten işaret var.

Her şeye karışmış hile
İş düşer olmuş cahile
Ramazan kaçmak nafile
Kıyametten işaret var.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.10.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576079/kiyametten-isaret-var.html>

HURDACI

[italik]

Sokağa erkenden çıkar her sabah
Bıkıp usanmadan gezer hurdacı.
Besmeleyle başlar dilin de Allah,
Nasip alır azar azar hurdacı.

Gayesi kazanmak ekmek parası.
Kimseye söylemez kalp de yarası.
Yıkasa elini çıkmaz karası.
Sokak sokak gezip tozar hurdacı.

Kimisi düşünür eşi yarini.
Kazanınca her gün saklar kârını.
Günü gün çalışır bilmez yarını.
Demez cumartesi,pazar hurdacı.

Bir baraka, ya da bekar odası,
Dertlerle doludur gönül adası,
Gurbetin çekilmez nazı edası,
Hasreti sineye kazar hurdacı.

Akşamları yemek yapma derdi var.
Bu gün bitse bile, yarın ardı var.
Buraların çeşit çeşit kurt'u var.
Hayatları destan yazar hurdacı.

Düşünür durmadan eş,dost,köyünü.
Tertemiz havası ile suyunu.
Çekmeyen ne bilir gurbet huyunu?
Yıllardan çekmekten bezer hurdacı.

Bizler de aldık bu gurbetten payı.
Ne zaman gelecek vuslatın ayı?
Sigara tüterken yudumlar çay'ı
Duman duman efkâr tüter hurdacı.

Yaralanmış nasır tutmuş elleri.
Yorulur akşama kadar dilleri.
Çalışmaktan bitkin olur halleri.
Off çekip bahtına kızar hurdacı.

Gurbetlik yazılmış kader de yazı.
Çekilmez buranın sitemi nazı.
Yuvaya kavuşmak dilin niyazı.
Yadeller de her gün bîzar hurdacı.

Ramazan çok çektim gurbet kahrını.
Yudum yudum içtim hasret zehrini.
Özlemle yâd edip, vatan şehrini.
Hep sineye vurup ezer hurdacı.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
27.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576510/h-u-r-d-a-c-i.html>

UNUTMADIK 28 ŞUBAT'I

[italik]

Unutmadık yirmisekiz şubat'ı unutamadık.
Yıllar oldu, daha izleri silip de atamadık.

Milletin ardından alçakça plan kurdular,
Kimini başa çıkardılar, kimini vurdular.

Ankara'da sıra sıra tanklar yürüdü,
Canım ülkemi dertlerle,kaos bürüdü.

Hükümet düşün diye muhtıra verdiler,
Milleti kandırıp yerden yere vurdular.

Düşünce dernekleri meydanlara çıktılar,
Birbirine düşürüp, ortalığı yıktılar.

Sakladılar millet'den gizli darbe oldu,
Dirlik düzen bozuldu,ülke mahvoldu.

Susturmak istediler ezanı, bastılar dergah,
Hepinize hesabını elbette soracak Allah.

Sanki terörist gibi sorguya çektiler,
Bunlar irticacı diye bize yafta çaktılar.

Görevini unutmuş, Y.Ö.K'e güç yetmezdi,
Namertlerin ciğerleri beş para etmezdi.

Kimini soktular hapse, sorgu sual sormadan,
Bozdular ortalığı, karıştırdılar durmadan.

Yalan yanlış çeşit çeşit senaryo yazdılar,
Bu inançlı insanların, kuyusunu kazdılar.

İnsanlıktan çıkmış hainler daha da azdılar,
Fişlediler tek tek aziz milleti üzdüler.

Yargıtay,Danıştay hepsi oldu tek vücut,
Alçaklık, hainlik ne ararsan mevcut.

Türkiye bir anda kırk yıl geri gitti,
Dolar, mark yükseldi, Türk lirası bitti.

Hainler o günleri mumla arıyorlar,
Şimdi yaptıklarının hesabını veriyorlar.

Binlerce başörtülü okullardan atıldı,
Bilmem bu ülke kimlere, nasıl satıldı.

Kesin dinsiz eğitim geldi kapandı okullar
Dayatmayla susturuldu bu genç akıllar.

Gaye İmam hatib'i kökten kapatmaktı,
Aziz milleti tek tip insan yapmaktı.

Şimdi tükürün alçakça yapılan darbelere,
Tükürün, onları alkışlayan kahpelere.

Ramazan'ım sonu geldi alçak düzenin
Dimdik dururum karşısında bu millet'i üzenin

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy

28.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/576917/unutmadik-28-subat-i.html>

T Ü K Ü R Ü N !

[italik]

Düşmanca bakanın al bayrağıma
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün.
Kalleşlik yapanın bu toprağıma
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Hain'ce davranan aziz vatana
Saygısı olmayan, şehit yatana
Üç kuruş paraya toprak satana
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Örtülü bacımın başın açanın
Bu canım ülkeme, nifak saçanın
Banka hortumlayıp sonra kaçanın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Gizli gizli ülke, vatan satanın
Polis'e asker'e mermi atanın
Hapiste hep beyler gibi yatanın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Molotof atıp da araç yakanın
Kapatıp yüzünü maske takanın
Gülerek seyredip hale bakanın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Kötüleri sevip, onu öğenin
Doğru söyleyeni tutup döğenin
Hukuk'u kendine çekip eğenin
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Mehmetçiğe mermi atıp vuranın
Arkadan plan ve tuzak kuranın
Her güzel şeylere, karşı duranın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Sucu bucu diye, ayırım yapanın
Dünyaya dalıp da mülke tapanın
Azıp azıp doğru yoldan sapanın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Allah'ı unutup her gün azanın
Yalan yanlış şeyler bulup yazanın
Karmaşa çıkarıp, ara bozanın
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Ramazan'ım hak'kı görmeyen körün,
İyilik bilmeyen gafil nankörün,
Ar gelir utanır belki, tükürün.
Tükürün yüzüne, bir bir tükürün!

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
25.02.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577328/t-u-k-u-r-u-n.html>

CEYLAN

[italik]

Mesken etmişsin hep yüce dağları
Senindemi bahtın karalı, Ceylan?
Gel de şenlendir şu viran bağları
Sendin buraların maralı Ceylan.

Düz ovada nazlı nazlı koşarken,
Patika yolları sekip aşarken,
Eşinle yavrunla mesut yaşarken,
Haince vurdular, yaralı Ceylan.

Sen gideli yalnız kaldı bu eller,
Yolunu bekliyor açılan güller,
Seni beklemekten perişan haller,
Sensin bu ellerin kıral'ı Ceylan.

Geçtiğin yollara tuzak kurulmuş,
Pusuya düşmüşsün yavrun vurulmuş,
Çok çekmişsin hayat bağın kırılmış,
Öyle çok ki derdin sıralı, Ceylan.

Dumanlı dağlar da çok zordur işin,
Kar altında kalmış, yemeğin aşın,
Yaşam kolay değil hala de kışın,
Budur bu dağların kuralı, Ceylan.

Bırak bu dağları gel bizim köye,
Hasret kalmışsındır havaya suya,
Kurbanlar adadım gelirsin diye,
Dön doğduğun yere, buralı Ceylan.

Hasret kaldık senin ahu gözüne,
Sar yaraları, dön gayri özüne,
Çık şu tepelerin yine düzüne,
Unuttun gurbette duralı,Ceylan.

Yine de gelmişsin doğduğun yere,
Kanamış her yerin hep yara bere,
Unut olanları geldin bir kere,
Çok sevindik seni görelî, Ceylan.

Ramazan'ım böyle yazılmış yazı,
Kimisi kurt olur, kimisi kuzu,
Yaralı Ceylan'ım üzdün sen bizi
Gelip burada can vereli, Ceylan.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
26.02.2012

Gözlerin sürmelice narindir belin
Dağların maralısın ey nazlı gelin.
Süzülerek koşarsın saçında telin
Seni. nasıl vurdular nazlı ceylanım.

Kurşunlar şaşmadan, ok gibi gider
Ceylanımı vurdular,al kanlar heder
Yavruların anasız ah gayri nider.
Onmasın,seni vuran eller ceylanım.

Vurdular ceylanımı çıkmadı can
Avcının gözlerine bakındı el an
Yavrun yetim kalır ceylanım dayan
Ceylanımı vuran eller kırılısın.

Hattate sevo

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/577719/c-e-y-l-a-n.html>

YARALI YARALI

[italik]
Şu halimi arz edemem,
Dilim yaralı yaralı.
Bülbüldüm gayrı ötemem,
Gülüm yaralı yaralı.

Derdim kimseye açamam.
Ben bu diyardan kaçamam.
Kanadım yok ki uçamam.
Kolum yaralı yaralı.

Şu gönlüme sevme dedim,
Sözümü dinletemedim.
Yüreğime hançer yedim,
Solum yaralı yaralı.

Bu hayat benden sıkılmış,
Azrail cana sokulmuş.
Ömür köprüsü yıkılmış,
Yolum yaralı yaralı.

Bahçede ki gonca gülüm,
Kurutuyor beni zulüm.
Sarardım geliyor ölüm,
Dalım yaralı yaralı.

Gençliğimi çoktan geçtim.
Şifa diye zehir içtim.
Başıma ne işler açtım,
Halim yaralı yaralı.

Testim kırık su almıyor.
Yollar kapanmış salmıyor.
Gönül sazım da çalmıyor.
Telim yaralı yaralı.

Sevdayı baştan atamam.
Dert üstüne dert katamam.
Pir eteğinden tutamam.
Elim yaralı yaralı.

Dert ararsan bende çoktur.
Halimi hiç bilen yoktur.
Hayat gerçek ölüm haktır.
Kulum yaralı yaralı.

Ramazan gafletten uyan,
Bu ömrü eyleme ziyan.
Kalp bir arı vücut kovan,
Balım yaralı yaralı.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
02.03.2012

AŞIK RAMAZAN'IM BEN

[italik]

Yetmişüç yılında dünyaya gelen,
Hayat tarlasından nasibin alan,
Gün olup ağlayan, gün olup gülen,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Daha küçük yaşta gurbete göçen,
Yudum yudum hasret zehrini içen,
Zorluklar içinde hep ömrü geçen,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Hiç haram katmadan helal kârına,
Hep düşkün olan namus arına,
Her zaman umutla bakan yarına,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Garibin, dertlinin tutan eliyim,
Seven aşıkların gönül diliyim,
Sevda bahçesinin yalnız gülüyüm,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

İnsanı kırmayan, hakir görmeyen,
Hiç kimseye eza cefa vermeyen,
Dünya da zevk ile sefa sürmeyen,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Şükreden aşına olsada yavan,
Yalandan hep kaçıp doğruyu öven,
Vatanı canından bile çok seven,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Kapımdan boş gitmez dost ile namert.
Mazlumlara nazik, zalimlere sert,
Adam gibi adam, mert oğlu mert.
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Hatır yıkmayan, kin dahi gütmeyen,
Hayatta kötü bir yola gitmeyen,
Ömür geçse bile, derdi bitmeyen,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Ne desem kalpleri Allah'tır bilen.
Yaparsan iyilik, odur kâr kalan.
Yatınca yatağa hep huzur bulan,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Yalanım yok asla, Rabbim de şahit.
Hayata küsmedim ben hiçbir vakit.
Mertler diyarından bir garip yiğit,
Nevşehir'li Aşık Ramazan'ım ben.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578344/asik-ramazan-im-ben.html>

DEDEMİN ŐEHERLİ ACER HANIMI

[italik]

Bekarlık dedemin başına vurmuş,
Őehirli birine dünürcü varmış.
Garibime hain, bir tuzak kurmuş,
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Görmeye gittiler öyle nazikti.
Bir görsen yüreği nasıl ezikti.
İki günde asıl yüzü gözüktü.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Masum görünüşü oldu hep yalan,
İnsan sanmıştık biz, o çıktı yılan.
Dağıttı evleri eyledi talan,
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Sonradan ortaya çıktı foyası.
Evvelden bozukmuş onun mayası.
Gösterişmiş zaten edep, hayası.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Gidenin gelenin bakmaz yüzüne,
Kimse katlanamaz onun nazına,
Elinde oynatır düşsen kozuna.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Beli var görseniz bir aygır gibi.
Kilosunu sorma üç beygir gibi.
Bağırır durmadan hep cazgır gibi.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Geldiği ilk günde terör estirdi,
Önüne geleni asıp kestirdi.
Konu komşuyu hep bize küstürdü.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Dedemin başına ne işler açtı,
İki durmadan hemence kaçtı.
Altınla, bilezik onunla uçtu.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Paraları bir bir sayıp da gitti.
Dedemi perişan koyup da gitti.
Ne bulduysa tek tek soyup da gitti.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Ramazan, bu köyü nereden buldu.
Hain başımıza hep bela oldu.
Herkesi kaz gibi yoldu ha yoldu.
Dedemin Őehirli acer hanımı.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
04.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/578755/dedemin-seherli-acer-hanimi.html>

HALAOĞLU GARİP BEKİR

[italik]

Trafik kazası ayırdı bizi,
Halaoglu,garip Bekir,tertibim.
Silinmedi, yıllar geçsede izi,
Halaoglu, garip Bekir,tertibim.

İsatanbul'dan kötü bir haber geldi,
Dedilerki Bekir, kaza da öldü.
Yavruların öksüz, hep yetim kaldı,
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Çalıştığı küçük çaplı duraktı,
Orada hem şoför hem de çırağı.
Gerisinde iki öksüz bıraktı,
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Zeynep onsekizde, koca kız oldu,
Enes delikanlı onbeşi buldu.
Ecel genç yaşında kapını çaldı,
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Yüksekte olmadı hiç senin gözün.
Kimseyi kırmazdın gülerdi yüzün.
Böyleymiş kısmetin, böyleymiş yazın.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Arabalar geldi, tabut açıldı.
Yatırdılar yere kefen biçildi.
Kazdılar mezarı toprak saçıldı.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Çocuklar resimle avunuyorlar.
Arada sızlanıp dövünüyorlar.
Canım babam diye övünüyorlar.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Küçükken ırgatlık, çobanlık ettin.
Keçi, kuzu, koyun ne varsa güttün.
Şimdi bizi yalnız koydun da gittin.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Çocukluk çağları birlikte geçti.
Büyüyünce herkes bir yolu seçti.
Ecel şerbetini çok gençken içti.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Dualar gönderdim tertibim sana.
Hakkını helal et sen Ramazan'a
Evlatların olsun emanet bana.
Halaoglu, garip Bekir, tertibim.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
06.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/579586/halaoglu-garip-bekir.html>

AFFET ALLAHIM

[italik]
Nasuh tövbe edyorum
Sen beni affet Allahım
Günahım çok biliyorum.
Sen beni affet Allahım.

Yüzüm karasına bakma,
Günahı başıma kakma,
Cehennem narına yakma,
Sen beni affet Allahım.

Ben bir aciz asi kuldum,
Sonunda doğruyu buldum,
Ben seninle mutlu oldum,
Sen beni affet Allahım.

Yüzüm karasını bildim,
Cürmümü sırtıma aldım,
El açtım huzura geldim,
Sen beni affet Allahım.

Yalan dolan her şey vardı,
Hain şeytan tuzak kurdu,
Beni can evimden vurdu,
Sen beni affet Allahım.

Çok kötü yollara saptım,
Her türlü günahı kaptım,
Pişmanım ben neler yaptım,
Sen beni affet Allahım.

Bozuldu düzenim yapım,
Sana ait gönül tapım,
Yok başka gidecek kapım,
Sen beni affet Allahım.

Dua için açtım elim,
Sana ayandır bu halim,
Haktan ayrılmasın yolum,
Sen beni affet Allahım.

Rükuya eğilsin belim,
Zikreylesin aciz dilim,
Hem Gafursun sensin Alim.
Sen beni affet Allahım.

Aşık Ramazan'ım yandım,
Nefsime şeytana kandım,
Geldim kapına dayandım,
Sen beni affet Allahım.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
07.03.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580058/affet-allahim.html>

ARAMA BENİ

[italik]

TEK-BİR sevgiye yer, vardır kalbim de,
Başka gönüllerde arama beni.
En büyük sermayem budur elim de,
Hiç müflis hallerde arama beni.

Aşık olmayanın gönlü yanarmı?
Boş sevdaya düşen bir kez onarmı?
Saramış çiçeğe bülbül konarmı?
Kurumuş güllerde arama beni.

Yalnız bir olana verdim özümü.
Ondan gayrısına açmam gözümü.
Boşuna sarf etmem Hiçbir sözümü.
Masiva diller de arama beni

Kimse ayıramaz canandan canı,
Onunla geçirir vakti her anı,
Benim yerim ancak dostumun yanı.
Gel yaban eller de arama beni.

Özünü, ömrünü hakka açmayan,
Nefisten, şeytandan hiç de kaçmayan,
Beş vakit Allah'a hiç yol geçmeyen,
Kararmış yollar da arama beni.

Cennet'te kendine güzel yer uman,
Tefekkür et boşa geçmesin zaman,
Zikirsiz gönüller yeşermez bir an,
Kupkuru çöllerde arama beni.

Kapkara kararmış gülmeyen yüzde,
Doğruya gitmeyen silinmiş izde,
Ben de müslümanım dese de söz de,
Bilinçsiz kullar da arama beni.

Aşkın girdabına düştüm bir an da,
Ne cevherler çıktı yıkılmış can da,
Kayboldum ben damla damla umman da,
Küçükük göller de arama beni.

Nefsimin elinde ben çok yoruldum.
Nasip etti Mevlam aşkla vuruldum.
Önce dalgalıydım şimdi duruldum.
Bulanık seller de arama beni.

Aşık Ramazan'ım ben ikrar verdim.
Artık bu canımı yoluna serdim.
Hidayet etmese ben ne ederdim.
Kor oldum, küller de arama beni.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
08.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/580431/arama-beni.html>

BİR DOSTUM VAR YÜZBİN DOSTA DEĞİŞMEM

[italik]

Her iki cihan da kollayıp gören,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.
Karşılıksız nice niğmetler veren,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

İsyan etsem bile kesmez aşımı,
Boş bırakmaz her an benim peşimi.
Doğruya iletir bütün işimi,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Her gün bana rızık kapısı açar,
Rahmetini bol bol önüme saçar.
Dostum olmazsa ben olurum naçar,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Kalbimdeki gizli sırları bilir,
Niyaz etsem hemen derdimi alır.
Kaybetsem kendimi o beni bulur,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Edep de hayam da namus, ar'ım da,
Döktüğüm gözyaşı ahu zarım da,
Bana benden yakın şah damarımda,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Dermanı gönderir sızım ağrıma,
Karşılık tez verir benim çağrıma,
Sevgisi taht kurdu yanan bağrıma,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Her zaman yanımda uykum da bile,
Ondan gizli bir şey yapmak nafile,
Hiç üzmem istemem ben bile bile,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Rızıklar gönderir eksilmez rahmet.
Öyle yücedir ki! Eder merhamet.
Beden de her zerrem ona emanet.
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Aşık'ın dilinden arifler anlar,
Ondan ayrı geçen boşadır günler.
Dostum olmasa ne ederdim canlar.
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Ramazan zikreyle gözde yaşınan,
Tefekkür et onu salim başınan,
Beni benden daha iyi düşünen,
Bir dostum var yüzbin dosta değişmem.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
09.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581141/bir-dostum-var-yuzbin-dosta-degismem.html>

ZİKİRLERLE GÖMÜN BENİ

[italik]
Elbet bir gün öleceğim,
Zikirlerle gömün beni.
Orda yalnız kalacağım,
Zikirlerle gömün beni.

Ateş olmasın diyetim,
Hakka ulaşmak niyetim,
Tüm dostlara vasiyetim,
Zikirlerle gömün beni.

Üzerimde kefen bezle,
Samimi yaş döken gözle,
Diller de dua niyazla,
Zikirlerle gömün beni.

Hiç kimse alkış etmesin,
Ameller boşa gitmesin,
Kuran, dua hiç bitmesin,
Zikirlerle gömün beni.

Dostlarım namazım kılsın,
Komşular hep iyi bilsin,
Mezarda ruhum şad olsun,
Zikirlerle gömün beni.

Beyaz kefene sarsınlar,
İçine zezem sürsünler,
Hocalar telkin versinler,
Zikirlerle gömün beni.

Evime kursunlar ocak,
Yıkasınlar sıcak sıcak,
Dua edin kucak kucak,
Zikirlerle gömün beni.

Ölüm yazılmış her kula,
Herkes düşecek bu yola,
Okunsun cami de sela,
Zikirlerle gömün beni.

Mağfiret eyle Zülcelâl,
Aciz dilim olmasın lâl,
Hakkınızı edip helâl,
Zikirlerle gömün beni.

Dilde tespih Allah Allah,
Komşum olsun Rasulullah,
Ramazan'ım bulsun felah,
Zikirlerle gömün beni.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581513/zikirlerle-gomun-beni.html>

GÜL MUHAMMED'İN GÜLÜDÜR

[italik]
Medine'den koku saçan,
Gül Muhammed'in gülüdür.
Ümmetine kucak açan,
Kol Muhammed'in koludur.

Ölüm gerçek hayat yalan,
Varmı burda baki kalan?
Sıratı müstakim olan,
Yol Muhammed'in yoludur.

Gaflet olmaz ise perde,
Şifa olur nice derde,
Esen her vakti seherde,
Yel Muhammed'in yelidir.

Hep kalplere iman eken,
Allah'ın aşkını diken,
Küfür batağından çeken,
El Muhammed'in elidir.

Kevser havuzundan çıkan,
Miskü amber gibi kokan,
Çağlayıp cennete akan,
Göl Muhammed'in gölüdür.

Ashabın hayran olduğu,
Aştan sararıp solduğu,
Ümmetin hakkı bulduğu,
Dil Muhammed'in dilidir.

Sevdası aşığı yakan,
Ravzasında çok yaş döken,
Çağlayıp gönüle akan,
Sel Muhammed'in selidir.

Mala servete bezenen,
Biter dünyaya özenen,
Günah seline uzanan,
Dal Muhammed'in dalıdır.

Hak yol İslam onun adı,
Baki kalacak ebedi,
Asıllardır bitmez tadı,
Bal Muhammed'in balıdır.

Ramazan mahşer gelecek,
Hep ümmetini bilecek,
Her zaman örnek olacak
Hal muhammed'in halidir.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
12.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/581956/gul-muhammed-in-guludur.html>

MEVLAYA MEVLAYA

[italik]
Dervişlik tutup başımı,
Büker Mevlaya Mevlaya.
Gözüm nedamet yaşımı,
Döker Mevlaya Mevlaya.

Tüm mahlukat ona hayran,
Zikreleyip eder seyran,
Yanık gönlüm durmaz her an,
Bakar Mevlaya Mevlaya.

Gözünü harama yuman,
Yanar içi çıkmaz duman,
Aşık gönlünü her zaman,
Yakar Mevlaya Mevlaya.

Yer altından çıkan sular,
Deniz derya akan sular,
Zemzem gibi kokan sular,
Akar Mevlaya Mevlaya.

Zikreyler hep aciz diller,
Rükuya eğilir beller,
Dua için bütün eller,
Kalkar Mevlaya Mevlaya.

Bil cümle börtü böcekler,
Hep kainatı kucaklar,
Açan rengarenk çiçekler,
Kokar Mevlaya Mevlaya.

Divane aciz bir kulum,
Dua ya açılır kolum,
Bin bir tuzak olsa yolum,
Çıkar Mevlaya Mevlaya.

Hem Alim'dir hem de Vahid,
Hep görüyor bizi, şahid,
Dilim kalp de her an tevhid,
Çeker Mevlaya Mevlaya.

Hakk'a bağlarsan özünü,
Rabbim çok eder azını,
Kullar cennet de gözünü,
Diker Mevlaya Mevlaya.

Ramazan söyler sözünü,
Bırak nefreti hüznü,
Günde beş vakit yüzünü,
Yıkar Mevlaya Mevlaya.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
13.03.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582391/mevlaya-mevlaya.html>

MEVLAYA MEVLAYA -2-

[italik]

Aşık edepden başını,
Büzer Mevlaya Mevlaya.
Kor gibi yanan közünü,
Ezer Mevlaya Mevlaya.

Dostla dost olmak şahane,
Dünya malı, hep bahane
Kimisi olmuş divane,
Gezer Mevlaya Mevlaya.

Nasıl muntazam kainat,
Muhteşem işlenmiş sanat,
Deniz de cümle hayvanat,
Yüzer Mevlaya Mevlaya.

Dua ya açılır kollar,
Niyaz eder dertli kullar.
Hakk'a giden bütün yollar,
Tozar Mevlaya Mevlaya.

Hakk'a bağlayan kökünü,
Bilmez ırağı yakını,
Sırtında ki gam yükünü,
Çözer Mevlaya Mevlaya.

Bırak dünya emelini,
Sağlam eyle temelini,
Salih kullar amelini,
Çizer Mevlaya Mevlaya.

Beden han gönül hancısı,
Hiç bitmez onun sancısı,
Saf kalpler tevhid incisi,
Dizer Mevlaya Mevlaya.

Allaha dönen yüzünü,
Yakıp nar eder közünü.
İhlasla bütün özünü,
Özer Mevlaya Mevlaya.

Zikirdir zakirin işi,
Yanar her an bağı başı,
Tövbeyle gözünden yaşı,
Sızar Mevlaya Mevlaya.

Bülbül'üm, ayrı gülünden
Anlarım aşık halinden,
Ramazan gönül dilinden,
Yazar Mevlaya Mevlaya.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
14.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/582773/mevlaya-mevlaya-2.html>

BUĞDAY

[italik]
Buğdayı savurdular,
Kazan da kavurdular,
Beni çekemeyenler,
Yarimden ayırdılar.

Buğday ekim yiyen yok.
Halin nedir? diyen yok.
Çabaladım durdum da,
Sesimi hiç duyan yok.

Buğdayım kile kile,
Zay ettim bile bile,
Dertlerim öyle çok ki,
Söylesem gelmez dile.

Buğday ekim ot bitti,
Derdim bitmedi gitti.
Viran oldu ocağım,
Tünedi baykuş öttü.

Buğday başak da durur,
Yel esince savurur.
Yarini almayanlar,
Hep sinesine vurur.

Buğdayı eken bilir,
Sevdayı çeken bilir,
Ayrılığın derdini,
Gözyaşı döken bilir.

Buğday ekim derine,
Ekin çıktı yerine,
Kara kaş kara gözlü,
Gönül verdim birine.

Buğday biçtim oraktan,
Toprağı var çoraktan,
Gençlik tireni kalktı ,
Beklediğim duraktan.

Buğdaydan saman olur.
Yel eser duman olur.
Nazlı yarı almazsam,
Bu halim yaman olur.

Buğday çıkar harmandan,
Eve gelir ormandan,
Ramazan blidim seni ,
Sıkı sıkı sarmandan.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.10.2011

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583222/bugday.html>

MEYDAN DA MEYDAN DA

[italik]

Arayan beni tez bulur,
Yerim meydan da meydan da.
Garip kullar dostum olur,
Er'im meydan da meydan da

Yardımcım hep Hüda olsun,
İnsanlara nida olsun,
Hakk yoluna feda olsun,
Ser'im meydan da meydan da.

Öyle sarıldım ki aşka,
Önceden bilseydim keşke,
Korkum yok; Allah dan başka.
Derim meydan da meydan da.

Kimseye boyun bükmedim,
Hiç bir gönülü yıkmadım,
Namusa hiç göz dikmedim,
Ar'ım meydan da meydan da.

Herkes ne derse desinler,
Dedikodu mu etsinler,
Haram yemedim bilsinler,
Kâr'ım meydan da meydan da.

Bir ekmeğe şükür ettim,
Boyun büküp fikir ettim,
Her an Hakk'ı zikir ettim,
Durum meydan da meydan da.

Kadiri'dir benim kolum,
Rufai'den geçti yolum,
Mevlanayla açtı gülüm,
Pir'im meydan da meydan da.

Kimisi bağına basar,
Kimi ardımdan kin kusar,
Kimi kıl ipiyle asar,
Dar'ım meydan da meydan da.

Tek servetim temiz halim,
Hakk ile meşguldür dilim,
Harama düşmedi yolum,
Var'ım meydan da meydan da.

Böyle geldi böyle gider,
Ramazan dünyayı nider,
Dostlara hep sitem eder,
Zar'ım meydan da meydan da.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.03.2012

GELDİM GİTTİM OYALANDIM
AVUÇ AVUÇ AYALANDIM
AŞKIN İLE YARALANDIM
HARİM MEYDANDA MEYDANDA.....Bekir AKBULUT

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583574/meydan-da-meydan-da.html>

GARIPLER AĞLAŞIR GURBET ELLER DE

[italik]

Bir lokma ekmeğe yollara düşen,
Yadeller de halden hallere düşen,
Yoksul, fakir diye dillere düşen
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Bir yandan çalışır ekmek parası,
Bir yan da kanayan hasret yarası,
Binince omuza bahtın karası,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Ayşe'ler, Fatmala'lar kimi Hatice,
Zor olur her zaman burda netice,
Boş geçen ömür de biter kötuce,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Özlem duyar ana, baba, kardeşe
Yemyeşil kırlara, gökte güneşe
Dar gelir evde ki her bucak köşe,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Yâd eder durmadan doğduğu köyü,
Tertemiz havası buz gibi suyu,
Her gün zor gelince yabanın huyu,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Sabahın körün de giderler işe,
Üç kuruş paraya ederler maşa,
Kimse bilmez nasıl yaşarsan yaşa,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Dertlerden kurtulup yüzü gülmeyen,
Bir gün olsun rahat nedir bilmeyen,
Elinden tutacak dostu olmayan,
Garipler ağlaşır gerbet eller de.

Dertlenir açınca sıla bahrini,
Çekmesi kolayımı gurbet kahrını?
Hayalain de kurup vatan şehrini,
Garipler ağlaşır gurbet ellerde.

Bayram desen zaten hep buruk geçer,
Kapanan yarayı açar da açar,
Derbeder perişan biraz da naçar,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Gurbetin kahrından beli bükülen,
Ağarmış saçları tel tel dökülen,
Ramazan uğruna türkü yakılan,
Garipler ağlaşır gurbet eller de.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
17.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/583916/garipler-aglasir-gurbet-eller-de.html>

ÇANAKKALE DESTANI

[italik]

Çanakkale; tarihimizin en şanlı zaferi
Şavaştı korkmadan bütün türk neferi
Püskürttü yiğitler, dağıttı haçlı seferi
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Yer kan kırmızı, gökte ise hilal var
Saldırın kahramanlar yıkılsın bu kahpe duvar
Gün şehitlerin üzerine bir başka doğar
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Top ışıklarından geceyle gündüz seçilmez
Şehitler toprağa öylece konur kefen biçilmez
Bütün cihan bunu bilsin; <Çanakkale geçilmez>
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Toprakla kucaklaşmış binlerce şehitler
Yaralı arslan'ı görünce saldırır kuduz it'ler
İnançlar sonsuzdu,hiç bitmedi ümitler
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Uğruna can vermeye değer bu vatan
Binlerce ana kuzusudur toprak altın da yatan
Dökülen şehit kanıdır değerine değer katan
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Binlerce top güllesi siperler de patlar
Mahşeri andırır çıkan bütün feryatlar
Ciğerleri dağlar gözyaşları,ağıtlar
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Alkanlara boyanmış kınalı kuzular
Vatanı çiğnetmemekti tek arzular
Kolu kopmuş ,ayağı kopmuş,başı sarılı gaziler
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Milli mücadeleydi yaşanan topyekün
Dilden dile dolaşacak bu büyük gün
Ey Türk evladı bu şanlı zaferle öğün
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Seyit onbaşı aldı koca mermiyi sırtına
Bir nara attı koptu o anda fırtına
Koskoca gemi parçalandı battı suyun altına
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi

Ey! bu vatan için canını veren yiğitler
Şimdi sizin emanetinizi torunlarınız bekler
Ramazan'ım unutulurmu tarihe şan verenler
Çanakkale bir destandır, tarihte yok eşi
Türk ordusunun üstüne doğdu zafer güneşi.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
18.03.2012

Allahtan aldım emri iman da nur çok!

Kınalandı küçücük pak ellerimiz
Kalkan olsun yüreğe var abdestimiz
Bir kuru ekmek ile dolu testimiz
Vatan namustan başka yok ki kastimiz
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Verilmiş toptan emir düşmanı dilmek
Hedef bir tek can ile bin haçlı silmek
Dağ taş olup set olup geçit vermemek
Haydi şevkle yürü can bekliyor ölmek
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Biz bu vatan içinde Türk Kürt ve Laz'ız
Siz koca it sürüsü biz belki azız
Biz güzel gönüllerde hem kış hem yazız
Yüce Allah emriyle çalan bir sazız
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Çanakkale içinde İslam'ın marşı
Ana ben gidiyorum haçlıya karşı
Elimden şanlı sancak sarıyor arşı
Kanı revan da kalan şehitler farşı
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Serpildi siperlere küçük bedenler
Allah için göz kırpmaz göğsü erenler
Her yandan hak aşkıyla çalar sirenler
Düşünmez ki ölümü Hakka gidenler
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Allah Allah sesinden yer ve gök inler
Ak kuzuyu kahpece vurur hainler
Namus ve şerefiyle uçar şahinler
Kör mermiler altında Mehmetler inler
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Yağıyor üstüme top vicdanı da yok
Allahtan aldım emri iman da nur çok
Bir karışı veremem sana olmaz dok
Aldanmam imansıza zulme karnım tok
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak

Sıçrar aşarım bendi dönmem ki geri
Şehadette Allah'ım silecek teri
Yerim cennette benim resul de veri
Pak kanlarım akışta ıslatsın yeri
Oy oy sultan anam oy dön de kana bak.

(18.03.2012)AZAP...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584346/canakkale-destani.html>

AĞLAMA BACIM

[italik]

Bahtına yazılan hep gelir başa.
Kaderine küsüp ağlama bacım.
İsyan etmek bize yakışmaz haşa,
Ümidini kesip ağlama bacım...

Dünya hayatı bu hep olur çile,
Sabredip çekeriz biz bile bile.
Maziyi durmadan getirip dile,
Boran gibi esip ağlama bacım...

Sil geçirdiğin hep kötü günleri,
Unut yaşanan dertli dünleri.
Kafana hiç takma şimdi bunları,
Kaşlarını asıp ağlama bacım...

Kocamışsın çoluk çocuk nazıyla,
Ömrünü geçirdin dertle sızıyla.
Alnına yazılan bunca yazıyla,
Bağrına taş basıp ağlama bacım...

Öğren artık sende mutlu olmayı,
Şu fani dünyadan bir tad almayı.
Unutmuşsun hayli oldu, gülmeyi,
İçin için susup ağlama bacım...

Değmez bu dünya ya hem de boştur.
Sabredip hayata baksan ne hoştur.
Evlatların için her zaman koştur.
Sitres edip pusup ağlama bacım...

Zordur gurbet el de hasret bilirim.
Bir gün ben de gelir, gönlün alırım.
Dua eder sana, derman olurum,
Hiç kendini üzüp ağlama bacım...

Artık güzel günler seninle olsun.
Bırak ızdırabı bitsin son bulsun.
Bütün acıların mazi de kalsın.
Şu bahtına kızıp ağlama bacım...

Kimseler boynunu artık bükmesin.
Unutsun gözlerin hiç yaş dökmesin.
Dilerim yoluna engel çıkmasın.
Hiç bağrını ezip ağlama bacım...

Ramazan der sözüm yabana atma,
Bir allah'a sığın başka yol tutma.
Dertler deryasın da boğulup batma,
Hep boynunu büzüp ağlama bacım...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/584673/aglama-bacim.html>

BOYNUMU BÜKER AĞLARIM

[italik]

Yazımız böyle yazılmış
Gönüle hasret kazılmış
Dirlik düzenim bozulmuş
Boynumu büker ağlarım.

Güzel günler gitti gelmez
Kimseler halimi bilmez
Gülen yüzüm artık gülmez
Boynumu büker ağlarım.

Geçlik desen elden gitti
Mutlu günler gayri bitti
Ayrılık canıma yetti
Boynumu büker ağlarım.

Bu dünya başıma darmış
Çekecek çilemiz varmış
Hasret etrafımı sarmış
Boynumu büker ağlarım.

Bunca günler nasıl geçti
Sevdiklerim burdan göçtü
Bütün dertler beni seçti
Boynumu büker ağlarım.

Sönmez bağırımın ateşi
Nerde gönlümün güneşi
Durmaz akar gözüm yaşı
Boynumu büker ağlarım.

Etrafımda kimsem yoktur
Dert ararasan ben de çoktur
Ecel gelir ölüm haktır
Boynumu büker ağlarım.

Bir tek dostum kalmadı
Kapımı çalan olmadı
Dünya yüzüme gülmedi
Boynumu büker ağlarım.

İstedğim birtek huzur
Herkes mezarımı kazır
Beyaz kefen bile hazır
Boynumu büker ağlarım.

Aşık Ramazan'ım yandım
Nice dertlere dayandım
Gönül aşkına boyandım
Boynumu büker ağlarım.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585012/boynumu-buker-aglarim.html>

TÜRKİYE'M

[italik]

Her zaman fedadır canım uğruna,
Yollarına kurban olam Türkiye'm.
Vatan için şehit düşmüş bağına,
Kullarına kurban olam Türkiye'm...

Buz gibi suların durmadan akar,
Mavi gök kırlara nazarlık takar.
Rengarenk çiçekler mis gibi kokar,
Güllerine kurban olam Türkiye'm...

Her zaman kalbim de artar değerim,
Masmavi denizler derin mi derin.
Eser badı sabah serinmi serin.
Yellerine kurban olam Türkiye'm...

Püfür püfür eser seherin yeli,
Hasrete düşeni hep eder deli.
Çeşit çeşit zengin lehçesi dili
Dillerine kurban olam Türkiye'm...

Dört mevsim güzeldir hele de yazı,
Zevk verir insana kışların nazı.
Dillendir, konuşur aşığın sazı,
Tellerine kurban olam Türkiye'm...

Hem ana ocağı hem baba yurdu.
Ayrılanın artar kederi derdi.
Her tarafta akan suların vardı,
Göllerine kurban olam Türkiye'm...

Göremedim senin eşin dengini,
Tabiatın zaten dünya zengini,
Dağları kar, çiçek açmış engini
Allar'ına kurban olam Türkiye'm...

Karı bitmez yüce dağın başları,
Yosun tutmuş kekik kokan taşları.
Ağaçlar da tüner göçmen kuşları,
Dallarına kurban olam Türkiye'm...

Neşeyle sevgiyle tüter ocaklar.
İl il, ilçe ilçe köşe bucaklar,
Ecdad emaneti yurdu kucaklar.
Kollarına kurban olam Türkiye'm.

Ramazan der eşin benzerin yoktur
Al bayrakta hilâl yıldızın aktır.
Vatana can veren yiğitin çoktur.
Er'lerine kurban olam Türkiye'm...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
21.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585395/turkiye-m.html>

DERMANIM MI VAR ?

[italik]

Şu yalan dünya da bir ahım kaldı..
Kurudu gül benzim sararıp soldu.
Bütün dertler gelip hep beni buldu,
Benim dert çekmeye dermanım mı var ?

Bu gün yarın derken ömür de geçti.
Gençlik desen o da kuş gibi uçtu.
Mutluluk aradım elimden kaçtı,
Yoksa padişahdan fermanım mı var ?

Ahu gözlü diye seçmişim körü,
Yıllarca ağlattı hep zarı zarı.
Zemheri de ister buğdayla darı,
Ambarı dolduran harmanım mı var ?

Beni aciz etti bıktırdı candan.
Ölüme razıyım ben gayrı dünden.
Kışın yaz meyvesi istiyor benden,
Her zaman yeşeren ormanım mı var ?

Bırak tabib sarma gizli yaramı.
Sen de bulamazsın benim çaremi.
Parça parça etti yaktı çıramı,
Gönlümü eğiren kirmenim mi var ?

Hayattan her zaman yedim bir kazık.
Ramazan'ım gönlüm nasıl da ezik.
Durmadan hep ister altın, bilezik.
Sanki benim deve kervanım mı var ?

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
22.03.2012

Sevda yoksuluyum olmadım zengin
Gittim bir degersize bin deger verdim
Bilmemki bu dünyaya ben niye geldim
Benim özlem çekmeye dermanım mı var?....Yorgunum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585796/dermanim-mi-var.html>

BİR YAR SEVDİM NEVŞEHİR'Lİ

[italik]
İlk bakışta aşık oldum,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.
Aşkından sarardım soldum,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Hem cilveli hem de nazlı.
Ceylan gibi mühür gözlü.
Kar gibi bembeyaz yüzlü.
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Tatlı dilli selvi boylu,
Melek gibi temiz huylu,
Kendi güzel asil soylu,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Aşkından çıktım yollara,
Düştüm dillerden dillere,
Düşüren beni çöllere,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Evlerinin önü pazar.
Yar oturmuş mektup yazar.
Değmesin aşkıma nazar,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Hem görünüp hem de kaçan,
Bana gülücükler saçan,
Gülünce gül gibi açan,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Benim gönlümün güneşi,
Yaktı sevdanın ateşi,
Bu diyarda yoktur eşi,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Özü güzel yüzü güzel,
Baldan tatlı sözü güzel,
Edasıyla nazı güzel ,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Hep bendeymiş fikri akli,
Bizim sevdamız çok farklı,
İsmi yalnız ben de saklı,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Aşık Ramazan'a bakan,
Sevdası kalbimi yakan,
Gece uykusuz bırakan,
Bir yar sevdim Nevşehir'li.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
23.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586171/bir-yar-sevdim-nevsehir-li.html>

B Ü L B Ü L

[italik]
Bülbülüm altın kafeste
Öter aheste aheste
Hasta düşdüm de gelmedin
Yetiş gayrı son nefeste...

Ben bir bülbüldüm tuttular
Dar bir kafese attılar
Kime zararım vardı ki
Beni böyle ağlattılar...

Bülbülü sanma neşeli
Kafesi var dört köşeli
Esir oldum tutsak oldum
Ben bu sevdaya düşeli...

Bülbülüm öter ah ile
Coşar durur sabah ile
Gülmedi bir kere yüzüm
Geçti ömrüm hep vah ile...

Garip bülbülüm uçamam
Göklerde kanat açamam
Seversem böyle severim
Ölürüm yardan geçemem...

Bülbülüm aşğım güle
Tutsak ettiler bir kula
Benim ahımı alanlar
Hep perişan beter ola...

Garip bülbülüm öterim
Derdim içime atarım
Bilmem ne suç işledim ben
Müebbet hapis yatarım...

Sitem var garip bülbülden
Ayrıldılar beni gülden
Altın kafeste de olsam
Şikayetim var bu halden...

Bülbülüm sitemim nazım
Hep aynıdır kışım yazım
Dertli dertli öterim ben
Bir kafesmiş alın yazım...

Bülbülüm kafestir yurdum
Günden güne artar derdim
Gülüme kavuşum diye
Ramazan arzuhal verdim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.03.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586516/b-u-l-b-u-l.html>

KURBAN OLAM MEVLAM

[italik]

Yarattın bana can verdin.
Önüme niğmetler serdin.
Evel ahir hep sen vardın.
Kurban olam Mevlam sana...

Buyruk senin varlık senin.
Tüm alem de dirlik senin.
Sen hep birsin birlik senin.
Kurban olam Mevlam sana...

Cehennemi nar eyledin,
Dağ başını kar eyledin,
Cümle mahluk var eyledin,
Kurban olam Mevlam sana...

Kainat da nurların var.
Yeşil ova kırların var.
Aklım ermez sırların var.
Kurban olam mevlam sana...

Işık verir hep güneşin,
Karların var yağar kışın.
Yoktur hiç ortağın eşin,
Kurban olam Mevlam sana....

Bak topraktan neler çıkar.
Çiçeklerin ne hoş kokar.
Irmaklar nehirler akar.
Kurban olam Mevlam sana...

Kainata bakın hele,
Konuşur hep gelir dile,
Eriştir hep doğru yola,
Kurban olam Mevlam sana...

Gündüz başka gece başka,
Zikredenler gelir aşka.
Samimi kul olsam keşke.
Kurban olam Mevlam sana...

Hürriyetim iki gözdür.
Yanar yürek ateş közdür.
Ne kadar şükretsem azdır.
Kurban olam Mevlam sana...

Ramazan dosdoğru yaşa.
Amelin gitmesin boşa.
İsyan etmem sana haşa.
Kurban olam Mevlam sana...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
25.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/586841/kurban-olam-mevlam.html>

YA MUHAMMED DİYE DİYE

[italik]
Divane gezer dururum,
Ya Muhammed diye diye.
Sinemi ezer dururum.
Ya Muhammed diye diye...

Mecnundan da beter oldum,
Duman duman tüter oldum.
Bülbül gibi öter oldum,
Ya Muhammed diye diye...

Irmak olur çağlarım ben.
Yüreğimi dağlarım ben.
Hiç durmadan ağlarım ben.
Ya Muhammed diye diye...

Rüyam da seni beklerim,
Kimseye demem saklarım.
Açan gülleri koklarım,
Ya Muhammed diye diye...

Sana ayan benim halim,
Tükendi bitti mecalim.
Seni anar aciz dilim,
Ya Muhammed diye diye...

Kalbim de tek yar eyledim,
Şu gönlümü nar eyledim.
Her dem ahu zar eyledim.
Ya Muhammed diye diye...

Çıksam Arafat dağına,
Girsem cennet otağına,
Dahil olsam sancağına,
Ya Muhammed diye diye...

Kubbatül hadrana varsam,
Eşiğine yüzüm sürsem,
Ben de muradıma ersem,
Ya Muhammed diye diye...

Kuş olsam kabeye uçsam.
Kana kana zezem içsem.
Aşkınla kendimden geçsem,
Ya Muhammed diye diye...

Şefaattir kıl Ramazan'a.
Şu gönlüm döndü hazana.
Varsam o yeşil Ravzana,
Ya Muhammed diye diye...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
26.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587198/ya-muhammed-diye-diye.html>

BENİM KÖYÜM

[italik]

Köyümün toprağı yine canlandı,
Bahar da açılan gülleri güzel.
Daldan dala konan bülbül şenlendi,
Durmadan şakiyan dilleri güzel...

Arılar petekte bala bürünmüş
Çiçekler mor ile ala bürünmüş
Dağları rengarenk hala bürünmüş
Püfür püfür esen yelleri güzel...

Toplanıp giderler erkenden işe,
Ekilip dikilir her bucak köşe.
Çalışır aldırılmaz yakan güneşe,
Toprağı işleyen elleri güzel...

Kardeşlik bura da dostluk bura da,
Daha nice güzel günler sıra da,
Namlıdır köyümüz,bizim yöre de,
İnsanların örnek halleri güzel...

Dağlarının başı kekik kokuyor,
İçinden buz gibi sular akıyor.
Ozanlar oturmuş türkü okuyor
İnleyen sazının telleri güzel...

Azık olur kuru peynir, çörekle,
Tırpan sallanır hep yanık yürekle.
Bağlar bellenir çapa kürekle
Çapası,küreği,belleri güzel...

Çalışır insanlar durmazlar bir an.
Delikanlıları zaten pek yaman.
Kardeşlik düsturdur burda her zaman,
Mert oğlu mert olan kulları güzel...

Nice hasretleri kesip bitiren,
Gurbetten sılaya alıp getiren,
Kimi zaman dosta selam götürren,
Kıvrılarak giden yolları güzel...

Kaysılar dallar da iri mi iri.
Şırıl şırıl akan suları duru.
Çiçek den çiçeğe çalışır arı,
Petekten süzülen balları güzel...

Suyu bir başkadır havası başka
Aşık Ramazan'a devası başka
Tepesinde kuşun yuvası başka
Yeşile bürünmüş dalları güzel...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
27.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587506/benim-koyum.html>

DİYECEKLER

[italik]

Ecel bir gün gelip kapı çalınca,
Azrail bu tatlı canı alınca,
Topraktan evin de yalnız kalınca,
İlk soru Rabbin kim! bil diyecekler...

İşlerken günahı derdin hep aman.
Harcadın ömrünü boş geçti zaman.
Durmada konuşur susmazdın bir an.
Neden suskun? bu gün dil diyecekler...

Anmadın Allahı kimdir Muhammet?
Şükür etmedin hiç bilmedin rahmet.
Giriver şimdi de nar'a bizahmet.
Ateşle günahı sil diyecekler...

Okundu ezanlar etmedin niyaz.
Çogaldı günahın deftere yaz yaz.
Kılmadın cami de bir vakit namaz.
Şimdi kızgın sac da kıl diyecekler...

Gelmezmi zannattın? Ölüm hak idi.
Tutmadın orucu sabrın yok idi.
Fakiri bilmedin karnın tok idi.
Bu hal nedir? Asi kul diyecekler...

Ay da bir camiye çıkıp gelmiştin.
Garibin haline bakıp gülmüştün.
Göstermelik hacı bile olmuşsun.
Amelin boynun da çul diyecekler...

Gaflette olanlar gözünü yumar.
Kendine cennetten bir de yer umar.
Eğer oynadıysan iskambil kumar.
Ateşten papazı bul diyecekler...

Amelin boş ise işlerin harab.
Karırsın sen de olursun turab.
Eğer içmiş isen içkiyle şarab.
Zikkımın kökünü bal diyecekler...

Alışmadı dilin bir kez tövbeye.
Ömrünü geçirdin gitti haybeye.
Ne doldurdun azık diye heybeye?
Bitmez çok uzun bu yol diyecekler...

Bilmedin sünneti terk ettin farzı.
Beynamaz beynamaz dolaştın arzı.
Zebani kafana vurunca gürzü.
Ebedi burada kal diyecekler...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
28.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/587996/diyecekler.html>

DİYECEKLER -2-

[italik]

Azrail en güzel şekliyle gelir.
İncitmeden tatlı canını alır.
Amellerin senin yanın da kalır,
Sorguya suale dur, diyecekler...

Dünya da bilmedin zevkü sefayı,
Ömrünce çektin hep türlü cefayı.
Dost ettin kendine can Mustafa'yı,
Komşu oldu sana yar, diyecekler...

Sabrettin gelince dertler başına.
Sevaplar yazıldı her göz yaşına.
Yoksulları ortak ettin aşına,
Sana ne nimetler var diyecekler...

Sabahlara kadar eyledin niyaz.
Cemaate geldin demedin ayaz.
Ağarmış saçların omuş bembeyaz,
Cennette cemali gör, diyecekler...

Allah'ın rızası oldu tek derdin.
Fakirin yoksulun hakkını verdin.
Dertler bitti gayrı, huzura erdin.
Bundan sonra sefa sür, diyecekler...

Komşularını hiç zor da komadın.
Temizdi kalbin kul hakkı yemedin.
Kırmadın kimseyi kötü demedin.
Firdevsül alaya gir, diyecekler...

Aşk ile zikreder zakirin dili.
Ulaşır Mevla'ya açınca eli.
Hiç bitmez cenneti alanın gülü,
Solmayan gülleri der, diyecekler...

Dünya halidir bu dertle doludur.
Mevla'ya gitmenin sınır yoludur.
Hakk'ı görmeyenler vallah delidir,
Rahman olan Allah bir, diyecekler...

Temizce bir kalbin edep ar'ın var.
Hesap soorulacak elbet, yarın var.
Vuslata ermeye her dem zarın var.
Sen de muradına er, diyecekler...

Ramazan cennette umar yerini.
O zaman hak yol da dök sen terini.
Rabbimin uğruna versen ser'ini.
Ukba da haline nur, diyecekler...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
29.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588367/d-i-y-e-c-e-k-l-e-r-2.html>

BAHAR VAKTİDİR

[italik]

Bahar geldi dağlar giydi alları,
Fidanların çiçek açma vaktidir.
Kuşlar yuva yaptı yeşil dalları,
Büyüyen yavrunun uçma vaktidir...

Dağların başları kekik kokuyor.
Göçmen kuşlar gelmiş yuva dokuyor.
Pınarın buz gibi suyu akıyor,
Çöküp avuç avuç içme vaktidir...

Yolların kenarı gülle bezenmiş.
Ağacın dalları yere uzanmış.
Yayıklar içinde ayran özenmiş.
Şimdi yaylalara göçme vaktidir...

Kuş sesleri her bir yana ulaşır.
İnatçı keçiler durmaz dalaşır.
Anasız kuzular bir bir meleşir,
Koyunu kuzudan seçme vaktidir.

Canlandı doğa da hep börtü böcek.
Fidanlar uyandı bak öcek öcek.
Toplanır şifalı ot kucak kucak,
Çiçeklendi yonca biçme vaktidir...

Parlar gökte güneş ışığın saçar.
Süzülür sema da hep kuşlar uçar.
Verimli topraklar bağrını açar.
Tarlalara tohum saçma zamanı...

Güvercinler konar ulu çamlara.
Kozalak dökülür toprak damlara.
Uzanıp mis kokan yeşil çimlere.
Doğa da kendinden geçme vaktidir...

Ramazan arz eder köyün halinden,
Gurbette olanlar anlar dilinden.
Tutup ahu gözlü yarin elinden,
Yemyeşil kırlara kaçma vaktidir...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
30.03.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/588631/bahar-vaktidir.html>

GEL MUHAMMED'E GİDELİM

[italik]
Dertleri bir yana bırak,
Gel Muhammed'e gidelim.
Yollar çok olsa da ırak,
Gel Muhammed'e gidelim...

Halimden ancak o anlar.
Durmadan yüreğim inler.
Kurban olsun ona canlar.
Gel Muhammed'e gidelim...

O'dur canların cananı.
Getiren yüce kuranı.
Alemlerin tek sultanı.
Gel Muhammed'e gidelim...

Tek orda huzur bulurum.
Onunla mutlu olurum.
Göremezsem ben ölürüm.
Gel Muhammed'e gidelim...

Gezdiği yerleri görem.
Ben de muradıma erem.
Durmadan kanıyor yaram.
Gel Muhammed'e gidelim...

Babüselam dan girmeye,
Ravzasına yüz sürmeye,
Ömrüm de bir kez görmeye,
Gel Muhammed'e gidelim...

Medine hurma bağına,
Bedir'e Uhud dağına,
Asrı saadet çağına,
Gel Muhammed'e gidelim...

Ümmetine yaşlar döken,
Tevhid tohumları eken,
Sevdası kalpleri yakan,
Gel Muhammed'e gidelim...

Dünya da sefa bulmayan,
Açan gülleri solmayan,
Eşi benzeri olmayan,
Gel Muhammed'e gidelim...

Çağır Ramazan sevine,
Rüya da görüp övüne,
Misafir eden evine,
Gel Muhammed'e gidelim

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
31.032012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589027/gel-muhammed-e-gidelim.html>

AĞLAYARAK SANA GELDİM ALLAH'IM

[italik]

Bunca günahım dan ben çok pişmanım.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım.
Nefsime, şeytana artık düşmanım.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Şu yalan dünyanın zevkine kandım.
Bu hayat hep böyle sürecektim sandım.
Gidecek kapım yok ben sana döndüm.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Hakk'ı göremeyen bakar kör oldum.
Karalanmış kalbim gafletle doldum.
Hayat batağın da sararıp soldum.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Doğruyu görmeyen nankör bir kuldum.
Dünya deryasın da batıp kayboldum.
Şükür olsun Mevlam ben seni buldum.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Okundu ezanlar namaz bilmedim.
Gariplerin bir gün derdin almadım.
Zevk sefa içinde huzur bulmadım.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Nasip ettin Ya Rab düzeldi yolum.
Her şeyi bilensin ayandır halim.
Biçare ser sefil garip bir kulum.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Gençliği bitirdim hep heder ettim.
Nefisle, şeytanın yolunu tuttum.
Kulluk görevimi çabuk unuttum.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Yaptığımı bir bir nasıl söyleyim.
Ulu dergahına niyaz eyleyim.
Bu yalan dünyayı gayrı neyleyim.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Ömür boşa geçti ağardı saçım.
Defterim kabardı çoğaldı suçum.
Şimdi tövbekârım yanıyor içim.
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Sımsıkı tuttum ben iman ipini,
Bırakmam sarıldım tevhid sapını.
Aşık Ramazan'ım çaldım kapını,
Ağlayarak sana geldim Allah'ım...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
02.04.2012

Bu şiiri bir yerden duyduğum, ağlayarak sana geldim sultanım diye bir ilahi dinlemiştim,ordan esinlenerek yazdım bilgilerinize arz ederim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/589804/aglayarak-sana-geldim-allah-im.html>

SAĞ MELEK-SOL MELEK

[italik]

Sol melek der ki;
Dalıp günahlara erken yatmadı,
Bir kez olsun Hakk'ın yolun tutmadı.
Kalkmadı namaza, tövbe etmedi.
Bu kul uymuş gider şeytan'a doğru,
Yazacağım artık ateşe doğru.

Sağ melek der ki;
Kul kendine eder türlü ezayı,
Belki kalkıp kılar şimdi kazayı.
Tehir et hemence verme cezayı.
Yazma sen bu kulu ateşe doğru,
Belki döner yüzü Mevla'ya doğru...

Sol melek der ki;
Öğle de geçti bak, aklına gelmez,
Gafil olmuş, cami yolunu bilmez.
Ağzına Allah'ın ismini almaz.
Bu kul uymuş gider şeytana doğru,
Yazacağım artık ateşe doğru...

Sağ melek der ki;
Belki kalkar şimdi bir abdest alır.
Tövbe eder hakka bağlı kul olur.
İşlediği günah hepsi son bulur.
Yazma sen bu kulu ateşe doğru,
Belki döner yüzü Mevlaya doğru...

Sol melek der ki;
İkinci de geçti açmaz özünü.
Haramlara diker olmuş gözünü.
Allah'a hiç dönmez asi yüzünü.
Bu kul uymuş gider şeytana doğru,
Yazacağım artık ateşe doğru...

Sağ melek der ki;
Daha akşama var geç değil zaman.
Pişman olup döner eder el aman.
Kıyamette hali olur çok yaman.
Yazma sen bu kulu ateşe doğru,
Belki döner yüzü Mevlaya doğru...

Sol melek der ki;
İşinden pek yorgun gelir uzanır.
Günahlar içine her gün bezenir.
Şeytan gıpta eder ona özenir.
Bu kul uymuş gider şeytana doğru,
Yazacağım artık ateşe doğru.

Sağ melek der ki;
Her zaman açıktır dua kapısı,
Rabbimin elinde kalbin tapusu,
Affolur tövbeyle suçun hepsi,
Yazma sen bu kulu ateşe doğru,
Belki döner yüzü Mevlaya doğru...

Sol melek der ki;
Namaz yok niyaz yok yattı virane.
Heder oldu şimdi döndü örene.
Bir şükür etmedi niğmet verene.

Bu kul uymuş gider şeytana doğru,
Yazacağım artık ateşe doğru...

Sağ melek der ki;
Söyledim söyledim sözüm kalmadı.
Sana dur demeye yüzüm kalmadı.
Başka yapacak bir çözüm kalmadı.
Bu kul uymuş gider şeytana doğru,
Yaz bunu artık ateşe doğru...

Ramazan AKKAş
NEVşEHİR-Tepeköy
04.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590536/sag-melek-sol-melek.html>

MUHAMMED'E GİDEMEDİM

[italik]
Gariplik bağlar kolumu,
Muhammed'e gidemedim.
Nefsim kapattı yolumu,
Muhammed'e gidemedim...

Maddiyat büktü belimi.
Açtım Ya Rab ben elimi.
Görüyorsun bu halimi,
Muhammed'e gidemedim...

Yeşil ravzayı görmeye,
Salat ve selam vermeye,
Eşiğine yüz sürmeye,
Muhammed'e gidemedim...

Rüyam da bekler dururum,
Yanık sineme vururum.
Kalmadı bitti huzurum,
Muhammed'e gidemedim...

Bekliyorum ben her sene,
Yandı kavruldu bak sine.
Boşa gitti bu yıl yine,
Muhammed'e gidemedim...

Durmadan akar gözyaşım,
Ona gitmektir telaşım.
Zehroldu yemeğim aşım,
Muhammed'e gidemedim...

Bilirim çok benim cürmüm,
Hep düşünür üzülrüm.
Geçmeden bu koca ömrüm,
Muhammed'e gidemedim...

Bilmem ki nasıl giderim,
Göremezsem ne ederim?
Gün ve gün artar kederim,
Muhammed'e gidemedim...

Yüreğim yandı köz oldu,
Yaralarım göz göz oldu.
Derdim bir iken yüz oldu,
Muhammed'e gidemedim...

Yollar uzak beni salmaz,
Gel seneye sabrım kalmaz.
Ramazan'ım yüzüm gülmez,
Muhammed'e gidemedim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
05.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/590787/muhammed-e-gidemedim.html>

MÜBAREK CUMA GÜNÜ

[italik]
Mü'minler bayram ederler,
Her mübarek cuma günü.
Bir bir camiye giderler,
Her mübarek cuma günü...

Allahtan rahmet saçılır,
Bu gün günahattan kaçılır.
Cennet kapısı açılır,
Her mübarek cuma günü...

Cümle mahlukat farkedir,
Masivayı hep terkeder,
Kalbe imanı zerkeder,
Her mübarek cuma günü...

Hakk dünya ya eder nazar,
Günah biter azar azar.
Melekler bol sevap yazar,
Her mübarek cuma günü...

Bütün rızıklar bollaşır,
Melekler gelip dolaşır.
Dua'lar Hakk'a ulaşır,
Her mübarek cuma günü...

Rahmet iner kucak kucak,
Nurla dolar köşe bucak,
Şenlenir tüm börtü böcek,
Her mübarek cuma günü...

Melekler tavaf'a iner,
Hüzün keder hepsi diner.
Günahlar sevaba döner,
Her mübarek cuma günü...

Saf saf divana durulur,
Şeytan beyninden vurulur.
Cennette köşkler kurulur,
Her mübarek cuma günü...

Razı olur bizden Allah,
Mutlu olur Rasulullah.
Mü'minler sevinir vallah,
Her mübarek cuma günü.

Aşık Ramazan haz eder.
Dünya kelamı az eder.
Cümle mahluk niyaz eder,
Her mübarek cuma günü...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
06.04.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591156/mubarek-cuma-gunu.html>

ALLAH ALLAH DİYEN

[italik]
Cennet seyrine dalarak,
İman lezzeti alarak,
Dünyadan mutlu olarak,
Göçer Allah Allah diyen...

Ateşin görünmez dibi,
Rabb'im onun tek sahibi.
Sıratı yıldırım gibi,
Geçer Allah Allah diyen...

İman kalplerin süruru,
Alın da parlar hep nuru.
Firdevs makamın da huri,
Seçer Allah Allah diyen...

Rıdvan cennetin piridir.
Diyecek hadi sen de gir.
Cennetin kapısın bir bir,
Açar Allah Allah diyen...

Görme cehennem narını,
Hak yoluna ver varını.
Kalbine Hakk'ın nurunu,
Saçar Allah Allah diyen...

Bu dünya dik yokuş gibi.
Dinlenmeye çöküş gibi.
Arşın üstün de kuş gibi,
Uçar Allah Allah diyen...

Bırak dünya serabını.
Düzeltil gönül harabını.
Havzı kevser şarabını,
İçer Allah Allah diyen...

Aşık Ramazan söylesin,
Dostu başa tac eylesin.
Cennetin nurdan hullesin,
Biçer Allah Allah diyen...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
07.04.21012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/591593/allah-allah-diyen.html>

KABUL EYLE DERGAHINA

[italik]
Ya Muhammed, ey can Ahmet,
Kabul eyle dergahına.
Gelmek ister asi ümmet,
Kabul eyle dergahına...

Nice günahlar işledim,
Bıraktım gayrı boşladım.
Nefis, şeytanı taşıdım,
Kabul eyle dergahına...

Ben bir asi mücrim kul'um,
Kendime eyledim zulüm.
İnşallah uğrarsa yolum,
Kabul eyle dergahına...

Kapından beni çevirme,
Başım önüme devirme.
Yüreğim yakıp kavurma,
Kabul eyle dergahına...

Salat sana selam sana,
Esirgeme lütfun bana.
Ağlıyorum yana yana,
Kabul eyle dergahına...

Kızgın çölleri aşarım.
Ben aşkın ile coşarım.
Çağırсан hemen koşarım,
Kabul eyle dergahına...

Elim boştur yüzüm kara.
Durmadan kanıyor yara.
Şu gönlüm düşmeden dara,
Kabul eyle dergahına...

Tek isteğim sana varmak.
Doya doya seni görmek.
Yanın da canımı vermek.
Kabul eyle dergahına...

Halimi bir sen bilirsin.
Derdime çare bulursun.
Mahrum etme ne olursun,
Kabul eyle dergahına

Ramazan döndü şaşkına,
Yardım eyle bu düşküne,
Yüce Allah'ın aşkına,
Kabul eyle dergahına...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
09.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/592249/kabul-eyle-dergahina.html>

KALBİN DESİN ALLAH ALLAH

[italik]
Gece gündüz hiç boş durma,
Kalbin desin Allah Allah.
Kötü yollar da koştur ma,
Kalbin desin Allah Allah...

Kimselere zulüm etme,
Günah deryasında yit me,
Sakın ol ha hiç kin gütme!
Kalbin desin Allah Allah...

Yetimin hakkına yeme,
Kimseye kötü söz deme,
Ağzını alıştırm gem'e,
Kalbin desin Allah Allah...

Haramı sokma yuvaya,
Aldan ma hiç masivaya,
Dilin alışsın dua ya,
Kalbin desin Allah Allah...

Boşuna geçmesin zaman,
Hiç usanıp deme aman,
Zikir eyle durma bir an,
Kalbin desin Allah Allah...

Fayda etmez ah ile vah,
Tek yardımcı yüce Allah,
Sonradan demeden eyvah,
Kalbin desin Allah Allah...

Kimseden selamı kesme,
Konu komşulara küsme,
Dostum zikret her an susma,
Kalbin desin Allah Allah...

Koru kendini tuzaktan,
Gönlünü ayırma haktan,
O yarattı seni yoktan,
Kalbin desin Allah Allah...

Gafil yatma hiç seher de,
Sabır eyle gelen derde,
Unutma söyle her yer de,
Kalbin desin Allah Allah...

Ramazan der kıl beş'ini,
Bırak nefsinin peşini,
Terkeyle dünya işini,
Kalbin desin Allah Allah...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593007/kalbin-desin-allah-allah.html>

ZİKİR EDER ALLAHI

[italik]

Kainatı Hakk'ın nurudur saran,
Gizli ayan bütün her şeyi gören,
Onun aşkı ile secdeye varan,
Değen başlar zikir eder Allah'ı...

Gafil olma sakın zikir den kaçma.
Verilen bu ömrü boş yere saçma.
Yer de ki çakılı taş diye geçme.
Dağlar taşlar zikir eder Allah'ı...

Günah batağından bıkip sıkılan,
Nasuh tövbe edip yanıp yakılan,
Pişmanlık duyarak gözden dökülen,
Akan yaşlar zikir eder Allah'ı...

Cümle mahluk zikir üstün de durur.
Yeşertir kalpleri hep verir sürur.
Zikir etmeyenler sararıp kurur,
Kurtlar, kuşlar zikir eder Allah'ı...

Tespîh eder alem kendi dilince,
Coşar cümle mahluk seher olunca,
Yaradan aşkıyla çuşa gelince,
Yanan dökşler zikir eder Allah'ı...

Ramazan boş durmaz gönül verenler.
Başka yola sapmaz Cemâl görenler.
Kırklar la yediler gaib erenler.
Üçler, beşler zikir eder Allah'ı

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
12.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/593481/zikir-eder-allahi.html>

DEMEDİM Mİ? MEMMED EMMİ

[italik]

Gurbet elin kahrı çoktur,
Demedim mi? Memmed emmi.
Bağrına saplanan ok'tur,
Demedim mi? Memmed emmi...

Bakmazlar hiç göz yaşına,
Zehir katarlar aşına,
Kalırsın bak bir başına,
Demedim mi? Memmed emmi...

Orda dost düşman seçilmez.
Bir yudum suyu içilmez.
Canım sıladan geçilmez,
Demedim mi? Memmed emmi...

Bir gün dursan aç kalırsın.
Yaban el de güç kalırsın.
Adam saymaz hiç kalırsın,
Demedim mi? Memmed emmi...

Hasret hep yara açıyor,
Gidenler geri göçüyor,
Bak ömür gelip geçiyor,
Demedim mi? Memmed emmi...

Zordur gurbet derdi çekmek.
Her gün alın teri dökmek.
Arslan'ın ağzında ekmek,
Demedim mi? Memmed emmi...

Hiçbir kötü işi tutma.
Helal aşı haram katma.
Sözümü yabana atma.
Demedim mi? Memmed emmi...

Senin işe aklım ermez.
Gözün hiç bir şeyi görmez.
Gurbet aldığı vermez,
Demedim mi? Memmed emmi...

Bırak sıkıntı derdini,
Sakın unutma ardını.
Terketme ana yurdunu,
Demedim mi? Memmed emmi...

Ramazan söyler sözünü.
Hakk'a bağla sen özünü.
Dost dan çevirme yüzünü,
Demedim mi? Memmed emmi...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
14.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/594183/demedim-mi-memmed-emmi.html>

HOŞ GELDİN YA RASULALLAH

[italik]

Aleme şeref getirdin,
Hoş geldin Ya Rasulallah.
Bütün zulmeti bitirdin,
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Dünyayı kapladı rahmet.
Senden öğrendik merhamet.
Allahın habibi Ahmet.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Yolun bekleyenler vardı.
Nurun alemleri sardı.
Cümle mahluk divan durdu.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Kokun vermişsin güllere.
Dua olmuşsun dillere.
Sen bu çorak gönüllere.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Sen gösterdin bu hak yolu.
Mevlanın en yüce kulu.
Aminenin gonca gülü.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Melekler müjdeler verdi.
Bu alem ne haller gördü.
İsmin diller de hep vardı.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Nurdan yaratmış seni Hak.
Hep övmüş Levlake Levlak.
Hem yolun hem de cismin pak
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Hatırına halk oldu alem.
Yaratıldı Levhü kalem.
Huzur geldi bitti elem.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Yüce Hakk'ın habibisin.
Hasta gönül tabibisin.
Sen nübüvvet sahibisin.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

Alemlerin tek sultanı.
Getirdin yüce Kuranı.
Ramazan'ın feda canı.
Hoş geldin Ya Rasulallah...

TÜM KARDEŞLERİM VE ÜMMETİ MUHAMMED'İN KUTLU DOĞUM HAFTASINI KUTLARIM RABBİM ŞEFAATİNDEN AYIRMASIN...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
18.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/595459/hos-geldin-ya-rasulallah.html>

KALDI GERİYE

[italik]

Yaşanılan mutlu günlerden bana,
Bir yırtılmış resim kaldı geriye.
Aşkı itirafım dün gibi sana,
Tek tanık adresim kaldı geriye...

Mutluluk mevsimi bahar ayından,
Yudum yudum içtim aşk'ın çayından.
Nasip aldım derken sevda payından,
Hazan düşmüş mevsim kaldı geriye...

Hayallerimi hep seninle kurdum.
Sen de huzur bulur senle uyurdum.
Güzel yüzüne hep şiir okurdum.
Şimdi yorgun sesim kaldı geriye...

Anlayamadım bu ayrılık niçin?
Kahroluyorum her gün için için.
Senle bitti hayat yok benim için.
Artık son nefesim kaldı geriye...

Her şeyim oldu şu yalan dünya da.
Düşmemişken hiç bir zaman ben yad'a
Yalnız sen düşürdün beni feryada.
Bir sen de hevesim kaldı geriye...

Gören acır benim yıkık halime.
Pranga vurdum ben gayrı dilime.
Bunca yıl ne geçti bilmem elime.
Boş gönül kafesim kaldı geriye...

Seninle yaşarken aşk'ı özüm de.
Şimdi sitem, hüznün var her sözüm de.
Mesut günler tüter oldu gözüm de.
Yıkık dökük cismim kaldı geriye...

Sevgi dalım yaşam kaynağım gittin.
Harcadın ömrümü beni tükettin.
Ramazan'ı heder, perişan ettin.
İsmin ile ismim kaldı geriye...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596245/kaldi-geriye.html>

O GÖZLERE ESİR OLDUM

[italik]

Al beni kalbin de hapset,
O gözlere esir oldum.
Bir bakışınla idam et,
O gözlere esir oldum...

Benliğimi benden alan,
Beni sevdalara salan,
Bir bakışla gönül çalan,
O gözlere esir oldum...

Aşk oduna beni yakan,
Sevdama kelepçe takan,
Bana derin derin bakan,
O gözlere esir oldum...

Yürek yanar acır beden.
Sevdiysen ayrılık neden?
Kendine divane eden,
O gözlere esir oldum...

Kalbim yanar aşktan yana,
Doyamadım kana kana,
Hançer gibi batan cana,
O gözlere esir oldum...

Sana meftun oldu gönül.
Sakin ağlama sen hep gül.
Aşkla bakan melül melül,
O gözlere esir oldum...

Bir tutam saçın elim de.
İsmin üç hece dilim de.
Gece gündüz hayalim de,
O gözlere esir oldum...

Beni bu hayatta tutan.
Sevdamıza sevgi katan.
Gönül zindanı na atan.
O gözlere esir oldum...

Düşüren beni hep dile.
Döndüren kurumuş güle.
Sana tutsak sana köle,
O gözlere esir oldum...

Benim aşkım sana mahsus.
Ramazan'ım budur husus.
Beni eden sürgün, mahpus ,
O gözlere esir oldum...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
21.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/596551/o-gozlere-esir-oldum.html>

DETLER BENİ BENİ

[italik]

Ne işler açtı başıma,
Zehir kattı hep aşıma,
Takılıp benim peşime,
Buldu detler beni beni...

Nefes alayım kaçın da.
Benim yolumu açın da.
Nice insanlar içinde.
Bildi detler beni beni...

Düştüm ah ile feryada,
Boğuldum yüce deryada.
Gün görmeden bu dünyada.
Sildi detler beni beni...

Tertemiz bahtıma çöküp,
Şu gönlüme hüznü ekip,
Kapkara içine çekip,
Aldı detler beni beni...

Muhtaç bıraktı ellere,
Çevirdi beni küllere,
Bilmedik nice hallere,
Saldı detler beni beni...

Gülemez oldum bir kere.
Bıktırdı göz göre göre.
Acımadan tutup yere,
Çaldı detler beni beni...

Usandım hep çile çek çek,
Gönlüme hüznü ek ek,
Sanki bir kaz gibi tek tek,
Yoldu detler beni beni...

Ramazan'ım vay halime,
Tutsak etti bir zalime.
Param parça, lime lime
Böldü detler beni beni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
23.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/597251/dertler-beni-beni.html>

SENİN İÇİN SENİN İÇİN

[italik]
Kurudum gül gibi soldum,
Senin için senin için.
Dağlar delen Kerem oldum,
Senin için senin için...

Kuş oldum gönlüne uçtum,
Ömrümü yoluna saçtım.
Ben bu canımdan vazgeçtim,
Senin için senin için...

Hep perişan beter oldum,
Duman duman tüter oldum.
Gurbet yolu tutar oldum,
Senin için senin için...

Aşkın olsa bile zehir,
İçerdim ben evvel ahir.
Bunca yıl çektiğim gahir,
Senin için senin için...

Hep düşündüm kara kara,
Sen açtın kalbime yara.
Şu sinemi yaktım nara,
Senin için senin için...

Baharım döndü bak kışa,
Aklar düştü şimdi başa.
Geçirdim ömrümü boşa,
Senin için senin için...

Yakıp yürek dağladığım,
Irmak olup çağladığım,
Gizli gizli ağladığım,
Senin için senin için...

Gece gündüz hep andığım,
Kor ateşler de yandığım.
Aşktan Mecnun'a döndüğüm,
Senin için senin için...

Yaşadığım bunca çile,
Anlatsam gelirmi dile.
Çektim derdi bile bile,
Senin için senin için...

Ramazan boyun büktüğüm,
Gözümünden yaşlar döktüğüm.
Bunca eziyet çektiğim,
Senin için senin için...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/598659/senin-icin-senin-icin.html>

VEFASIZ ALEM

[italik]

Şimdi uzaklardasın bilmem ki ne haldesin.
Unutmak mümkün değil her sözümde dildesin.
Yağan yağmur da esen yel de açan güldesin.
Kokunu getirmeyen esen yeller vefasız...

Gönül defterimde ilk sırada, hep baştasın.
Aldığım nefesim de, yemeğimde aştasın.
Gündüz gece ve her an hayalimde, düştesin.
Tanımayan bilmeyen seni el'ler vefasız...

Sen hayat rehberimsin, yaşama kaynağımın.
Sırtımı yasladığım şu koskoca dağımın.
Beni hep benden alan, sevdam gönül bağımsın.
Seni hiç anlatmayan, nankör diller vefasız...

Kokunu değişmem ben hiç bir çiçeğe güle.
Kurbanlar olurum hep seni anlatan dile.
Sevgilinin uğruna kutsal çekilen çile.
Hoş kokunu vermeyen, açan güller vefasız...

Bekliyorum yine her gün, sana açık kollar.
Bitmez tükenmez oldu uzayıp duran yollar.
Bilsen ne durumdayım çok perişandır haller.
Gönül sazı çalmıyor, kopmuş teller vefasız...

Gönlüme sevda düştü şu karanlık peceden.
Mutlaka doğar güneş kurtulunca geceden.
İsmin dilimde hep bir kelime üç heceden.
Seni alıp gelmeyen, uzun yollar vefasız...

Senin hasretin gün ve gün artar biraz daha.
Aşk değeri tartılmaz ona biçilmez paha.
Her gün senin için el açıyorum Allaha,
Hiç bağrına basmayan kırık kollar vefasız...

Aşık Ramazan'ın her gün kan ağlar yüreği.
Halis bir sevgidir bu dünyanın tek direği.
Sevgiliye vuslattır varacak son durağı.
Aramıza engeller koyan kullar vefasız.

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
28.04.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599014/vefasiz-alem.html>

DETLER BENİ

[italik]
Üstümdeki yükü kaldır,
Gülmeyen yüzümü güldür,
Acı verdi bunca yıldır,
Yordu detler beni beni...

Ne istedin bu sevgimden.
Ayırdın kardaş kavimden.
Bir kurşunla can evimden,
Vurdu detler beni beni...

Bilmem bu kaçınıcı fasıl.
Değişmez çektiğin asıl.
İnsanlar içinde nasıl,
Gördü detler beni beni...

Usandım hep itiş kakış.
Yollarım zaten dik yokuş.
Çilelerle nakış nakış,
Ördü detler beni beni...

Görenler acır halime.
Ne geçti bilmem elime?
Halden bilmez bir zalime,
Verdi detler beni beni...

Sanki hayat kör bir kuyu.
Herkesin başkadır huyu.
Yaşadığım ömür boyu,
Gerdi detler beni beni...

Hayattan hep yedim fırça.
Ürkek gönlüm sanki serçe.
Viran etti parça parça,
Kırdı detler beni beni...

Yaktı benim bu canımı.
Emdi damar da kanımı.
Çevirip dört bir yanımı,
Sardı detler beni beni...

Hayatın görünmez dibi.
Detler olmuş tek sahibi.
Yırtılmış paçavra gibi,
Serdi detler beni beni...

Ramazan'ım düştüm dile.
Yorulduğum ızdırıp ile.
Köy den köy'e, ilden il'e
Sürdü detler beni beni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR Tepeköy
30.04.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/599726/detler-beni.html>

İSTEMEM SİZİN OLSUN

[italik]

Hayatı ettiler beter.
Mutluluk gözüm de tüter.
Patikalar bana yeter,
İstemem yol sizin olsun...

Hakiki dosta gideyim.
Şu halimi arz edeyim.
Yalan dünyayı nideyim,
İstemem bol sizin olsun...

Bana eziyet verdiler.
Başıma çorap ördüler.
Mutluluğu çok gördüler,
İstemem al sizin olsun...

Hazan vurdu buraları.
Kanatır hep yaraları.
Ben giyerim karaları,
İstemem al, sizin olsun...

Zordur bu dertleri çekmek.
Her gün gözyaşı dökmek.
Bana yeter kuru ekmek,
İstemem bal sizin olsun...

Benim işim doğru yol da.
Sitemim var, o da dilde.
Gözüm yok para da pul da,
İstemem mal sizin olsun...

Düşünürüm derin derin.
Ne olacak bilmem yarın?
Bana dikenini verin,
İstemem gül sizin olsun...

Ramazan'ı dertler sıkar.
Feryadım ayyuka çıkar.
Damla damla suyum akar,
İstemem göl sizin olsun...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
01.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600081/istemem-sizin-olsun.html>

HATÇAM

[italik]

Hatçam şu gönlümün yarımisin sen?
Melekmi,perimi,hurimisin sen?
Neden terkedip de gittin buradan?
Kötüye düşmeye zarımisin sen?...

Hatçam tutunduğum tek dalım sendin.
Şekerim,kaymağım hem balım sendin.
Yaralı yüreğim sensiz neylesin,
Mutluluğa giden tek yolum sendin...

Bu dağların sendin Hatçam maralı.
Gittin gideli şu gönlüm yaralı.
Dolanır dururum divane gibi,
Bir garibim böyle bahtı karalı...

Hatçam yeşil ile ala bürünmüş
Kapatmış zülfünü şala bürünmüş
Gözüm ondan başka kimse görmezki,
Gönlümü yakacak hala bürünmüş...

Hatçam ceylan gibi sekişin vardı.
Beni benden alan bakışın vardı.
Bir bakan bir daha bakar yüzüne,
İnsanın kalbini yakışın vardı...

Nazlı Hatçam yedi köyün güzeli
Vuruldu ben ahu gözü süzeli
Hasretliğim belki dinermi diye
Sana yazdım şiir,türkü,gazeli...

Hatçam sen gideli yandım kavruldu.
Mecnun gibi ordan ora savruldu.
Belki bir gün çıkıp gelirsin diye,
Yollarına baka baka yoruldu...

Hatçam yoksun diye zaman geçmiyor.
Bülbül ötmez oldu,güller açmıyor.
Viran oldu şimdi sensiz bu eller,
Gökyüzünde kuşlar bile uçmuyor...

Hatçam sürme çekmiş kaşları kalem.
Derindir gözleri sanki bir alem.
Aşkına düşeli gülmedi yüzüm,
Anladım sevdanı çekmekmiş çilem...

Hatçam güzelliğin destan dillere.
Seni gören bakmaz olur güllere.
Aşık Ramazan'ı terkedip gittin,
Gönlümü çevirdin susuz çöllere...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.11.2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/600829/hatcam.html>

BIRAK GURBET BENİM YAKAMI

[italik]

Tuttu yollarımı salmaz sılaya,
Bırak gurbet bırak benim yakamı.
Dayanmaz yüreğim gayrı çileye,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Her gün biraz daha açar yaramı.
Yaktıkça yakıyor benim çıramı.
Düş yakamdan ben geçirdim sıramı,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Gözüm de tütüyor oy bizim eller.
Açmadan kurudu tazecik giller.
Zalim gurbetelde perişan haller,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Dert verip de beni her gün ağlattın.
Sızlayan yaramı açıp dağlattın.
Yollarımı gitme diye bağlattın,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Belalara soktun başımı benim.
Zehir ettin tatlı aşımı benim.
Özlettin toprağı taşımı benim,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Hasret koydun ana,baba,kardaşa.
Sonunda düşürdün ak'ları başa.
Bakmadın gözümünden döktüğüm yaşa,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Gidip de göreyim gayrı köyümü.
Sende heba ettim bunca ayımı.
Hep sana verdim ben,ömür payımı,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Sürükleyip kattın beni seline.
Pişman olur bir kez düşen yoluna.
Esir ettin de ne geçti eline?
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Bedduam var sana sanadır sözüm.
Vatanımdan ayrı her gün öksüzüm.
Rahat bırak gayrı gülsün bu yüzüm,
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Zalim gurbet senin insafın yok mu?
Bana ettiklerin revamı hak mı?
Ramazan'ım daha çilemiz çok mu?
Bırak gurbet bırak, benim yakamı...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
04.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/601047/birak-gurbet-benim-yakami.html>

ONA YANARIM

[italik]

Küçük yaştan beri hep seni sevdim,
Sevdamı görmedin, ona yanarım.
Bilmedin sevgimi bağrımı dövdüm,
Kalbime girmedin, ona yanarım...

Usanmadan senin peşinden koştum.
Sanki mecnun gibi çöllere düştüm.
Anlamadın beni bir buna şaştım.
Gönlünü vermedin, ona yanarım...

Seni düşünürken ben her saniye.
Umursamaz tavrın bilmem ki niye.
Merak edip de ne haldedir diye,
Halimi sormadın, ona yanarım...

Herkese aşk düştü, bana da sabır.
Yakışmaz sevdaya bencillik, kibir.
Yalan yeminlerle verdiğin hiç bir,
Sözünde durmadın, ona yanarım...

Sen verdin bana en büyük zulümü.
Yolsuza düşürdün doğru yolumu.
Gönlümdeki açan gonca gülümü,
Alıp da dermedin, ona yanarım...

Nasıl sevda böyle daldıkça daldım.
En büyük darbeyi ben senden aldım.
Dolaştım peşinde divanen oldum,
Farkıma varmadın, ona yanarım...

Ramazan herkesle bozdum aramı.
Yaktıkça yakıyor işte şuramı.
Durmadan sızlayan gizli yaramı,
Gelip de sarmadın, ona yanarım...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
07.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/602397/ona-yanarim.html>

NEYLEYİM

[italik]

Ahuymuş, elaymış dönüp de bakmam,
Sevdamı görmeyen gözü neyleyim.
Ay gibi parlarsa kafama takmam,
Benim olmayan o yüzü neyleyim...

Leyla'yı ne bilsin Mecnun olmayan.
Arayıp da nazlı yarı bulmayan.
Aşkı anlatınca izi kalmayan,
Şiiri neyleyim, sözü neyleyim...

Bir kere sevdim, o var her anımda.
İşlemiş içime akan kanımda.
Gönlümün tek gülü yoksa yanımda,
Baharı neyleyim, güzü neyleyim...

Sanadır sevgili, sanadır çağrım.
Gel, gel de bitsin bu sızlayan ağrım.
Aşkınla kor gibi yanarken bağrım,
Ateşi neyleyim, közü neyleyim...

Nasıl kapıldım ben aşkın rengine.
Bakmadım gönlüme düşen yangına.
Rastlamadım senin eşin dengine,
Gelini neyleyim, kızı neyleyim...

Boşa çıktı sana açtığım kollar.
Perişan hep beter, fenadır haller.
Sana varmıyorsa giden bu yollar,
Yokuşu neyleyim, düzü neyleyim...

Hayattan bağımı çekip de yoldum.
Unuttum huzuru kederle doldum.
Zaten hiçbir şeyden tad almaz oldum,
Şekeri neyleyim, tuzu neyleyim...

Sevda yağmurları her mevsim yağar.
Canana can feda etsen de değer.
Sensiz geçecekse bir ömür eğer,
Kışları neyleyim, yazı neyleyim...

Garibim dünyada yüzü gülmeyen.
Hiç mutlu olurmu yarı almayan?
Her nota, her tel de seni çalmayan,
Kemanı neyleyim, sazı neyleyim...

Kurudu gözümünden yaşlar dökemem.
Ekili gönlüme sevda ekemem.
Ramazan usandım gayrı çekemem,
Sitemi neyleyim, nazı neyleyim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
09.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603435/n-e-y-l-e-y-i-m.html>

BIRAK TABİB BIRAK SARMA YARAMI

[italik]

Mesut mutlu yuva kuralım derken,
Nasıl terkettin, ben böyle severken.
Canım yandı burdan çekip giderken.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Zalim gurbet aldı, zülfü karamı...

Güzel günler hepsi mazide kaldı.
Garip gönlüm şimdi dertlere daldı.
Bu ayrılık neden kapımı çaldı?
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
O nazlı yar ile bozdum aramı.

Usandım hayattan sabrım kalmadı.
Göz yaşım silecek dostum olmadı.
Dertleri koyduğum küpler almadı.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Şimdi bekliyorum ölüm sıramı...

Hep gülerdi yüzüm gülemez oldum.
Artık bu hayatı bilemez oldum.
Beklentim yok bir şey dilemez oldum.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Bir vefasız yakıp gitti çıramı.

Oynadı benimle oldum oyuncak.
Perişan bu halim bilmem nolacak.
Yokmudur derdimi benden alacak.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Sen de bulamazsın benim çaremi...

Kapılıp boğuldum sevda gölünde.
Beyhude gezerim hayat çölünde.
Sevgim meşhur oldu alem dilinde.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Aşıklar içinde geçtim Kerem'i

Aşık Ramazan'ı mahvettin kalleş.
Senin derdin ile oldum çilekeş.
Sönmedi kalbimde yanıyor ateş.
Bırak tabib bırak sarma yaramı,
Sevdası yakıyor işte şuramı...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/603866/birak-tabib-birak-sarma-yarami.html>

SENSİN

[italik]

Kanıyorken yaram sen gelip sardın.
Karanlık dünyama bir ışık verdin.
Hayat oldun bana kalbime girdin,
Kaderim sen oldun, yazım da sensin...

Gülmeyen bu yüzüm seninle güldü.
Virane bağma bak bahar geldi.
İlk defa bu gönlüm huzuru buldu.
Sevincim sen oldun, nazım da sensin...

Dünyama bir an da gelip oturdun.
Hoş geldin haneme neşe getirdin.
Hüzünlü günleri alıp bitirdin.
Cümbüşün sen oldun, sazım da sensin...

Uğrayamaz oldu gönlüme kışlar.
Veda ettim size hep akan yaşlar.
Yeşerdi ağaçlar uçuyor kuşlar.
Baharım sen oldun, yazım da sensin...

Her zaman başkadır yanımda yerin.
Gönlümün içinde derin mi derin.
Gün ve gün artıyor senin değerinin.
Benliğim sen oldun, özüm de sensin...

Sevdiğim yanımda dünyaya değer.
Mutluyum artık kim boynumu eğer.
Dert olmazsa dünya güzelmiş meğer.
Bakışım sen oldun, gözüm de sensin...

Huzurlu olmanın sırrını çözdüm.
Her kağıda senin resmini çizdim.
Senli günlerimi mısraya yazdım.
Kelimem sen oldun, sözüm de sensin...

Sayende kurudu gözümde ki nem.
Senden başkasına veremem önem.
Gayrı senin için yanıyor sinem.
Ateşim sen oldun, közüm de sensin...

Huzursuz olursa yıkılır beden.
Sevdadır insanı hep mutlu eden.
Hayatta her zaman sevgiye giden,
Yollarım sen oldun, izim de sensin...

Şükreden bir kulum Aşık Ramazan.
Ne de güzel yazmış bahtıma yazan.
Gönül bahçemde hep neşeyle gezen,
Ceylanım sen oldun, kuzum da sensin

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
13.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604912/s-e-n-s-i-n.html>

MIHDAR EMMİ

[italik]
Seçimlerde bol bol attın.
Köylüye neler anlattın.
Çalışmadın zollu yattın.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Bunu oyuncak mı sandın?
Kimlerin sözüne kandın?
Ellam şimdi de usandın.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Halberi köyde durmazsın.
Köyün halini sormazsın.
Köy odasına varmazsın.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Bütün işleri göyürdün.
Dost ahbabını kayırdın.
Şimdi kafayı sıyırdın.
Nördün böyle mıhdar emmi..

Sıracalı buradan kaçtın.
Başına ne işler açtın
İşi gücü yere saçtın.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Vaatler nahıt olacak?
İşler vardı yapılacak.
Arayan nerde bulacak?
Nördün böyle mıhdar emmi...

Türlü işlere bezendin.
Mıhtarlığa da uzandın.
Gücün gücmele kazandın.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Ayda gelir su parası.
Kimseyle yoktur arası.
Yok mu bunun bi çaresi?
Nördün böyle mıhdar emmi...

Eşek, palan da kalmadı .
Sende yalan da kalmadı.
Aza olan da kalmadı.
Nördün böyle mıhdar emmi...

Ramazan gör köyümüzü
Sorma sakın beyimizi.
Boşa aldın oyumuzu.
Nördün böyle mıhdar emmi..

Zollu: Hiç durma
Nördün: Ne yaptın
Ellam: Herhalde
Halberi: bir türlü
Göyürdün: Bıraktın
Sıracalı: Bir kızma ünlemi hastalıklı manasında.
Nahıt: Ne zaman
Gücün gücmele: Zorla,güç şekilde
Palan: Semer

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
10.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605392/mihdar-emmi.html>

Y E T İ Ő

[italik]

Bırak Şu gurbeti tez gel sılaya.
Nolur vakit çok geç olmadan yetiş.
Gayrı dayanamam bunca ileye.
Sararıp gl benzim solmadan yetiş...

Yıllardır görmedim gözümde tüter.
Gayrı bu hasretlik canıma yeter.
Perişan dı halim Şimdi çok beter.
Gözlerime toprak dolmadan yetiş...

Unut eskileri çok yandı canım.
Şimdi sızlar oldu benim her yanıım.
ekilmek üzere damarda kanım,
Pişman olup sa,baş yolmadan yetiş...

Gldrmedin hüzün verdin hep bana.
Beddua etmedim kıyamam sana.
Geldi hazan ayı uğradı cana.
Son anda ahımı almadan yetiş...

Yıllarca aradım herkesten sordum.
Yaralı yüreği artık çok yordum.
Seni son kez görmek benim tek derdim.
Vicdan azabıyla kalmadan yetiş...

Hayat herzaman bir Şeyler sakladı.
Dertler gelip gelip beni yokladı.
Yoruldu bu kalbim artık tekledi.
Azrail kapımı almadan yetiş...

Yıllar var ki ben hep seni özlerim.
Bir gün gelir diye yolun gözlerim.
Aık kalmasın Şu yaşlı gözlerim.
Ebedi uykuya dalmadan yetiş...

Helal olsun sana bütün haklarım.
Herkesten seni sır gibi saklarım.
Son anımda gelir diye beklerim.
Ramazan'ı cansız bulmadan yetiş...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
15.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605751/y-e-t-i-s.html>

BEKÇİ DAYI

[italik]
Bekçi dayı, bekçi dayı.
Yere düşürdün şapkayı.
Kahvehane köşesinde,
İçersin hep beleş çayı...

Gelen giden kimdir bilmez.
İşin olsa koşup gelmez.
Köyü çalıp da gitseler,
Hiç haberi bile olmaz...

Köyde gezmez hep yatarsın.
Oturup bol bol atarsın.
Yarı şaka yarı ciddi,
Yalana yalan katarsın...

Uzağı gözleri görmez.
Hiçbir şeye akli ermez.
Konuşur hep ordan burdan,
Geveze çenesi durmaz...

Sırtında tüfeği, atmaz.
Mermi sıkırsa hedef tutmaz.
Bildim bileli bekçidir,
Onun görevi hiç bitmez...

Yıllarca bekçilik etti.
Gençlik desen elden gitti.
Emekli ol sen bu işten,
Yeter gayrı pilin bitti...

Bekçiliği nerden almış.
İşin kolayını bulmuş.
Kimseler bilmez yaşını,
Ta seferberlikten kalmış...

Bıyığında yok karası.
Çoluk çocuk maskarası.
Bir elinde tespih çeker,
Bir elinde sigarası...

Elinde cevizden deynek.
Sırtında ağarmış göynek.
Ne dediğini hiç bilmez,
Gelir gider kafa oynak...

Bir şeyi kafaya koymaz.
Elavaydır vurdum duymaz.
Ramazan der hep tıklar,
Yedikçe yer karnı doymaz...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
21.05.2012

MUTLULUK HEP SENİN DERT BENİM OLSUN

[/italik][italik]

Nasıl diye sakın üzülme bana,
Mutluluk hep senin,dert benim olsun.
Dilerim gam,tasa uğramaz sana,
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Masum güler yüzün gözümde tüter.
Sensiz olmak beni eyledi beter.
Her zaman iyi ol, o bana yeter.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Engeller durmadan yolum bağlasın.
Senin ızdırabın yürek dağlasın.
Sen yaş dökme benim gözüm ağlasın.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Bırak ben küseyim böyle kadere.
Gönlün uğramasın hiçbir kedere.
Sensizlik atsa da beni hedere.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Sensizliğe düştü benim de yolum.
Gideli kırıldı kanadım kolum.
Üzülme ben sana kıyamam gülüm.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Bir an da lal oldu şakıyan dilim.
Bu ayrılık bize en büyük zulüm.
Çok perişan beter olsa da halim.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Dik dur senin boynun hiç bükülmesin.
Ben yandım bir başka can yakılmasın.
Üzülüp gözünden yaş dökülmesin.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Harcayıp bu aşkı ettiler feda.
Kalpsizler düşürdü bizi feryada.
Bahtın açık olsun sana elveda.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Bir tanem kıyamam ağlama hep gül.
Senin yerine de ağlar bu gönül.
Her zaman hep böyle bak melül melül.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Yıllardır boş kaldı gönül dergahım.
Kimseyi ondurmaz benim bu ahım.
Ramazan'ı unutma zülfü siyahım.
Mutluluk hep senin,dert benim olsun...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610341/mutluluk-hep-senin-dert-benim-olsun.html>

MILI BAŞKAN

[italik]
Mılı derler Koç Mustafa.
Hiçbir şeye yormaz kafa.
Sürer türlü zevkü sefa.
Hiç aldırılmaz Mılı Başkan...

Lakabıdır onun Mılı.
Belli olmaz ayı yılı.
Her yerde hatrı sayılı.
Çok namlıdır Mılı Başkan...

Köyün onursal başkanı.
Futbol ve Fener düşkünü.
Dağda avlanır kış günü.
Evde durmaz Mılı Başkan...

Ahbapları var her yaştan.
Hiç kaçmaz ekmekten aştan.
Anlatır gelmiş geçmişten.
Çok matraktır Mılı Başkan...

İstanbul da başkan olmuş.
Başına çok işler almış.
Ortalıkta kala kalmış.
Bir tuhaftır Mılı Başkan...

Bu çevrede herkes bilir.
Derdin olsa koşup gelir.
Her şeye madonoz olur.
Hayırsever Mılı Başkan...

Evi var dağın başında.
Çalışmaz elin işinde.
Yıllardır aynı yaşında.
Hiç yaşlanmaz Mılı Başkan...

Sohbeti çok güzel olur.
Bunca lafı nerden bulur.
İnsanlar gülmekten ölür.
Çok komiktir Mılı Başkan...

Gençler ona derler dayı.
Külhanbeyi, kabadayı.
Nargileyle içer çayı.
Hava basar Mılı Başkan...

Pala bıyık kanca kanca.
Gezer durur hep kendince.
Ramazan der ince ince,
Olta basar Mılı Başkan...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
26.05.21012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610745/mili-baskan.html>

SEVDAN BENİ

[italik]

SEVDAN BENİ

Kapıldım güzel yüzüne.
Takılıp düştüm izine.
Daldım aşkın denizine.
Vurgun etti sevdan beni...

Naçar kaldım bu hallerden.
Kurtulamadım dillerden.
Beni tutup bu ellerden,
Sürgün etti sevdan beni...

Şu gönlümü etti hasta.
Kalbim dayanmadı yasta.
Çevremde ahbaba dosta,
Dargın etti sevdan beni...

Bilmem seni nerde buldum.
Başıma ne dertler aldım.
Aşk'a güvenemez oldum,
Kırgın etti sevdan beni...

Seni tanıdığım andan,
Bıktırdın gayrı bu candan.
Ölüme razıyım dünden,
Yorgun etti sevdan beni...

Aşık Ramazan'dır adım.
Mutluluktan tek muradım.
Bitirdi kalmadı tadım,
Durgun etti sevdan beni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
27.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/610906/sevdan-beni.html>

EVLERİNİN ÖNÜ PINAR

[italik]
EVLERİNİN ÖNÜ PINAR

Evlerinin önü pınar.
Bir yudum su içen kanar.
Sevdiğim yar elin oldu,
Yüreğim hep ona yanar...

Bahçesinde derin kuyu.
Kuyunun buz gibi suyu.
Görür görmez aşık oldum,
Nazlı yarin şirin huyu...

Evlerimiz karşı karşı.
Önünden geçiyor çarşı.
Benim şu yüreğim yandı,
Ah çeksem inletir arşı...

Dallar olmuş al al elma.
İster al istersen alma.
Çok sevdiğim nazlı yari,
Ne olur gurbete salma...

Dam ardında dut ağacı.
Nazlı yarım iki bacı.
Kaybettim ben sevdiğimi,
Ayrılık ölümden acı...

Uzun uzun sıra dağlar.
Yeşillendi bahçe bağlar.
O güzel yarden ayrıldım,
Hasreti sinemi dağlar...

Yuva yapmış uçan kuşlar.
Gelip buralarda kışlar.
Beni ne hallere köydu,
Manalı derin bakışlar...

Dam başında gezer durur.
Yel eser zülfün savurur.
Bir güzele sevdalandım,
Sevdası yakıp kavurur...

Giyinmiş acem şalını.
Gelir salını salını.
Beni böyle heder etti,
Oldu ellerin gelini...

Şu dağlara yazmı geldi?
Yaban kuşu kazmı geldi?
Yeter der Aşık Ramazan,
Bunca dertler azmı geldi?

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
28.05.2012

BELLİ DEĞİL

[italik]
BELLİ DEĞİL

Köyümüze haller oldu,
Gidip gelen belli değil.
Anlamadım neler oldu,
Ölen, kalan belli değil...

İnsanların yüzü gülmez.
İşin düşse koşup gelmez.
Konuşur sözünü bilmez.
Gerçek, yalan belli değil...

Helal haram hep bir oldu.
O güzel günler sır oldu.
Karardı kalpler kir oldu.
Biten, olan belli değil...

Konuşurken zehir saçar.
Doğruluğu bilmez kaçar.
Gör bak ne yaralar açar.
Akrep, yılan belli değil...

Bir anda milyarder olmuş.
Son model araba almış.
Bu serveti nerden bulmuş.
Bulan, çalan belli değil...

Borç veren kapıya gelir.
Alamaz eli boş kalır.
Kimi verir kimi alır.
Veren, alan belli değil...

Şimdi kullar kul üstünde.
Adamlığı bul üstünde.
Giyinmiş hep çul üstünde.
Eşek, palan belli değil...

Zehirlediler bu köyü.
Değişti tabiat huyu.
Çiçekler vardı yol boyu.
Açan solan belli değil...

Geçmiş sermaye saydık.
Gelenekleri hep soyduk.
Bak biz de modaya uyduk.
Semer, kolan belli değil...

Konuşmuyor susmuş alim.
Nutuk atar olmuş zalim.
Ramazan durumlar elim.
Cahil, bilen belli değil...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
29.05.2012

VUR SİNEME ÖLDÜR BENİ

[italik]
İflah olmam yaralandım,
Vur sineme öldür beni.
Parça parça paralandım,
Vur sineme öldür beni...

Hayat seni benden aldı.
Türlü türlü derde saldı.
Bir sıkımlık canım kaldı,
Vur sineme öldür beni...

Senin için çektim kahrı.
Terkeddim uğruna şehri.
Ölmedim içince zehri,
Vur sineme öldür beni...

Gitmeye almışsın karar.
Yokluğun gönlüme zarar.
Sensiz dünya neye yarar,
Vur sineme öldür beni...

Düştüm ben aşkın gölüne.
Sevda uğruna ölüne.
Bir hançer al da eline,
Vur sineme öldür beni...

Bir seni sevdim dünyada.
Beni düşürdün ferayda.
Ya güldür yüzümü ya da,
Vur sineme öldür beni...

Gönül aşkınla yanarsa.
Sızlayan yaram kanarsa.
Sonunda ayrılık varsa,
Vur sineme öldür beni...

Beni silip atacaksan.
Başka eli tutacaksan.
Sen aşkımlı satacaksan,
Vur sineme öldür beni...

Sen ahımı alacaksan.
Bensiz huzur bulacaksan.
Eğer mutlu olacaksan,
Vur sineme öldür beni...

Ramazan'a ettin zulüm.
Çok sevmiştim seni gülüm.
Varsın senden olsun ölüm,
Vur sineme öldür beni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
31.05.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/613263/vur-sineme-oldur-beni.html>

ESKİ KÖYÜM

[italik]

O eski köyümü özler oldum hep.
Sevgiler gerçektir, başkaydı edep.
Kalp kırılmazdı ne olursa sebep.
Mazide kaldı hep, o devran gitti,
Yakalamak çok zor, o kervan gitti...

Her sabah erkenden tandır yanardı.
Taze süttten kaymak,peynir dönerdi.
Bizde saygı,sevgi büyük hünerdi.
Şimdi bakıyorum hep yalan oldu,
Gelenek görenek bak talan oldu...

Sabah kahvaltısı şire çorbası.
Bulgur pilavı da yemeğin hası.
Tabak tabak pekmez onun cilası.
Doğal yiyecekler panzehir idi,
Eker diker köylü pek mahir idi...

Koyun kuzu otlar yeşil dağlarda.
Küfe küfe üzüm dolu bağlarda.
Komşuluk ahbablık hep o çağlarda.
Geçim zordu belki, bereket vardı,
Şimdi her tarafı hastalık sardı...

Yanar tandır,ocak duman çıkardı.
Kimisi fırında çörek çekerdi.
Ortaya mis gibi koku çökerdi.
Yağlanmış bazlama bir bardak ayran,
Dönsem o günlere eylesem seyran...

Küçüçüktü evler,büyüktü huzur.
Bet bereket çoktu gelirdi hızır.
Her şey el emeği olmazdı hazır.
Sürgü bilmezdi hiç,açık kapılar,
Koca bir dünyaydı kemer yapılar...

Büyüğün önünden küçük geçmezdi.
Sigara bir yana, su da içmezdi.
Verimliydi toprak kimse göçmezdi.
Hastalandı tarla verimsiz oldu,
Kurudu çiçekler açmadan soldu...

Gün doğmadan herkes işe başlardı.
Irgatlar tarlada ekin işlerdi.
Analar evlerde yemek haşlardı.
Eşekle tarlaya azık giderdi,
Doyanlar Allaha şükür ederdi...

Ekinler harmanda yere serilir.
Atlarla üstünde düven sürülür.
Toplanır buğdaylar tınaz savrulur.
Ayırır harmanda sapla samanı,
Özlüyorum ben hep eski zamanı...

Temiz doğa akan suymuz vardı.
İnsan seven güzel huyumuz vardı.
Bu diyarda örnek köyümüz vardı.
Ramazan unutmaya geçmiş yad olsun,
Hatırla ceddini ruhu şad olsun...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
01.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/614217/eski-koyum.html>

HAYAT BELLİ DEĞİL

[italik]

Şöyle bir baktım;ne günlere kaldık.
Oğlan belli değil, kız belli değil.
Düşündüm de biz ne hallere geldik?
Asıl belli değil, öz belli değil...

Düzeltemek çok zordur ne gelir elden?
Kime anlatayım kim bilir halden?
Konuşuyor herkez hep aynı dilden,
Sükut belli değil, söz belli değil...

Yeni adet olmuş bak eski köye.
Bu maymunluk bilmem nedendir,niye?
Yolunmuş az gibi,modadır diye,
Kirpik belli değil, göz belli değil...

Yüzüne bakınca adam sanırsın.
Kalpler açık değil nerden tanırsın?
Haline bakarsan tez aldanırsın.
Eğri belli değil, düz belli değil...

Büyüklenir asla bakmaz çapına.
Övünür her zaman kendi tipine.
Zannedersin düşmüş boya küpüne,
Sıfat belli değil, yüz belli değil...

Birbirine surat asan asana.
Merhabayı kesip küsen küsene.
Selamı sabahı kesen kesene,
Sitem belli değil, naz belli değil...

Yozlaştı insanlar huylar değişti.
Dostlar,ahbaplar,soylar değişti.
Değişti mevsimler,aylar değişti.
Bahar belli değil, yaz belli değil...

Sebzeler organik diye satılır,
Gelir gelmez çürür çöpe atılır.
Her şeyin içine hile katılır,
Mazot belli değil, gaz belli değil...

Sevgiye dostluğa mezar kazıldı.
Yere düşen bir bak nasıl ezildi?
Artık ağızların tadı bozuldu,
Şeker belli değil, tuz belli değil...

Ramazan insanlık yerin dibinde.
Kimse duramıyor gayrı kabında,
Bilmem kimin eli kimin cebinde,
Ayak belli değil, iz belli değil...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/615321/hayat-belli-degil.html>

BİR NESİL YETİŞTİ

[italik]

Anaya babaya saygı duymayan,
Büyüklere karşı hatır saymayan,
Öğüt dinlemeyen,hiç laf duymayan,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Her gece sokakta sabahı bulan,
Bir boşluk içinde gençliği solan,
İnternet elinde oyuncak olan,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Uyuşmuş bir beyin,yorulmuş beden.
Kendine çevreye zulümler eden.
Her gün biraz daha kötüye giden,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Allahtan habersiz,resul bilmeyen.
Katlaşmış kalbi yüzü gülmeyen.
Hakkı anlatsan da yola gelmeyen,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Sabahlara kadar gezip dolaşan,
Birbiriyle kavga edip dalaşan,
Her türlü pislige girip bulaşan,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Telefon elinde onunla yatan.
Tuvalette bile hep mesaj atan.
Hem kendini hem de bizi ağlatan,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

İnciten toprakta şehit yatanı,
Bilmeyen tarihe şeref katanı,
Dost bilen kendine vatan satanı,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Takılmış peşine tutup bir kuyruk.
Ana kocakarı,babaya moruk,
Üzüm bahçesinde yetmemiş koruk,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Açsanız kalpleri içleri bomboş.
Bütün şeytanlıklar görünür bir hoş.
Kimileri berduş,kimisi sarhoş,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Ramazan der cami,ezan bilmeyen,
Kaderi,kazayı yazan bilmeyen.
Saygısız sevgisiz izan bilmeyen,
Bir nesil yetişti içim yanıyor...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
04.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/616176/bir-nesil-yetisti.html>

BİR GENÇLİK

[italik]

Yürekli,mert kalbi tertemiz olan,
Bir gençlik temenni ediyorum hep.
Kurtuluşu ancak imanda bulan,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Anayı babayı baş tacı yapan,
Zehir gibi beyin her şeyi kapan,
Yalnızca bir olan Allaha tapan,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Uydurma şeylerle kafa yormayan,
Her zaman çalışan hiç boş durmayan,
Saygılı, edepli gönül kırmayan,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Canından çok seven aziz vatani,
Duayla yad eden şehit yatani,
Her an tek dost bilen tek yaratani,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Zalimlere karşı ayakta duran,
Memleket derdine kafayı yoran,
Kalbinde Muhammed elinde Kuran,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

İnsanca yaşayıp insanı seven,
İlimle beslenip cehalet kovan,
Hakkı düstur edip hep Hak'kı öven,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Kalbinde taşarken imandan havuz.
Kimi Fatih olan, kimisi Yavuz,
Allah ve resulü ona kılavuz,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Nefs ile şeytana kapı açmayan,
Memleket malını boşa saçmayan,
Anadan,babadan asla geçmeyen,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Öğrenip bilimi fezaya çıkan,
Gidip uzaya Türk bayrağı takan,
Gelecek yarına umutla bakan,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Teknoloji,sanat,bilim ve fen de,
Her zaman ileri,her zaman önde.
Ramazan nesil ki hep doğru yön de,
Bir gençlik temenni ediyorum hep...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
05.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/616823/bir-genclik.html>

YARAM DERİNDE DERİNDE

[italik]
Doktor tabip hiç kar etmez,
Yaram derinde derinde.
İlaç sürsem yine bitmez,
Yaram derinde derinde...

Gören gülüp oynar sanar.
Yıllardır yüreğim yanar.
İyi olmaz her gün kanar,
Yaram derinde derinde...

Kimseler bilmez halimi.
Konuşmaz etti dilimi.
Hep bu dert büktü belimi,
Yaram derinde derinde...

Soran olmaz halin nice.
Yalnız yaşarım kendince.
Sızlar durur ince ince,
Yaram derinde derinde...

Yıllar var ki hep gizlidir.
Örtülmüş üstü tuzludur.
Kor ateşlerle közlüdür,
Yaram derinde derinde...

Beni yüreğmdem vurur.
Bırakmadı bende gurur.
Durmadan hep sızlar durur.
Yaram derinde derinde...

Kimseler çare bulmadı.
Derdimi alan olmadı.
Gitmedik tabip kalmadı.
Yaram derinde derinde...

İçimi kemirip yıkan.
Gönlümü ateşte yakan.
Beni uykusuz bırakan.
Yaram derinde derinde...

Zehir eden suyu aşı.
Talan eden saçı başı.
Akıtan gözümde yaşı.
Yaram derinde derinde...

Ramazan der ey Allahım.
Dinsin bu feryadım ahım.
Geceye döndü sabahım.
Yaram derinde derinde...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
07.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/617813/yaram-derinde-derinde.html>

MUSA EMMİMİN KOYUNU

[italik]

MUSA EMMİMİN KOYUNU

Çoktur hüznü kederi,
Musa emmimin koyunu.
Kalmış bir kemik bir deri,
Musa emmimin koyunu...

Emmimin kafası eser,
Kimisini asıp keser.
Biçare bahtına küser,
Musa emmimin koyunu...

Her gün tek sıra dizilir.
Ezim ezim hep ezilir.
Korkudan dili çözülür,
Musa emmimin koyunu...

Gün doğmadan dağa gider.
Acımasız çeltek güder.
Hallerine sabır eder,
Musa emmimin koyunu...

Önüne gelene vurur.
Çok kötü sözler savurur.
Kalkıp da selama durur,
Musa emmimin koyunu...

Böyle sinir neye yarar.
Hep sürüyü korku sarar.
Kaçacak bir delik arar,
Musa emmimin koyunu...

İşin sonu neye varır.
Et de tutmaz yağsı erir.
Saat başı tek mil verir,
Musa emmimin koyunu...

Kimi topal, kimisi kör.
Gel de hallerini bir gör.
Doktorlardan almış rapor,
Musa emmimin koyunu...

Nereye sürseniz gelir.
Çok büyük bereket olur.
Mahşerde hakkını alır,
Musa emmimin koyunu...

Ramazan, gezer yorulmaz.
Melek onlara vurulmaz.
Dilleri yok ki darılmaz,
Musa emmimin koyunu...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.06.2012

Kaynak:

NEVŞEHİR DERLER NE GÜZEL BİR ŞEHİR

[italik]

Tepeköyden çıktım, düştüm yollara.
Rastlamadım böyle şirin ellere.
Destan olmuş gayrı bütün dillere.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Acıgöl ilçemdir, Tepeköy köyüm.
Havası bir başka başkadır suyum.
Bıkmadan vatanı anlatmak huyum.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Kapadokya, Ürgüp tarih doludur.
Asırlara kaynak olan dilidir.
Gelip de görmeyen vallah delidir.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Yer şehri denince Kaymaklı gelir.
Gezenler orada kendini bulur.
Bunca güzellikler aklını alır.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Derikuyu, derin bir hayat gizli.
Tertemiz doğası nazlı mı nazlı.
Dolaşır ceylanlar hep mühür gözlü.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Avanos'tan geçer kıp Kızılırmak.
Yapılır çömler olur mu durmak?
Hoş asma köprüde hayaller kurmak.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Gülşehir de dolu üzüm bağları.
Dört yanında sıra sıra dağları.
Başkadır yoğurdu, tere yağları.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Hacıbektaş da var bir büyük veli.
Bektaş veli derler, ulumu ulu.
Onunla şahlandı iç anadolu.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Kozaklı'nın meşhur şifalı suyu.
Girenin bir an da değişir huyu.
Her köşesi güzel bucağı, köyü.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Vatanımdır benim baba ocağı.
Hep bağına basar, ana kucağı.
Ramazan bambaşka köşe bucağı.
Nevşehir derler ne güzel bir şehir...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR Tepeköy
12.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/619516/nevsehir-derler-ne-guzel-bir-sehir.html>

YA RASULALLAH

[italik]
Açan güller senin için,
Kokuyor Ya Rasullallah.
Hasret beni için için,
Yakıyor Ya Rasulallah...

Seni tanır uçan kuşlar.
Selam verir dağlar taşlar.
Andıkça gözlerden yaşlar,
Akıyor Ya Rasulallah...

Sevdaı yanık gönüller,
Açan gonca gonca güller.
Senin aşkınla bülbüller,
Şakıyor Ya Rasulallah...

Düşüp gelsem çöllerine.
Sar beni de kollarına.
Aşık kullar yollarına,
Bakıyor Ya Rasulallah...

Özler olduk çağlarını,
Sevir, Uhud dağlarını.
Örümcekler ağlarını,
Dokuyor Ya Rasulallah...

Sensin gönüllerin şahı.
Duyarsın sen cümle ahı.
Aşkın bedenden günahı,
Döküyor Ya Rasulallah...

Senden bekliyorum izin.
Gelemedim yollar uzun.
Hasretinden bana hüzün,
Çöküyor Ya Rasulallah...

Nola gelsem can medinem.
Gidemedim yanar sinem.
Ramazan'ım yüreğim gam,
Çekiyor Ya Rasulallah...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
15.06.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/621037/ya-rasulallah.html>

YA MUHAMMED (MİRAC)

[italik]
Kime nasip oldu mirac,
Ya Muhammed nurdan Ahmed.
Burak, Refref oldu arac,
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Allahdan bir davet aldın.
Mescidi Aksa'ya geldin.
Nebilere imam oldun,
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Semayı kat kat dolaştın.
Gök ehliyle selamlaştın.
Sonunda Hak'ka ulaştın.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Alemi seyran eyledin.
Herkesi hayran eyledin.
Dost ile bayram eyledin.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Huzuru Mevla'ya vardın.
Ayan beyan Hak'kı gördün.
Orada arzuhal verdin.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Yaklaş dedi, gel beriye.
Hal kalmadı ki yürüye.
Gelme zor oldu geriye.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Hak cemalime bak, dedi.
Boş dünyayı bırak, dedi.
O, ümmetim gerek dedi.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Cennet, cehennemi gezdin.
On sekiz bin alem süzdün.
Rahmet deryasında yüzdün.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Bir çok hediye verildi.
Önüne cennet serildi.
Ne çok mucize görüldü.
Ya Muhammed nurdan Ahmed...

Ramazan layık olalım.
Bu büyük günü bilelim.
Sancağında yer bulalım.
Ya Muhammed nurdan ahmed...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.06.2012

TÜRK TARİHİ

[italik]

Orta Asya'dan bir kervan yürüdü.
Koskoca dağlar yol oldu eridi.
Kökümüz kıtalar aştı, bürüdü.
Türk oğlu Türk'üm; belli aslımız,
Korku nedir bilmez yiğit neslimiz...

Oğuz ellerinden, Kayı boyundan.
Benim ceddim bilmez hile oyundan.
Namert asla çıkmaz Türk'ün soyundan.
Gönüllerden geçer bizim yolumuz,
Bütün insanlığı sardı kolumuz...

Tarihimiz şanlı zaferle dolu.
Alparslan'la oldu yurt Anadolu.
O günden beridir hep yiğit yolu.
Selçuklu her zaman benim gururum,
Onları andıkça mutlu olurum...

Selçuklu çok şeyler kattı vatana.
Her zaman bağlıydı hep yaratana.
Minnetim sonsuzdur sancak tutana.
Melikşah,Keykubat nice binler var,
Minnettar bu toprak hepsini sarar...

Osmanlı Söğüt'de yeşeren daldı.
Osman bey dünyaya büyük nam saldı.
Şeyh Edebali'den icazet aldı.
Altıyüz yıllık bir devlet kuruldu,
Haçlı ordusuna darbe vuruldu...

Osmanlı dünyaya hükümdar oldu.
Yapılan zulümler hepsi son buldu.
Küffar'dan hain'den hesap soruldu.
Cenk meydanı inim inim inledi,
Eğilmez Türk başı herkes anladı...

Büyüdü durmadan bu yüce devlet.
Tarihe sığmayan necip bir millet.
Düşmanlar kahroldu oldular zillet.
Geçse de asırlar hep aynı ruh var,
İmanlı bu gençlik zulmeti boğar...

Niğbolu,Çaldıran,Mohaç,Viyana.
Bu iman gücüne kimler dayana.
Hep izler bırakmış baksan her yana.
Fatihler,Yavuzlar hepsi bir başka,
Ordusunda nefer olsaydım keşke...

İstanbul Fatih'le, Mısır Yavuz'la.
Büyüdü topraklar çoğaldı hızla.
Kıtalar dolaştı geçti bu hazla.
Katılır her cenge ölü dirimiz,
Binlere bedeldir bizim birimiz...

Kurtuluş savaşı büyük şanıımız.
Oluk oluk aktı bizim kanımız.
Bu vatan uğruna feda canımız.
Ramazan hep anlat ecdat yad olsun,
Ya Rab rahmet eyle ruhu şad olsun...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/622247/turk-tarihi.html>

BENİ BENİ

[italik]

Bitsin bu ayrılık yetti canıma,
Ne hale düşürdün yar beni beni.
Bırak küskünlüğü gel gel yanıma,
Al gayrı sinene sar beni beni...

Şu garip gönlümü nasıl da kırdın.
Yaralı yüreği gayrı çok yordun.
Bir kez aramadın ne idi derdin?
Ne haldedir diye sor beni beni...

Senden başkasına yer yok kalbimde.
İsmin hiç düşmüyor her an dilimde.
Yandıkça yanıyor aşkın gönlümde.
Yaktı bağrımda ki kor beni beni...

Sevinci neşeyi senden alırım.
Senle nefes alır senle solurum.
Tek senin yanında mesut olurum.
Mutlu etmek gayrı zor beni beni...

Bıraktın başka bir hayatı seçtin.
Ben seni sevdikçe sen benden kaçtın.
Yaralı gönlüme ne dertler açtın.
Yeter zalim görme hor beni beni...

Sakindi hayatım hep senden önce.
Bozuldu düzenim seni görünce.
Sevgi diye bana zehir verince.
Ne hale getirdin gör beni beni...

Bir yudum sevgiyi bana çok gördün.
Yaralı kalbimi alıp götürdün.
Garip aşığı ne hale getirdin
Usandım bu candan vur beni beni...

Ne olur şu gözün aşkımı görse.
Tekrar alevlenip seni de sarsa.
Az da olsa sevgim kalbinde varsa.
Gönlüne sürgün et sür beni beni...

Dertleri içime atıp da yuttum.
Gayrı dayanamam tükendim bittim.
Kimseye demedim içimde tuttum.
Öldürür sonunda sır beni beni...

Aşktan yana benim yüzüm gülmedi.
Gönlümü kaptırdım kıymet bilmedi.
Dünyada gerçek bir dostum olmadı.
Ramazanım dertler yer beni beni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/622630/beni-beni.html>

CUMA GÜNÜ

[italik]
Mümin kullar bayram eder,
Her mübarek cuma günü.
Koşarak camiye gider,
Her mübarek cuma günü...

Neşe sevinçle beklenir.
Sevaba sevap eklenir.
Bütün günahlar peklenir.
Her mübarek cuma günü...

Hakk'ın rahmeti bol iner.
Hüzünler tükenip diner.
Şeytanlar kaçıp da siner.
Her mübarek cuma günü...

Dualar hep kabul olur.
Kalpler sükun,huzur bulur.
Nefsin eli bom boş kalır.
Her mübarek cuma günü...

Semadan iner melekler.
Kabul olur hep dilekler.
Katılır cümle felekler.
Her mübarek cuma günü...

Eller Allah'a açılır.
Kötü hallerden kaçılır.
Aleme rahmet saçılır.
Her mübarek cuma günü...

Boyun büklür Allah'a.
Selamlar Rasulallah'a.
Yüzler döner Beytullah'a.
Her mübarek cuma günü...

Günahlar yanar kül olur.
Sevaplar hep bol bol olur.
Allah'a giden yol olur.
Her mübarek cuma günü...

Secdeye eğilir başlar.
Gözlerden hep akar yaşlar.
Haftalar yeniden başlar.
Her mübarek cuma günü...

Dünya telaşını bırak.
Müminleri affeder Hak.
Ramazan kullar olur pak.
Her mübarek cuma günü...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
22.06.2012

MÜBAREK CUMANIZI TEBRİK EDİYORUM.< CUMAMIZ CUMA OLSUN>

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/623117/cuma-gunu.html>

BENİM ÖMRÜM

[italik]

Daha dün çocuktum bu gün yaşlandım.
Gençlerin içinde gayrı dışlandım.
Kar yağdı başıma ben de kışlandım.
Kuş misali uçtun vay benim ömrüm...

Ne çocukluk bildim ne de gençliği.
Halden hale koydu dünya güçlüğü.
Hem varlığı gördüm, hemde açlığı.
Anlamadan geçtin oy benim ömrüm...

Güzel günler bitti mazide kaldı.
Sevdiğimi bir bir elimden aldı.
Hazan ayı gelip kapımı çaldı.
Ellerimdem kaçtın hay benim ömrüm...

Hüzünle kederle hayat çok yordu.
Geçtiğim yollara tuzaklar kurdu.
Sonunda bıktırdı yılların derdi.
Ne yaralar açtın say benim ömrüm...

Sırma saçım vardı gayrı kel oldu.
Dağıldı sevenler hepsi el oldu.
Yaş bilmezdi gözüm şimdi sel oldu.
Gençliğimi saçtın koy benim ömrüm...

Dünya'ya geleli gülmedi yüzüm.
Anadan babadan yetim öksüzüm.
Ne yapayım benim böyleymiş yazım.
Durmadan dert saçtın doy benim ömrüm...

Anlamadım nasıl geçti bu zaman?
Dağ gibi ömrümü kapladı duman.
Ramazan'a hayat vermedi aman.
Yıllarımı içtin hey benim ömrüm...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
25.06.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624033/benim-omrum.html>

DOSTUM DOSTUM

[italik]
Sorma kardaşın ne halda.
Derman yok ayakta kolda.
Her zaman dikenli yolda,
Yürüdüm ben dostum dostum...

Boğuldum hayat selinde.
Koymadı kendi halinde.
Oyuncak oldum elinde,
Çürüdüm ben dostum dostum...

Düştüm ah ile feryada.
Boğuldum hep bu deryada.
Aciz bedeni dünyada,
Sürüdüm ben dostum dostum...

Bitmedi çileli sürem.
Bırakmadı sefa sürem.
Bunca derdi kürem kürem,
Kürüdüm ben dostum dostum...

Zehir verdiler bal gibi.
Şakıyan dilim lal gibi.
Hazan vurmuş bir dal gibi,
Kurudum ben dostum dostum...

Bıktım boyun büke büke.
Ramazan yaş döke döke.
Dert ızdırap çeke çeke,
Eridim ben dostum dostum...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
26.06.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/624233/dostum-dostum.html>

MUHTAÇ EYLEME

[italik]

Şu yalan dünyada namert ellere,
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme.
Hakkı bilmeyen o nankör kullara,
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Biçare sersefil çulsuz bırakıp,
Nefsime uyup da yolsuz bırakıp,
Dert ile perişan halsiz bırakıp,
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Dertlerin içinde beni boğdurup,
Sürütme başımı yere değdirip,
Senden başkasına boyun eğdirip,
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

El açtırma bana beter olsam da.
Kupkuru ekmeği kırıp bölsem de.
Açlıktan perişan olup ölsem de
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Bir sana açarım Ya Rab halimi.
Hükümdar eyleme bana zalimi.
Senden başkasına açıp elimi.
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Yolumu düşürme kirli batağa.
Meylettirme beni mala,matağa.
Hastalanıp bir gün düşüp yatağa.
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Çekemeyecek bir dert verme başa.
Eline baktırma bacı kardaşa.
Bir kuru ekmele bir tabak aş.
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Onulmaz dertlerin içinde pişip.
Sızlayan yarımı deştikçe deşip.
Hayırsız evladın eline düşüp.
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Sızlanmam hep dertler gelse üstüme.
Sabır doldur Ya Rab gönül testime.
Bir lokma ekmeğe eşim dostuma.
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Ramazan der zeval verme bu dile.
Senden gelir ise hoş gelir çile.
Namertlere değil mertlere bile,
Kadir Mevlam beni muhtaç eyleme...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/626519/muhtac-eyleme.html>

PERİŞAN

[italik]

Baharımı kara kışa döndürdün,
Kar düştü bağıma güller perişan.
Kanadı kırılmış kuşa döndürdün,
Bübül ötmez oldu diller perişan...

Yolum düştü bir vefasız zalime.
Gören acır benim yıkık halime.
Bunca yıl ne geçti bilmem elime.
Yıkıldı ocağım haller perişan.

Yaşanan günleri yokmuş değeri.
Yıkıldım gittiğin o günden beri.
Açtığın yaranın kanıyor yeri.
Gönül sazım kırık teller perişan...

Gezdiğimiz yerler kokunu arar.
Nerededir diye hep seni sorar.
Yokluğunun hüznü her yanı sarar.
Sen gideli bizim eller perişan...

Sayende hayatım bak heder oldu.
Aşkın girdabında gönlüm boğıldı.
Taze fidan iken gençliğim soldu.
Kurudu yaprağım dallar perişan...

El ele kırlarda gezip koşarken.
Deli gönül dalga dalga coşarken.
Ne değişti mesut mutlu yaşarken?
Şimdi gezdiğimiz yollar perişan...

Sonumuz böylemi olacaktı yar?
Şimdi tek sırdaşım gözyaşlarım var.
Ramazan gönlüme uğramaz bahar.
Tutmuyor ellerim kollar perişan...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
06.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/627468/perisan.html>

BENİM SIRDAŞIM DAĞLARDIR DAĞLAR

[italik]

Yüce dağlar yine başın pusludur.
Eteğinde lale, sümbül beslidir.
Garibim bu el de gönlüm yasıdır.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar,
Oturmuş köşede bir garip ağlar...

Patikadır yolların gelip geçilmez.
Soğuktur suların bir tas içilmez.
Dost diye herkese sırlar açılmaz.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar,
Çaresizlik elim kolumu bağlar...

Senin gibi benim bu alın yazım.
Sen yalnızsın ben de burda yalnızım.
Günden güne artar bağrımda sızım.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar.
Hasretlik içimde sel gibi çağlar...

Yalçın kaya senin eşin yoldaşın.
Göklere ulaşır eğilmez başın.
Bana kucak açtı toprağın taşın.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar,
Bunca dert sinemi dağlar da dağlar.

Dertlinin halinden iyi anlarsın.
Karşılık bilmeyen dostum sen varsın.
Ölürsem beni de taşların sarsın.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar,
Sana gıpta eder virane bağlar...

Ağlarsam ağlayan gülersem gülen.
Aşık Ramazan'ın hep derdin alan.
Gizli sırlarımı her zaman bilen.
Benim tek sırdaşım dağlardır dağlar,
Kederli gönlüme hep huzur sağlar...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
08.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628007/benim-sirdasim-daglardir-daglar.html>

ÖMÜR DEDIĞİN

[italik]

Dün çocukken bu gün kemale erdim.
Nice badireler, nice haller gördüm.
Şimdi kırk yaşına merdiven kurdum.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Okula giderdim çanta elimde.
Çocukluk şarkısı var dı dilimde.
Giden günler şimdi hep hayalimde.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Anlamadan geçti hep bunca sene.
Sıkıntı dertlerle geldim bu güne.
Şöyle bir bakınca maziye düne.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Büyük adam olmak vardı düşümde.
Tad vardı yemeğim de aşımda.
O zaman dert kaygı yoktu başımda.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Sevdiklerim tek tek dünyadan göçtü.
Her birisi bir çok yaralar açtı.
Bunca yıl dün gibi gelip de geçti.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Annem verdi gelip derdimi alan.
Benimle ağlayıp benimle gülen.
Göçüp gitti o da oldu bak yalan.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Hastalıklar gayrı bedeni yoklar.
Geri geri gider oldu ayaklar.
Simsiyahtı saçım çoğaldı aklar.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Ramazan ömrünü güzelce yaşa.
Yaşadığın yıllar gitmesin boşa.
Elbet ecel gelir sağ olan başa.
Su gibi geçiyor ömür dediğin...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
11.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/628829/omur-dedigin.html>

DEĞİRMENİN SUYU NERDEN

[italik]

Hiç gitmezsin çalışmaya,
Değirmenin suyu nerden?
Niyetin yok alışmaya,
Değirmenin suyu nerden?...

Eşek gibi hep yatarsın.
Meydanda volta atarsın.
Lüp lüp durmadan yutarsın.
Değirmenin suyu nerden?...

Yata yata geçer ayın.
Nerden gelir bilmem payın.
Mangalda eksilmez çayın.
Değirmenin suyu nerden?...

Boş gezenler olur dostun.
Baş köşede durur postun.
Nasıl dolar bilmem testin.
Değirmenin suyu nerden?...

Her sene değişir taşıt.
Karı koca hepsi eşit.
Sofra dolu çeşit çeşit.
Değirmenin suyu nerden?...

Bu gidişin sonu kötü.
Üst baş jilet gibi ütü.
Sofrada eksik kuş sütü.
Değirmenin suyu nerden?...

Uzun burun kepçe kulak.
Dırdır eder durmaz lak lak.
Hep gezersin aylak aylak.
Değirmenin suyu nerden?...

Üçe beşe boyun eğmez.
Hiç bir işe eli değmez.
Saray gibi eve sığmaz.
Değirmenin suyu nerden?...

Herkesi alır alaya.
Başını sokar belaya.
Taksiyle gider helaya.
Değirmenin suyu nerden?...

Her ay başka bir iş kurar.
Yorum yorum beni yorar.
Bak Ramazan hesap sorar.
Değirmenin suyu nerden?...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
12.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629281/degirmenin-suyu-nerden.html>

...GİBİ SEVİYORUM

[italik]

Hep sevdiğimi sorarsın,
Her zaman beni yorarsın,
Sen akıllara zararsın,
Deli gibi seviyorum...

Dertleri içime attım.
Battıkça dibine battım.
Her şeyine sabır ettim,
Veli gibi seviyorum...

Tuzusun yemek aşımın.
Kaynağısın göz yaşımın.
Tel tel döktüğün başımın,
Keli gibi seviyorum...

Sitemi oldun nazımın.
Kara kışısın yazımın.
Kırık şu gönül sazımın,
Teli gibi seviyorum...

Dır dır edersin habire.
Tahammülüm yok kibire.
Ölmeden saktun kabire,
Ölü gibi seviyorum...

Sevdalandım seve seve.
Ayda bir geliyor eve.
Dağlarda yetişen deve,
Gülü gibi seviyorum...

Geziyorum yana yana.
Dert içirdin kana kana.
Çiçek vrdır ya,kaynana,
Dili gibi seviyorum...

Sevdiğini söyle dedin,
Başımın etini yedin.
Her yanı dikenli odun,
Çalı gibi seviyorum...

Düşmana olsun darısı.
Gitti ömrümün yarısı.
Yabani eşek arısı,
Balı gibi seviyorum...

Ramazan kader seçilmez.
Hayat zehirdir içilmez.
Dağın dikenli geçilmez,
Yolu gibi seviyorum...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
13.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/629573/gibi-seviyorum.html>

İSTER AL İSTERSEN ALMA

[italik]
Gönlüm bulunmaz bir cennet,
İster al, istersen alma.
Etmem gayrı sana minnet,
İster kal, istersen kalma.

Talan oldu gönül yapım.
Sana mı verilmiş tapum?
Açıktır herkese kapım,
İster çal, istersen çalma...

Yanar gönül çıkmaz duman.
Namerttir senden aşk uman.
Gönlüm koskoca bir umman,
İster dal, istersen dalma...

Sen de düş benim darıma.
Sebepsin ahu zarıma.
Ben ölürsem mezarıma,
İster gel, istersen gelme...

Dolaşırım hep avare.
Sinem oldu pare pare.
Kanayan kalbime çare,
İster bul, istersen bulma...

Sen küstürdün hayalime.
Pranga vurdun dilime.
Aldırma yıkık halime,
İster gül, istersen gülme...

Kapat sevdamin üstünü.
Hiç anlamadım kastını.
Gönül çeşmemden testini,
İster dol, istersen dolma...

Zehrettin yemeği aşı.
Sızlar bu bağrımın başı.
Gözlerimden akan yaşı,
İster sil, istersen silme...

Yalnız hüznü kaldı senden.
Ne istedin bilmem benden.
Çok sevmiştim seni candan,
İster bil, istersen bilme...

Ramazan bak düştü dile.
Hile yaptın aşk'ta hile.
Hiç aramam sormam bile,
İster öl, istersen ölme...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
15.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630101/ister-al-istersen-alma.html>

YALAKALIK MODA OLDU

[italik]
Bu gün hat safhaya çıktı,
Yalakalık moda oldu.
Bütün düzenleri yıktı,
Yalakalık moda oldu...

Zendin yaparsa doğrudur.
Yanan fakirin bağıdır.
İçimde bitmez ağrıdır,
Yalakalık moda oldu...

Zengin, bir de varsa işi.
Yoktur onun hiçbir eşi.
Yağcılarla dolu peşi,
Yalakalık moda oldu...

Ayaklara halı olur.
Konuşurken dili olur.
Zenginlerin kulu olur.
Yalakalık moda oldu...

Sarmışlar hep ayrık gibi.
Kafaları sıyrık gibi.
Takılmışlar kuyruk gibi,
Yalakalık moda oldu...

İnsan paraya satıldı.
Zenginler ayrı tutuldu.
Asıl, değer unutuldu.
Yalakalık moda oldu...

Tipine bak para etmez.
Tükürsen yüzünü tutmaz.
Etrafında adam bitmez.
Yalakalık moda oldu...

Tutsak olmuşuz paraya.
Adamlığı kim araya?
İlaç yokmu bu yaraya?
Yalakalık moda oldu...

Utanacak hale bir bak.
Çıkar için kimi manyak,
Siyaha bile diyor ak.
Yalakalık moda oldu...

İnsanlık gün gün bozulur.
Aşık Ramazan üzülür.
Zengin peşinde gezilir,
Yalakalık moda oldu...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
17.07.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/630693/yalakalik-moda-oldu.html>

ŞEHİRİ RAMAZAN

[italik]

Yine rahmet dolu geldin bu sene,
Şerefler getirdin şehir Ramazan.
Dağıtırsın bir bir sabır edene,
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Dost'a dost edersin Hakk kullarını.
Nur ile bezersin her hallarını.
Dört gözle bekledik hep hallarını.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Sevinçle neşeyle doldu hanemiz.
Bereket verdin bin oldu tanemiz.
Onbir ay içinde en şahanemiz.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Mümin kullar her gün bayram yaşıyor.
Camiler mescidler dolup taşıyor.
Zincirlenmiş şeytan buna şaşıyor.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Hatırlattın bize zengin fakiri.
Daha çok ederiz hamdi şükürü.
Oruçlu ağızlar eder zikiri.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

İftarda, sahurda bereket iner.
Fakirin, yoksulun dertleri diner.
Karanlık dünyamız cennete döner.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Zekatla, fitreyle garip sevinir.
Melekler pak kullar ile övünür.
Lain şeytan isyan eder dövünür.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Onbir aydır yorgun mide dinlenir.
Vücut sıhhat bulur dertler önlenir.
Salat selamlarla kalpler şenlenir.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

İçinde bin aydan hayırlı gün var.
Hakk affeder kullar olur bahtiyar.
Oruçlu mümini hiç yakarmı nar.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Bu güzel ismimi ben senden aldım.
Ramazan'ım şükür adaşın oldum.
Geldiğine inan çok memnun kaldım.
Şerefler getirdin şehir Ramazan...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.07.2012

TÜM ÜMMETİ MUHAMMED'İN MÜBAREK RAMAZANINI EN İÇTEN DİLEKLERİMLE KUTLAR;HUZURLU,MUTLU BİR ŞEKİLDE KADİR GECESİNE VE BAYRAM GÜNÜNE KAVUŞMAMIZI YÜCE MEVLAMDAN NİYAZ EDERİM...

Kaynak:

KURANI KERİM

[italik]
KURANI KERİM

Ayetleri hasta kalplere derman,
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim.
Yarın mahşer günü ellerde ferman,
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Elimizden düşmez okuruz her an.
İçine dalınca hep durur zaman.
Şikayet ederse halimiz yaman.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Boş dönermi Hakk'ın kapısın çalan?
Sohbet ettik dese, olurmu yalan?
İki cihanda da bize dost olan,
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

İnsanı iletir doğru yollara.
Tad verir hem şifa olur dillere.
Rabbimden hediye mümin kullara.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Rabbimin ne güzel lütfu fazlıdır.
Kırmayın a dostlar çok da nazlıdır.
Her harfinde bin bir sırlar gizlidir.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Kadir gecesinde semadan indi.
Karanlık bu dünya hep nura döndü.
İnsanlık yeniden rahmete kandı.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Okuyan gönüller coşar şenlenir.
Hasta kalpler şifa bulur canlanır.
Bıktırmaz insanı her an dinlenir.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Cebrail getirdi Hira dağına.
Düşmüşken insanlık küfrün ağına.
Batalıklar döndü sadet çağına.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Hirada kavuştun dost Muhammete.
Seninle erişti alem rahmete.
Her zaman layıksın sonsuz hürmete.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Okuyalım dostlar kalmasın rafta.
Ramazan amel et kalmasın lafta
Her iki cihanda mümine yafta.
Hakk'ın kelimidir Kurani kerim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
23.07.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/632517/kurani-kerim.html>

KADİR GECESİ

[italik]

KADİR GECESİ

Bir olanla bir olurlar.
Nice hikmetler bulurlar.
Mevladan berat alırlar,
Kullar Kadir gecesinde...

Mümin cenneti kazanır.
Nur ala nura bezenir.
Kıvrılıp hakka uzanır,
Yollar Kadir gecesinde...

Günlerin içinde bir tek .
Namazlar kıl,tesbihat çek.
Rabb'e kalkar sabaha dek,
Kollar Kadir gecesinde...

Dilekler huzura gider.
Kalmaz sıkıntıyla keder.
Sallanarak zikir eder,
Dallar Kadir gecesinde...

Tüm kainat şükür eder.
Aklı olan fikir eder.
Usanmadan zikir eder,
Diller Kadir gecesinde...

Aleme rahmet saçılır.
Mümin münafık seçilir.
Af için Rabb'e açılır ,
Eller Kadir gecesinde...

Rahmet yağar hep geceye.
Sevap vardır her heceye.
Eser inceden inceye,
Yeller Kadir gecesinde...

Sevapları kat kat verir.
Günahlar kar gibi erir.
Hüşuyla rükuya varır,
Beller Kadir gecesinde...

Dünya malı boş görünür.
Gözden akan yaş görünür.
Mevlaya ne hoş görünür,
Haller Kadir gecesinde...

Rabbim nazar ile bakar.
Her taraftan nurlar akar.
Ramazan mis gibi kokar,
Güller Kadir gecesinde...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
30.07.2012

Kaynak:

ADI ALI

[italik]
ADI ALI

Esmâ verildi Aliye.
Ali gibi bir deliye.
Gül benzi dönmüş ölüye.
Adı Ali, hem zır deli.
Çöktü yuvanın temeli...

Kızı kapıya koymuşlar.
Ardından neler saymışlar.
Bu işten gayrı çaymışlar.
Adı Ali, hem zır deli.
Niye kırdın bizim gülü...

Çocuk nerede kalacak.
Biri de oldu olacak.
Bu iş nasıl son bulacak?
Adı Ali, hem zır deli.
Zordur bil bunun bedeli...

Esmâ güldür, Ali diken
Ağlatıp boynunu büken.
Onarmı gözden yaş döken?
Adı Ali, hem zır deli.
Anasına çıkmaz dili...

On beşte körpe kuzu ydu.
Hem teyzesinin kızıydı.
Kader alnında yazıydı.
Adı Ali, hem zır deli
Yaptığına ne demeli..?

Görümceler hep toplanmış.
Sineye hançer saplanmış.
Yalandan kılıf kaplanmış.
Adı Ali, hem zır deli.
Sanki dikenli bir çalı...

Tipsiz seni kim ne yapsın?
İnceldiği yerden kopsun.
Esmâ başak sen de sapsın.
Adı Ali, hem zır deli.
Belli olmaz sağı solu...

Saçları var kirpi gibi.
Kulakları törpü gibi.
Bacakları çarpı gibi.
Adı Ali, hem zır deli.
Hiç doğruya gitmez yolu...

Küçük büyüğünü bilmez.
İnsanlıktan nasip almaz.
Yaptığın yanına kalmaz.
Adı Ali, hem zır deli.
Çok sever parayı pulu...

Ramazan çekmez sözünü.
Allaha bağlar özünü.
Yaktın emmimin kızını.
Adı Ali, hem zır deli.
Bir tek anasının kulu...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
12.08.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/639585/adi-ali.html>

BAYRAM DA BAYRAM DA

[italik]

Dertli gönlüm içten içe,
Yanar bayram da bayram da.
Yaram zehir saça saça,
Kantar bayram da bayram da...

Dertler ılıt ılıt esmiş.
Bütün ümidimi kesmiş.
Görenler hayata küsmüş,
Sanar bayram da bayram da...

Her bayram hüznle başlar.
Zehrolur yediğim aşlar.
Yağmur gibi gözden yaşlar,
İner bayram da bayram da...

Başka eder beni alıp.
Sızlayan sinemi delip.
Dertler üstüme hep gelip,
Biner bayram da bayram da...

Yıllardır çekerim çile.
Anlatsam da gelmez dile.
Buruk kalbim halden hale,
Döner bayram da bayram da...

Gariplik boynumu eğdi.
Durmadan bağrımı döğdü.
Umutlarıma yel değdi,
Söner bayram da bayram da...

Sılam da yaşarım gurbet.
Perişan halim çok berbat.
Hayat zehirli bir şerbet,
Sunar bayram da bayram da...

Her bayram da yanar canım.
Dert doludur her bir yanımla.
Şu hayat sabrımı benim,
Sınar bayram da bayram da...

Geçti ömrüm çeke çeke.
Hep sinemi yaka yaka.
Boynum yola baka baka,
Süner bayram da bayram da...

Ramazan,bayramlar bir hoş.
Gelip geçiyor hep bom boş.
Virane yuvam da baykuş,
Tüner bayram da bayram da...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
19.08.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641151/bayram-da-bayram-da.html>

SEV DİYOR ŞU GÖNLÜM

[italik]

Gönlüm düştü ahu gözlü bir yare,
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?
Kurtulmak ne mümkün yandım bir kere,
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Yaş otuzbeş derler yolun yarısı.
Aklımı fikrimi aldı birisi.
Hiç bilmem ne olur gayrı gerisi.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Gelir geçer iken yakar canımı.
Ona ayırdım ben bütün anımı.
Ceylan gibi seken güzel hanımı,
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Aşk; genç,yaşlı güzel,çirkin bilmiyor.
Sevmesen olmuyor sevsen olmuyor.
Uslanmaz yüreğim yola gelmiyor.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Bilirim sonunda yine hüznün var.
Dünyayı başıma edecekler dar.
Bu yaşta sevmek de sağlığa zarar.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

O eski günleri anar gibiyim.
Kor olup ateşte yanar gibiyim.
Kendimi rüyada sanar gibiyim.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Gündüz hayalimde gece düşümde.
Bırakmaz hiç beni her an peşimde.
Öyle bir ahu ki yarı yaşımda.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Öyle melül melül bakışı var ki.
Cezbeder insanı yakışı var ki.
Gülü kıskandıran kokuşu var ki.
Sev diyor şu gönlüm sevsemmi bilmem?...

Artık sevmem derken düştüm eline.
Kapıldım bir anda sevda seline.
Tutuldum şakiyan tatlı diline.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Aşık Ramazan'ım dönüp bir baktı.
Yaktı şu gönlümü ateşe yaktı.
Aşkı ılık ılık kalbime aktı.
Sev diyor şu gönlüm,sevsemmi bilmem?...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
27.08.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/642233/sev-diyor-su-gonlum.html>

SENSİZ ZİNDAN OLUR BU ŞEHİR

[italik]

Sevdam sen buradan çekip gidersen,
Sensiz zindan olur bu şehir bana.
Her şeyi yok sayıp elvada dersin,
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Tertemiz aşkımı hiçe sayarsan,
Verdiğin sözlerden bir bir çayarsan,
Gidip de boynumu bükük koyarsan,
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Hasretin üstüme gelir de gelir.
Uyku girmez,gözüm hep açık kalır.
Yokluğun içimde bir ateş olur,
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Gidersen burada yalnız kalırım.
Hayat ışığımı kimden alırım.
Sen yoksan ben nasıl mutlu olurum.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Gittiğin o yere koşup gelemem.
Sevdanı kalbimden söküp silemem.
Boynum bükük kalır gayrı gülemem.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Gidersen baharken kışa dönerim.
Kanadı kırılmış kuşa dönerim.
Derdinle kapkara taşa dönerim.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Sen olmazsan nasıl yaşarım bilmem.
Bunca dertler ile ben iflah olmam.
Giderim ardından burada kalmam.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Kor olur yanarım dumanım tütmez.
Viran olur bağım bübüller ötmez.
Bir ömür hep sensiz sürüp de gitmez.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Gidersen yerine kimi bulurum.
Hasretin ile ben mecnun olurum.
Yalnız bir başıma kala kalırım.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Gündüzüm kapkara geceye döner.
Ramazan'ım dertler üstüme biner.
Hayatım mum gibi bir an da söner.
Sensiz zindan olur bu şehir bana...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
31.08.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643455/sensiz-zindan-olur-bu-sehir.html>

ÜZÜMLÜ MANİ

[italik]

ÜZÜMLÜ MANİ

Üzümlü mani söylerim,
Okumazsanız neyerim.
Benim ki latife olsun,
Dostla muhabbet eylerim...

Bağa girdim ben üzüme,
Çubuğu değdi gözüme.
Söylediğim hep gerçektir,
Yalan katmam ben sözüme...

Bağım üzüm ile dolu,
Dağlardan geçiyor yolu.
Zenginliğine güvenme,
Burda kalır dünya malı...

Bağdan üzümü keserim,
Ambarda dala asarım.
Dert peşimi bırakmadı,
Ben kaderime küserim...

Üzümden yaparlar pekmez,
Koyulur dibine çökmez.
Ben onun kahrını çektim,
O benim nazımı çekmez...

Üzüm çubuğu kurumuş,
Etrafı gazel bürümüş.
Sevdaya düşmeyen bilmez,
Bu aşkın gözü körümüş...

Üzümüm var tane tane,
Tadı güzel çok şahane.
Dostlarıma selam olsun,
Şiir,mani hep bahane...

Üzümüm var erik gibi.
Tam olmamış koruk gibi.
Yaşı geldi de geçiyor,
Kaynanam var moruk gibi...

Üzüm dalda sallanıyor,
Şekerlenip ballanıyor.
Düğüne gider nazlı yar,
Hem allanıp pullanıyor...

Astım üzüm irisini,
Yere serdim kurusunu.
Aşık Ramazan kalp kırmaz,
Allah bilir doğrusunu...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
02.09.2012

Kaynak:

A N A M

[italik]

Ecel benden aldı canım annemi,
Acısı kor gibi yaktı sinemi.
Boş bırakıp gitti o şen hanemi.
----Elim ile koydum mezar içine,
----Çare bulan varmı ölüm göçüne?...

Hastalandı anam doktora gittik.
Sevketti fakülte yolunu tuttuk.
Tahlil,rapor geldi o an da bittik.
----Hastalık kansermiş Allahım yandım,
----Dünya üzerime yıkıldı sandım...

Doksandokuz yılı ne acı yıldı.
Ölüm genç yaşında anamı aldı.
Şimdi avunacak anılar kaldı.
----Her zaman başımda benim tacımdır,
----Yıllardır bitmeyen büyük acımdır...

Hastane önünde oturdum taşa.
Sözüm geçmez oldu gözümde yaşa.
Sabır ver Allahım bu geldi başa.
----Yanıyor Allahım içim yanıyor,
----O günü andıkça yaram kanıyor...

Oda'dan görünür Erciyes dağı.
Hastane de geçti ömrün son çağı.
Harabeye döndü gönlümün bağı.
----Oturup çaresiz boynumu büktüm,
----Gizli köşelerde gözyaşı döktüm...

Hastane önünde salkım söğütler.
Yüreğimde ahım dilde ağıtlar.
Aklımda verdiği bütün öğütler.
----Helal et hakkını annem sen bana
----Hasretin,özlemin dokunur cana...

Bie elimde kazma birinde kürek.
Dayanmaz buna can,dayanmaz yürek.
Sağken kıymetini hep bilmek gerek.
----Sonunda döğünmek boşa,nafile.
----Yolculuk var her an gider kafile...

Sen gideli anam yerin dolmadı.
Senin gibi gönlüm alan olmadı.
Yokluğunda yüzüm bir gün gülmedi.
----Sıcak yuvamızın direğiydin sen
----Aşık Ramazan'ın yüreğiydin sen...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
05.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644981/a-n-a-m.html>

NEVŞEHİR

[italik]
Nevşehir vatanım il'im.
Cennet kokan benim gülüm.
Her fırsatta anlatırım.
Toprağını seven kul'um...

Acıgöl'de göl var imiş.
Çekilmiş suyu kurumuş.
Memleketten ayrı kalmak,
Ölümden daha zor imiş...

Asma köprüsü sallanır.
Kızılıрмаğı göllenir.
Avanos'un toprakları,
Elde can bulur dillenir...

Bilinmez gündüzü gecesi.
Hayran kalmıştır nicesi.
Tabi doğal güzelliğidir,
Ürgüp'ün peri bacası...

Üzümleri var bal gibi.
Çubuğu uzar dal gibi.
Görenler hep hayran olur,
Gülşehir olmuş gül gibi...

Açılınca vatan bahri.
Hep söylerim cehri cehri.
Kaymaklı'ya uğrar isen,
Meşhurdur yer altı şehri...

Derinkuyu derin derin.
Havası var serin serin.
Anlatmakla asla bitmez,
Tarih doludur her yerin...

Bektaş veli derler bir kul.
Yolun düşerse ara bul.
Hurafeye inanma hiç,
Dua oku ona bol bol...

Kaplıca hamamı boldur.
Şifaya giden tek yoldur.
Kozaklı şifalar şehri,
Buz gibi suyundan doldur...

Vatanım için ölürüm.
Ramazan kurban olurum.
Memleketi anlatmayı,
Boynuma bir borç bilirim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
06.09.2012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/645165/n-e-v-s-e-h-i-r.html>

VATAN İÇİN ÖLDÜM AĞLAMA ANAM

[italik]

Gönderdin kışlama,daha dün geldim.
Vatanı canımdan hep aziz bildim.
Kurbanım vatana ben şehit oldum.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Kalleşler önüme pusu kurdular.
Ne suçum vardı ki beni vurdular.
Melekler önümde selam durdular.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Alçakca aldılar anam canımı.
Akıttılar oluk oluk kanımı.
Hissedemez oldum hiç bir yanımı.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Bilemedim birden kurdular pusu.
Vuruldu onlarca ana kuzusu.
Çok güzel şeymiş şehit duygusu.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Kınaladın anam saldın askere.
Günü doldurmadan aldım teskere.
Bu canı vatana versem yüz kere.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Çocuklarım evde hep yetim kaldı.
Ecel genç yaşımda kapımı çaldı.
Bir hain kalleşçe canımı aldı.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Sardılar bayrağa tabut içinde.
Ne hale geldim bak kefen açın da.
Örtün üzerimi toprak saçın da.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Gururla dimdik dur boynunu bükme.
Düşman sevinmesin göz yaşı dökme.
Üzülme sen sakın yerlere çökme.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Bir canım vatana bin feda olsun.
Cennette komşum hep şüheda olsun.
Hakkını helal et elveda olsun.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Dost Ramazan şehit yazın taşıma.
Fatiha okuyun gelip başıma.
Sahip çıkın çocuk ile eşime.
Vatan için öldüm, ağlama anam...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
07.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/645469/vatan-icin-oldum-aglama-anam.html>

.....B A K

[italik]

Senelerce zulme çıkmazken sesin.
Meydanı boş sandın esin ha esin.
Ufak at cancazım civcivler yesin.
Bunca yıl dilini yutanlara bak...

Banka kuyruğunda büküldü belin.
Hastane önünde beterdi halin.
Bakıyorum şimdi uzamış dilin.
Hep aynı takımı tutanlara bak...

Paramız bol sıfır ile yüzerken.
Faiz bu milleti her gün üzerken.
Borç yoksulu ezim ezim ezerken.
Servetine servet katanlara bak...

Okullar önünde açıldı başlar.
Bacımın gözünden çok aktı yaşlar.
Unuttunmu vatan sever kardaşlar?
Şimdi çıkıp nutuk atanlara bak...

Banka hortumlayıp çalıp kaçarken.
Para buharlaşıp birden uçarken.
Aziz vatana çok yara açarken.
Yurdu uçuruma itenlere bak...

Yoksul sofrasında diz çöktünüz mü?
Taş üstüne taşı hiç diktiniz mi?
Bu millet için bir şey ektiniz mi?
Her zaman yan gelip yatanlara bak...

Tek derdiniz vardı laiklik, çağdaş.
Bütün değerlere açtınız savaş.
Şimdi kaplumbadan oldunuz yavaş.
İrticacı diye çatanlara bak...

Güç yetiremezdi hiç kimse yök'e.
Başlar açılırdı hep söke söke.
Atıldı genç kızlar yaş döke döke.
Kendi pislğine batanlara bak...

Yıllardır hep yiyip içip yattınız.
Bu millete siz çok kazık attınız.
Bir malınız vardı bin de kattınız.
Devletin malını satanlara bak...

İyinin ardından gel kötü deme.
Yiğidi öldür de hakkını yeme.
Hesap ver kuruldu işte mahkeme.
Ramazan yok olup bitenlere bak...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
09.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646110/b-a-k.html>

DELİ YÜREĞİM

[italik]

Bazı hüzünlenip bahtına küser.
Bazı bir fırtına olur da eser.
Bazı hiç konuşmaz susar da susar,
İçten içe kanar deli yüreğim...

Hayat yaşanamaz bir hal alınca.
Her şey üzerime bir bir gelince.
Issız gecelerde yalnız kalınca.
Alev elev yanar deli yüreğim...

Yokluğun veriyor bana hüznü.
Aramın gezdiğin yerde izini.
Beni benden alan masum yüzünü,
Unutamaz anar deli yüreğim...

Çiçeğin kurumuş gül'ü gibiyim.
Hayatta yaşayan ölü gibiyim.
Hayalde gezen bir deli gibiyim.
Herkesi sen sanar deli yüreğim...

Şıpsevdi şu gönlüm hep işler açan.
Güzeli görünce kendinden geçen.
Sanki bal arısı kovandan kaçan.
Gül'den gül'e konar deli yüreğim...

Sevdalı gönüller benim durağım.
Sevgisiz yerlerden ben çok ırağım.
Sevgi ile yanar benim çerağım.
Aşk dalında tüner deli yüreğim...

Sevgisi uğruna kul köle olur.
Nerde olsa onu arayıp bulur.
Hep güzelliklere tutulup kalır.
Yanar döner benim deli yüreğim...

Sevgisiz gönüller eli değince
Maşukun zehirli dili değince.
Ramazan'a hüzün yeli değince
Bir mum gibi söner deli yüreğim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
12.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647173/deli-yuregim.html>

ARAMAM SENİ

[italik]

Seven şu kalbimi boş yere kırdın,
Yemin ettim daha aramam seni.
Aşkımı alınının çatından vurdun,
Yemin ettim daha aramam seni...

Üzülmem hiç diyar diyar gitsen de.
Ölüm döşeğine düşüp yatsan da.
Bunca ettiğine tövbe etsen de.
Yemin ettim daha aramam seni...

Artık hiç bir şeyi kafama takmam.
Bir daha karşına ben asla çıkmam.
Görmek de istemem yüzüne bakmam.
Yemin ettim daha aramam seni...

Sararıp kuru gül gibi solsan da.
Dert,ızdırıp,keder ile dolsan da.
Hiç aldırmam bile beter olsan da.
Yemin ettim daha aramam seni...

Dert verdin ölmeden beni öldürdün.
Dostu düşmanımı bana güldürdün.
Kalbimden sevgimi alıp soldurdun.
Yemin ettim daha aramam seni...

Kendini bulunmaz kumaşımı sandın?
Ne olduysa birden sırtını döndün.
Hem beni yaktın hem kendin de yandın.
Yemin ettim daha aramam seni...

Güzel ise yüzün, mezar soldurur.
Sürmeli gözünü toprak doldurur.
Bencilliğin sana saç baş yoldurur.
Yemin ettim daha aramam seni...

Ben alttan aldıkça sen inat ettin.
Yedin şu ömrümü beni tükettin.
Ben aşkımı, sen de beni kaybettin.
Yemin ettim daha aramam seni...

Yaraladın beni sen en derinden.
Kanıyor yaralar bak her yerinden.
Öğün dur,yaptığın bu eserinden.
Yemin ettim daha aramam seni...

Gam yükünü benim boynuma sardın.
Yaralı kalbime ne dertler verdin.
Aşık Ramazan'ı sırtından vurdun.
Yemin ettim daha aramam seni...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
13.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647375/aramam-seni.html>

BEN KÖYLÜYÜM

[italik]

Hor görenler varsın görsün,
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...
Gücenmem yüzüme vursun,
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Şırl şırl akr suyum.
Asırlardır burda soyum.
Tepeköy'dür benim köyüm.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Dökülür toprağa terim.
Helal ekmeğimi yerim.
Gururla her yerde derim.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Yalan dolan bilmez dilim.
Başka eli tutmaz elim.
Dostumu hiç satmam gülüm.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Gün doğmadan başlar işim.
Kuru peynir,çörek aşım.
Doğayladır hep telaşım.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Dağ'a taş'a geçer nazım.
Türkü olur yürek sızım.
Dillenir eilmde sazım.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Hep burda yaşamış aslım.
Bu zamana gelmiş neslim.
Vücudum köyüme teslim.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Ekin işler bel bellerim.
Tınaz savurur yellerim.
Nasır tutar hep ellerim.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Çapa,kürek,dirgenim var.
Sap çekerim urganım var.
Yün döşekle,yorganım var.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Etmedim kimseye hile.
Kandıramam bile bile.
Ramazan çeksem de çile.
Ben köylüyüm,ben köylüyüm...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
14.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647724/ben-koyluyum.html>

...BENİ ANLAYAMAZSIN

[italik]

Terkedip sılayı,köyü,şehrini.
Yudum yudum içip hasret zehrini.
Yıllar yılı zalim gurbet kahrını,
Çekmediysen beni anlayamazsın...

Hasretim köyümün toprak,taşına.
Dört mevsim de güzel hele kışına.
O yüce dağların yüksek başına,
Çıkmadıysan beni anlayamazsın...

Ya bir gaz lambası ya da bir çıra.
Nasırlı ellerim hep yara bere.
Sırtında yük ile düşüp de yere,
Çökmediysen beni anlayamazsın...

Dolaşıp durmadan harman yerini.
Güneş ışıkları yakar derini.
Ağustos ayında yere terini,
Dökmediysen beni anlayamazsın...

Çalışmak gerektir yoktur ötesi.
Şelek şelek gelir al domatesi.
Elinde kürek bir bir patatesi,
Sökmediysen beni anlayamazsın.

Kırlarda otlatıp sığır sıpayı.
Duman tüte tüte kurup sobayı.
Bir ceylana gönül verip abayı,
Yakmadıysan beni anlayamazsın...

Kalbinden silip de nefreti kini.
Bu güzel vatanın alıp zevkini.
Tarlalara tohum saçıp ekini,
Ekmediysen beni anlayamazsın...

Ramazan başına düşmüş kırağı.
Çalıştım bilmedim yakın,ırağı.
Bir fidanı alıp kazıp toprağı,
Dikmediysen beni anlayamazsın...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
15.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648151/beni-anlayamazsin.html>

YAKTI BENİ AŞK ATEŞİ

[italik]
Gönlümü yakıp kavurdu,
Yaktı beni aşk ateşi.
Beni yerden yere vurdu,
Yaktı beni aşk ateşi...

Ateş idim küle döndüm.
Kurumuş bir güle döndüm.
Dertli bülbüllere döndüm.
Yaktı beni aşk ateşi...

Ben bu aşk'a nasıl düştüm.
Anlamadım ben de şaştım.
Yandım yandım gayrı piştim.
Yaktı beni aşk ateşi...

Mecnun gibi, Kerem gibi.
Sardı beni verem gibi.
Kavuşmak tek çarem gibi.
Yaktı beni aşk ateşi...

Geceleri uyku girmez.
Gözüm kimseleri görmez.
Bu sırra hiç aklım ermez.
Yaktı beni aşk ateşi.

Bu dünyayı dar eyledi.
Nice dertler var eyledi.
Şu gönlümü nar eyledi.
Yaktı beni aşk ateşi...

Anmadan duramaz oldum.
Yaramı saramaz oldum.
Körmüyüm göremez oldum.
Yaktı beni aşk ateşi...

Tabib bulamadı çare.
Girdim ben göz göre göre.
Kurtulmaz düşen bir kere.
Yaktı beni aşk ateşi...

Daldıkça artıyor çile.
Kurtulmak gayrı nafile.
Kapıldım ben bile bile.
Yaktı ben aşk ateşi...

Ramazan budur ahvalim.
Ne olacak bilmem halim.
Kururdu damağım dilim.
Yaktı beni aşk ateşi...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
16.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648352/yakti-beni-ask-atesi.html>

DEMİŞ

[italik]

Bir haber yollamıő nazlı yar bana,
Bir veda etmeden gitmesin demiş.
Helal etmem asla hakkımı ona,
Orda başka eli tutmasın demiş...

Zarar verme hiç bir Allah kuluna.
Hakk'a sığın engel çıksa yoluna.
Yardımdan çekinme insan oğluna.
Vicdanını yere atmasın demiş...

Her şeyi dert edip hüüzün dolmasın.
Elem keder ile benzi solmasın.
Üőütüp gurmette hasta olmasın.
Kuytu köşelerde yatmasın demiş...

Bir tek ekmeğinin düőőün peşine.
Dilerim kötü hal gelmez başına.
Doğruluğu katık yapsın aşına.
Helali harama katmasın demiş...

Bilmediği hiç bir şeyi yemesin.
Midesine haram lokma komasın.
Her bildiğini her yerde demesin.
Samanlıkta cevher satmasın demiş...

Sakın bakmasın ha başka kadına.
Kapılmasın büyük şehir tadına.
Laf getirmesin hiç köyün adına.
Aslını unutup bitmesin demiş..

Sorup sual etsin ana yurdunu.
Mektupla anlatsın bana derdini.
Sakın unutmasın köyü,ardını.
Özünden ayrılıp yitmesin demiş...

Dilerim Allahtan hep yüzü gülsün.
Özlemle dört gözle beklerim bilsin.
Uzamasın hasret aman tez gelsin.
Ramazan gözümde tütmesin demiş...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
17.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648586/d-e-m-i-s.html>

ADNAN MENDERES

[italik]

Yıl bindokuzyüz altmışbir eylül onyedi.
Kokuşmuş düzen üç vatan evladı yedi.

Zalim çirkef düzenin Yassıada adresi.
Kalleşçe şehit ettiler astılar Menderes'i.

Dün sayfalara bakarken utandım halimden.
Bir şeyler yazmak gerekti ne gelirse elimden.

Hüzün dolu kalbimle kalemime sarıldım.
Hep bir şeyler yazan dizelere darıldım.

Suçsuz yere astılar üç vatan evladını.
Anmamak küstahlık şehitlerin adını.

İnsanlıktan nasip almamış bunların zerresi.
Astılar Rüştü Zorlu,Hasan Polatkan,Menderesi.

Yalan dolan üstüne kurdular bir mahkeme.
Mahkemeyi kübra da ne diyeceksiniz hakime?

Tarihte gördünüzümü hiç,asılmış bir başbakan.
Şeytanın askerleriydi hep,yürekleri yakan.

Unutmak mümkünmü yıllar geçse de aradan.
Mutlaka hesabını soracaktır alemleri yaradan.

Hep aziz vatan için canlarını ettiler feda.
Hadi anlat feryatları anlat gayrı Yassıada.

Demokrasi diye ortalığı birbirine katanlar.
Koskoca insanlık asıldı unuttunmu bi zamanlar.

Milleti aldatıp da meydana kurdular dar ağacını.
Ta yüreğimde hissediyorum senin büyük acını.

Yıllarca bu aziz millete hep attınız kazık.
Kolay yetişmiyor bu değerler yazık ki yazık.

Bu vatana hainlik edeni bağrılarına bastılar.
Memleketi için çalışanı acımadan astılar.

Rabbim yaşatmasın bir daha böyle acı.
Ülkemin bütünlüğüne kurulmasın darağacı.

Aşık Ramazan'ın andım büyük insanı,yad olsun.
Allah rahmet etsin mekanı cennet,ruhları şad olsun.

17 EYLÜL 1961 YILINDA ASILARAK İDAM EDİLEN BÜYÜK BAŞBAKAN ADNAN MENDERESİ
ÖLÜM YIL DÖNÜMÜNDE HÜZÜNLE,RAHMETLE ANIYORUM ALLAH RAHMET EYLESİN...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
17.EYLÜL 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648919/adnan-menderes.html>

GELİN ZEYNEBİM

[italik]

GELİN ZEYNEBİM

Gelinlik elbisen kefenin oldu.
Hep gülerdi yüzün sararıp soldu.
Ecel seni benden genç yaşta aldı.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Musallaya düştü yolun Zeynebim...

Mutluluk tadına senle varmadan.
Götürdüler hiç bir yerde durmadan.
Üstünde gelinlik bir kez sarmadan.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Toprakları sardı kolun Zeynebim...

Kahroldum ardından yıkılıp kaldım.
Kendimi hep mezar başında buldum.
Daha dün mutluydum ne hale geldim.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Aklımdan gitmiyor halin Zeynebim...

Hayaller kurardık gelecek için .
Ağlıyorum şimdi ben için için.
Omuzlar üstünde gidiyor göçün.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Kurudu diktiğin gülün Zeynebim...

Her gün uğrar oldum mezar başına.
Başımı sen diye, koydum taşına.
Sözüm geçmez oldu gözüm yaşına.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Ceylanımdın benim sülün Zeynebim...

Kıyamazdım senin bir tek teline.
Kurban olurdum ben tatlı diline.
Kına değil toprak değdi eline.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
İşte bak gidiyor salın Zeynebim...

Acılar içinde kıvrandın durdun.
Çaresiz başını yerlere vurdun.
Cennet olur senin inşallah yurdun.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Ellerimden düştü elin Zeynebim...

Duvak mı olacak tabut yüzüne?
Toprak mı dolacak mühür gözüne.
Ramazan'ı koydun derde hüzüne.
Zeynebim Zeynebim gelin Zeynebim,
Kulağında tatlı dilin Zeynebim...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
20.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649588/gelin-zeynebim.html>

BALYOZ

[italik]

BALYOZ

Alınca milletten eline kozu.
İndirdi başına kırık balyozu.
Şimdi ise işte bak kuzu kuzu,
Adamı içeri tıkarlar böyle...

Elli yılda dört kez darbe yaptınız.
En güzel yerleri sizler kaptınız.
Aldınız her şeyi yoldan saptınız.
Balans ayarını sıkırlar böyle...

Çok kanlı tezgahlar plan kurdunuz.
Kimini kallesçe sırttan vurdunuz.
Hani sağladı hep sizin ardınız.
Sizin tabunuzu yıkarlar böyle

Döktünüz yıllarca kardeş kanını.
Talan edip yurdun dört bir yanını
Yaktınız milletin siz çok canını.
Senin de canını yakarlar böyle...

Fişleyip insanı tek tek yazdınız.
Milletin ardından kuyu kazdınız.
Kudurup kudurup her gün azdınız.
Boynuna müebbet takarlar böyle...

Darbeyi her zaman yaptınız moda.
Sinderemediysen için bir soda
Herkes bir hücre birer de oda.
Kulağından tutup sokarlar böyle...

Gayrı ne olacak bilmem haliniz.
Mazlum haklarıyla kirli eliniz.
Silivri'ye düştü sizin yolunuz.
Zalime bir tokat çıkarlar böyle...

Zalimin her zaman dili oldular.
Silivri'den bir kaç vekil buldular.
Ramazan ortada kala kaldılar.
Parmaklık ardından bakarlar böyle...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
22.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650309/b-a-l-y-o-z.html>

.....B A K

[italik]
Yıllardır ÷lkemi ettiniz talan.
Armudu yediniz çöpüdü kulan.
Vatan severlermiş;vallahı yalan.
Yurdun dirliğini bozanlara bak...

Hem vatan haini,hem de ukalâ.
Milletin başına oldunuz bela.
Niye desteklerler anlamam halâ.
Aynı telden çalan ozanlara bak...

Kötüyü kucaklar yazan kalemi.
Fikirde özgürlük sizde böyle mi?
Yalaka olmanın yoktur alemi.
Kin kusarak yazı yazanlara bak...

Her şerr'e uzatır hain kolunu.
Kapatıp ülkenin refah yolunu.
Baltayla kurutup kardeş dalını.
Şu dinsiz,imansız azanlara bak...

Kardeşi kardeşe düşmen bildirip.
Polise,askere bir bir saldırıp.
Anaya babaya saç baş yoldurup.
Ardımızdan kuyu kazanlara bak...

Ne yanda durusun bir bak kendine.
Bu dini kullanmak kimin haddine.
Siyaset ardından islama,dine,
Saldıran körleşmiş izanlara bak...

Vatana fedadır benim bu serim.
Doğruyla beraber,doğrudur yerim.
Susmam bildiğimi her yerde derim.
Aşık Ramazan'a kızanlara bak...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
24.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650828/b-a-k.html>

NEŞET ERTAŞ

[italik]

Kırşehir'de doğdu ozanlar piri.
Her zaman kalbimde her zaman diri.
Bir daha gelirmi böylesi biri?
Unutulmaz değer bil Neşet Ertaş...

Ay dost ozanlara sendin tek usta.
Kavuştun sen gayrı Muharrem dostu.
Bu bozkır elleri sensiz hep yasta.
Sessiz bu gün suskun dil Neşet Ertaş...

Şimdi yasa düşmüş şirin Kırşehir.
Yurdunu severdin hep evvel ahir.
Sözlerin çağlardı sanki bir nehir.
Şeker mi şerbet mi? bal Neşet Ertaş...

Geçip giden günler geri gelirmi?
Pas tutmuş gönüller sevgi bilirmi?
Öksüz koyup gittin böyle olurmu.
Bülbülün konuştuğu dal Neşet Ertaş...

Ozana yakışır örnek halleri.
Bülbül kıskandıran usta dilleri.
Çalınca konuşur sazın telleri.
Sana doyulurmu çal Neşet Ertaş...

Hep türkünle coştı gençlik çağımız.
Kırşehir ilimiz, Çiçekdağımız.
Yağmur boran olsa gönül bağımız,
Kalpten kalbe gider yol Neşet Ertaş...

Çok küçükken gittin gurbete yad'a.
Garip bülbül gibi düştün feryada.
Sende gülemedin yalan dünyada.
İnşallah cennet'de gül Neşet Ertaş...

Hep hasret kalmışsın canım sılaya.
Sabretmişsin gelen türlü belaya.
Burda kaybettiğin güzel Leyla'ya.
Gayrı orda kavuş bul Neşet Ertaş...

Vatana millete hep saygı duymuş.
Büyüğü küçüğü çok sevip saymış.
Bulunmaz yıldızdır dünyadan kaymış.
Garibe dost olmuş kul Neşet Ertaş...

Garibin derdini kırmadan alan.
İnsanlar içinde sevgiyi bulan.
Aşık Ramazan'a hep üstad olan.
Gönüllerden taşan sel Neşet Ertaş...

BOZKIRIN TEZENESİ ANADOLUNUN GÖZBEBEĞİ OZANLARIN PİRİ NEŞET ERTAŞ' ALLAHTAN RAHMET MİLLETİMİZE
SEVENLERİNE VE AİLESİNE BAŞ SAĞLIĞI DİLİYORUM...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
25.09.2012

Kaynak:

KIRASIM GELİR

[italik]

Dertlerim çoğalır gece çökünce.
Karanlık içine beni çekince.
Yağmur cama vurup şimşek çakınca.
Camı çerçeveyi kirasım gelir...

Çıkamam maziye, şöyle dalınca.
Çıldirasım gelir yalnız kalınca.
Sessizlik çekilmez bir hal alınca.
Başımı taşlara vurasım gelir...

Aklımdan gitmiyor şirin hallerin.
Kulağımda çınlar tatlı dillerin.
Hesap sormak için zalim ellerin,
Çıkıp karşısına durasım gelir...

Kalbim bir hoş olur seni anınca.
Sevdanla kor olan içim yanınca.
Yalnız bu hayata zor dayanınca.
Ruhumu bir an da veresim gelir...

Derdimi sormayın o bende tırıp.
Hayatı dar eder kalbimi sarıp.
Ne varsa elimde her şeyi kırıp.
Parça parça yere seresim gelir...

Nerdeysen gelirim ben koşa koşa.
Bütün engelleri hep aşa aşa.
Umrumda değil ne gelirse başa.
Ölüm bile olsa göresim gelir.

Yaktılar gönlüm döndüm dumana.
Bir daha uğrarmı bu aşk limana?
Ramazan'ım yazık geçen zamana.
Maziden bir hesap sorasım gelir...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
27.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652280/kirasim-gelir.html>

KEMAL EMMİ

[italik]

Almadın hayattan berat.
Gönlünde kaldı bir murat.
Tam kafana göre avrat,
Bulamadın Kemal emmi...

Dağıttın hep servetini.
Görmedik mürüvvetini.
Eski eşin kıymetini,
Bilemedin Kemal emmi...

Derd ile ağrıdı başın.
Avrat aramak telaşın.
Yıllardır gözünde yaşın,
Silemedin Kemal emmi...

Şu dünya evine girip.
Ömür sonunda gün görüp.
Son kez muradına erip,
Gülemdin Kemal emmi...

Bu işe ver gayrı mola.
Sakın bakma sağa sola?
Usanıp bir türlü yola,
Gelemedin Kemal emmi...

Gülmez yüzün yürek yare.
Ev bark oldu pare pare.
Sen kendine bile çare,
Olamadın Kemal emmi...

Evlatla bozdun arayı.
Avrat arayı arayı.
Tükettin bütün parayı,
Alamadın Kemal emmi...

Ramazan der gayrı yorgun.
Bedenin dünyada sürgün.
Sonunda felekten bir gün,
Çalamadın Kemal emmi...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
30.09.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652834/kemal-emmi.html>

.....D.e.Ğ.i.Ş.M.i.Ş

[italik]
İstanbul'a gidip zengin olunca.
Evi arabayı bir bir alınca.
Tüyünü atıp da para bulunca.
Konuşman değişmiş dilin değişmiş...

Zengin kulüplere olmuşsun üye.
Köyü unutmuşsun nedendir niye?
Kimse bilmez seni nereli diye.
Vatanın değişmiş il'in değişmiş...

Umursamaz olmuş insanı gayrı.
Kendine huy etmiş hep ayrı ayrı.
Unutmuşsun eşe dosta sen hayrı.
Hayatın değişmiş yolun değişmiş...

Hile hurda her şey varmış işinde.
Helal lokma bulmak zormuş aşında.
Yalaka çoğalmış senin peşinde.
Hem sağın değişmiş solun değişmiş...

Beraber tarlaya ekin ekerdik.
Güneşin altında çapa çekerdik.
Helal yeyip alın teri dökerdik.
Sahneler değişmiş rolün değişmiş...

Bütün insanları sever sayardın.
Bir lokma ekmekle hemen doyardın.
Yamalı eski bir mintan giyerdin.
Çilteler değişmiş çulun değişmiş...

Havalanmış saçlar etekler mini.
Sosyeteye girmiş olmuş medeni.
İnceler içinde görünür teni.
Kızların değişmiş gelin değişmiş...

Gelemez ki gayrı köyde işi ne?
Modaya uymuşsun bir bak yaşına.
Takma saç koymuşsun şimşir başına.
Görüntün değişmiş kelin değişmiş...

Komşular verirdi içecek sütün.
Eşek tezeğinden yapardın tütün.
Nasıl unutursun bunları bütün?
Durumun değişmiş halin değişmiş...

Dost akraba ile bozdun arayı.
Katlamışsın artık köşkü sarayı.
Ramazan neylesin böyle parayı.
Düzenin değişmiş dalın değişmiş...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
02.102012

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653408/d-e-g-i-s-m-i-s.html>

.....K.a.L.M.a.D.ı

[italik]

Gençlik yavaş yavaş gidince elden,
Tükendi o eski hızım kalmadı.
Rahatsız olunca şimdi de belden,
Bitti gayrı tadım tuzum kalmadı...

Yarinde durmuyor zaman geçiyor.
Ecel şerbetini herkes içiyor.
Vadesi dolanlar bir bir göçüyor.
Benim malda mülkte gözüm kalmadı...

Ne sevdalar gördüm hep yalan oldu.
Şu gönlüm perişan bak talan oldu.
Her şey gitti gayrı yok, olan oldu.
Kimseye diyecek sözüm kalmadı...

Aşk elinden ben çok yaralar aldım.
Bunca dert içinde oyuncak oldum.
Uslanmaz gönlümlle ben kala kaldım.
Kül oldum bağrımda közüm kalmadı...

Uçtu gitti gençlik kanatlı kuş'du.
Yaşadığım yıllar sanki bir düş'tü.
Yolum Azrail'in önüne düştü.
Ölümden başka bir çözüm kalmadı...

Korkar oldum gayrı ecel gelmeden.
Gideceğim, bir gün yüzüm gülmeden
Her türlü günaha girdim bilmeden.
Hakk'a el açacak yüzüm kalmadı...

Hayat mektebinde ben de yol tutum.
Şu yalan dünyada ne dertler tattım.
Ne ettiysem kendi kendime ettim.
Kimseye sitemim, nazım kalmadı...

Ramazan'ım geçtim gençlik çağımı.
Şimdi hazan vurdu kalp otağımı.
Tipi boran sardı gönül dağımı.
Kar düştü ömrüme yazım kalmadı...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
03.10.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653846/k-a-l-m-a-d-i.html>

.....D.ü.Ş.üR.D.ü

[italik]

Gönül verdim Bahar diye bir kıza.
Yolumu düşürdü benim yolsuza.
Babası veremem demiş çulsuza.
Köyde beni dilden dile düşürdü...

Çalıştıdı bunca sene it gibi.
Değerimiz yokmuş bizim bit gibi.
Zulüm etti bana bir yezit gibi.
Beni böyle zalim kula düşürdü...

Kızım senin diye kandırdı beni.
Yaktı ateşlere yandırdı beni.
Divane eyleyip döndürdü beni.
Şu seven gönlüme çile düşürdü...

Nevşehir'e zorla ettiler gelin.
Benim olacakken o oldu elin.
Hatıra elimde bir tutam telin.
Aşkın Mecnun gibi çöle düşürdü...

Her şeye darıldım bahtıma küstüm.
Aşktan,sevgiden hep ümidi kestim.
Gurbet sokakları oldu tek dostum.
Hayatımı gurbet ele düşürdü...

Genç yaşımda dertler arayıp buldu.
Hayat zindan oldu düzen bozuldu.
Başım alıp gitmek tek çarem oldu.
Hasret,nefret beni yola düşürdü...

Ramazan'ım duydum Baharım ölmüş.
Kanserden gül benzi sararıp solmuş.
Benim olamadan toprağın olmuş.
Acısı beni ne hale düşürdü...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
04.10.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654128/d-u-s-ur-d-u.html>

P.a.T.aT.e.S

[italik]

Viran ettin köyümüzü.
Aldın güzel huyumuzu.
Kuruttun hep suyumuzu.
Yaktın köyümü patates...

Çiftçilere açtın yara.
Bilmem neden bahtın kara.
Yıllardır hiç etmez para.
Yaktın köyümü patates...

Ne zaman buraya girdin.
İnsanlara hüzün verdin.
Ne idi bizimle derdin.
Yaktın köyümü patates...

Gece gündüz hiç yatılmaz.
Pazara gitsen satılmaz.
Çöpe götürsen atılmaz.
Yaktın köyümü patates...

Ocaklar yüzünden söndü.
Ekenler deliye döndü.
Bilmeyenler bir şey sandı.
Yaktın köyümü patates...

Olduğun yerde ot bitmez.
Borçlular kapıdan gitmez.
Gece gündüz uyku tutmaz.
Yaktın köyümü patates...

Pişman olan göçüp gitti.
Evi yurdunu terk etti.
Ettiğin canıma yetti.
Yaktın köyümü patates...

Millet borç içinde yüzer.
Ekenler canından bezer.
Kimisi bahtına kızar.
Yaktın köyümü patates...

Ya bir anbar ya bir dere.
Bıktık borca vere vere.
Güldür yüzleri bir kere.
Yaktın köyümü patates...

Ramazan der konumuzu.
Sen getirdin sonumuzu.
Soydun gömlek donumuzu.
Yaktın köyümü patates...

Ramazan AKKAŞ
NEVŞEHİR-Tepeköy
05.10.2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654509/p-a-t-at-e-s.html>

